

ଯିହଦିକଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ଉପକ୍ରମ

1 1-3ମୁଁ ବୃଷ୍ଟିର ପୁତ୍ର ଯାଦକ ଯିହଦିକଲ୍ । କବାର ନଦୀ କୁଳରେ ମୁଁ ନିର୍ବାସିତ ଥିଲବେଳେ ଆକାଶ ଖୋଲଗଲ ଏବଂ ତିରିଶତମ ବର୍ଷର ଚତୁର୍ଥ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ବାବଲରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଲି ।

ରାଜା ଯିହୋୟାଖାନର ନିର୍ବାସିତ ହେବାର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷର ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଯାଦକ ଯିହଦିକଲ୍ ନିକଟକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଆସିଥିଲା । ଏବଂ ସେହିଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶକ୍ତ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଦ୍ଧାସନ

4ତାପରେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁ ବୃହତ୍ ମେଘ ଓ ନାଭୁଲ୍ୟମାନ ଅଗ୍ନି ଆସିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି । ଆଉ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତେଜ ବାହାରୁଥିଲା ଓ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ଏକ ନୂନନ୍ତ ଧାତୁ ସଦୃଶ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । 5ସେହି ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ନୀବନ୍ତ ଗୁଣ ପ୍ରାଣୀର ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଥିଲା । 6ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ଗୁଣମୁଖ ଓ ଗୁଣପକ୍ଷ ଥିଲା । 7ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ସଲଖ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପାଦର ତଳପା ଗୋବସର ତଳପା ଭୂଲ୍ୟ । ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକ ମନା ଯାଇଥିବା ପିତଳ ପରି ଝଟୁଥିଲା । 8ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତଭୂଲ୍ୟ ହସ୍ତ ଥିଲା । ସେ ଗୁଣ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ପ୍ରାଣୀର ଗୁଣ ମୁଖ ଓ ଗୁଣ ପକ୍ଷ ଥିଲା । 9ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ, ଆଉ ସେମାନେ ଗମନ କଲବେଳେ ପକ୍ଷକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୂହ ଆଡ଼େ ଗମନ କଲେ ।

10ପ୍ରତି ପ୍ରାଣୀର ଗୁଣ ମୁଖ ମଧ୍ୟରୁ ସମୂହ ଭାଗରେ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ, ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସିଂହର ମୁଖ, ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୋରୁର ମୁଖ ଓ ପଛ ଭାଗରେ ଉକ୍ରୋଶ ପକ୍ଷୀର ମୁଖ ଥିଲା । 11ପ୍ରାଣୀଗୁଡ଼ିକର ଡେଣାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋଡ଼େଇ ରଖିଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ଦୁଇଟି ଡେଣା ଏହାର ପାଖରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣୀ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚୁ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଡେଣା ଏହାର ଦେହକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରୁଥିଲା । 12ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୂହ ଭାଗରେ ଗମନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସେମାନେ ଗତି କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗମନ କାଳରେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । 13ଏହି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ଅଙ୍ଗାର ଓ ମଶାଲଗୁଡ଼ିକ ସଦୃଶ ଏବଂ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।

ଏବଂ ସେମାନେ ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କଲେ । ସେ ଅଗ୍ନି ତେଜୋମୟ ଥିଲା ଓ ତହିଁରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍

ନିଗତି ହେଲା । 14ଏବଂ ନୀବତ ପ୍ରାଣୀଗଣ ବିନୁଳପରି ଦୁତଗତିରେ ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼ିଲେ ।

15-16ମୁଁ ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ଏବଂ ଦେଖିଲି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଗୁଣ ମୁଖର ସହତ, ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଚକ ଥିଲା । ସେମାନେ ମଣିପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତି ସମାନ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚକ ସଦୃଶ ଦେଖାଗଲା । 17ଗମନ କଲବେଳେ ସେ ଗୁଣଚକ ଯେକୌଣସି ଗୁଣଦିଗରେ ଗତି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଚକଗୁଡ଼ିକ ଗତି କଲବେଳେ ବୁଲୁନଥିଲା ।

18ସେମାନଙ୍କର ଘେର ଉଚ୍ଚ ଓ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା; ପୁଣି ସେହି ଗୁଣ ଘେରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଚକ୍ଷୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

19ସେହି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଗତି ସହତ ସେହି ଚକସବୁ ଗୁଳିତ ହେଲା । ପୁଣି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଭୂମିରୁ ଉଡ଼ୁଥିବେଳେ ଚକଗୁଡ଼ିକ ଉଡ଼ୁଥିବେଳେ ହେଲା । 20ପବନ* ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ । ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଉଠିଲେ କାରଣ ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଚକରେ ଥିଲା । 21ପବନର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ । ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଉଠିଲେ, କାରଣ ସେହି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଚକରେ ଥିଲା ।

22ପୁଣି ସେହି ନୀବତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଏକ ଆସ୍ତରଣ ଥିଲା, ଏହା ସୂଚକ ଭୂଲ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ସୃଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା ।

23ସେହି ଆସ୍ତରଣ ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷସବୁ ଏକ ଆରେକର ଆଡ଼େ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା; ସେମାନଙ୍କର ଗରୀର ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏ ପାଖରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ଓ ସେ ପାଖରେ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ଥିଲା ।

24ଏବଂ ସେମାନେ ଗମନ କଲ ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ତାହା ମହାନକ ଗୁଣିର କଲୋଳ ଭୂଲ୍ୟ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱର ଭୂଲ୍ୟ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳର କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦ ଭୂଲ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନେ ଅଟକିଲ ବେଳେ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ସଙ୍କୋଚନ କଲେ ।

25ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗତି ବନ୍ଦ କଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ସଙ୍କୁଚିତ କଲେ ଓ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଉପରିସ୍ଥ ଆସ୍ତରଣ

ପବନ “ଶକ୍ତ” କିମ୍ବା “ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତ” କିମ୍ବା “ଆତ୍ମା” କିମ୍ବା “ଇଚ୍ଛା” ।

ଉପରେ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା । 26ଏବଂ ଆସ୍ତରଣ ଉପରକୁ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ନୀଳକାନ୍ଥମଣିରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ସିଂହାସନ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ସିଂହାସନର ଆକୃତି ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ଏକ ଆକୃତି ଥିଲା । 27ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କର କଟିର ଉପର ଭାଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଉତ୍ତପ୍ତ ତମ୍ବାଭୂଲ୍ୟ ଉତ୍ତଳ ଥିବାର ଦେଖିଲି । ପୁଣି କଟି ଦେଶର ତଳ ଭାଗର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଆଭ୍ରମୟ ଥିବାର ଦେଖିଲି । 28ସେହି ତେଜ ତା'ର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଝଟୁଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ପରି ଦେଖାଗଲା, ଯାହା ବର୍ଷା ସମୟରେ ମେଘରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ମୂର୍ତ୍ତିର ଆଭ୍ର ଥିଲା । ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁଁ ଏହା ଦେଖିଲି, ଭୂମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ ପଡ଼ିଲା । ଏକ ସ୍ୱର ମୋତେ କିଛି କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି ।

2 ଅନନ୍ତର ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଉଠ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ କଥା ହେବି ।” 2ତା’ପରେ ଏକ ଆତ୍ମା ମୋ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ମୋତେ ଠିଆ କରାଇଲା । ତାପରେ ସେହି ସ୍ୱର ମୋ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । 3ତାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲା, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛି । ସେମାନେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଜାତି । ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଓ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ କରି ରୁଲିଛନ୍ତି । 4ସେହି ଲୋକମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଶୁରୀ ଓ କଠିନ ଚିତ୍ତ । ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି ।’ 5ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ ବା ନଶୁଣନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ କଥା ନଶୁଣ କହିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବକ୍ତା ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ।

6ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହିସବୁ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ କଣ୍ଠିକ ଭୂଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଓ ଏହା ସତେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ କଙ୍କଡ଼ାବିଛାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯାହା କୁହନ୍ତି,, ସେଥିରେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଗୃହାଣି ପୁର ଆତଙ୍କିତ ହୁଅ ନାହିଁ । 7ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ ବା ନଶୁଣନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଛି, ସେସବୁକୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀ ।

8ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହୁଅଛୁ ତାହା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ନିଜର ମୁଖ ଖୋଲ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଦେଉଅଛୁ ତାହା ଭୋଦନ କର ।”

9ତା’ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଏକ ହସ୍ତ ମୋ ଆଡ଼େ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା । ସେ ହାତରେ ଲେଖାଥିବା ଏକ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଥିଲା । 10ଆଉ ମୁଁ ସେହି ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିବା ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରସାରିତ କଲି ଓ ତାହାର ଉପର ଓ ତଳ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି । ଆଉ ସେଥିରେ ବିଳାପ, ଗୋକ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାପର କଥା ଲିଖିତ ଥିଲା ।

3 ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ଦେଖୁଛି ତାହା ଭୋଦନ କର । ଏହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଭୋଦନ କର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶକୁ ଯାଇ ଏସବୁ କଥା କୁହ ।”

2ତେଣୁ ମୁଁ ମୁଖ ଖୋଲିଲି ଓ ସେ ସେହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ମୋତେ ଭୋଦନ କରାଇଲେ । 3ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ଦେଉଅଛୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଉଦରରେ ପୁରୁଅ ।”

ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ନଳାକାର ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଖାଇ ଦେଲି ଓ ଏହା ମଝପରି ମିଠା ଲାଗିଲା ।

4ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟସବୁ କୁହ । 5ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ନିକଟକୁ ପଠାଉ ନାହିଁ । ଯାହା ଫଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାଙ୍କ ଭାଷା ବୁଝିବା କଷ୍ଟ ହେବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ନିକଟକୁ ପଠାଉଅଛୁ । 6ବହୁତ ଅଲଗା ଅଲଗା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଉ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିନାହିଁ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଷା ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଥାନ୍ତେ । 7କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବଂଶଧରଗଣ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଗୃହାନ୍ତି ନାହିଁ । ସମୁଦାୟ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦିଦ୍‌ଖୋର ଓ କଠିନ ଚିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । 8ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ପରି ଓ କପାଳ ପରି ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଓ କପାଳକୁ ଦୃଢ଼ କରିଅଛୁ, 9ଯେପରି ଚକ୍ରମକ ପଥର ଅପେକ୍ଷା ହୀରା କଠିନତର । ଆମ୍ଭେ ସେଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ମୁଣ୍ଡକୁ ଶକ୍ତ କରିଅଛୁ । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହାଣିରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

10ଆହୁରି ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା କହୁଛୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହିସବୁ କଥା ଆପଣା ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଗ୍ରହଣ କର ଓ ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣରେ ଗ୍ରହଣ କର । 11ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ‘ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଏହି ସବୁ କଥା କୁହନ୍ତି ।’ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ ବା ନ ଶୁଣନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସବୁକଥା ନଶୁଣ କୁହ ।”

12ଏହାପରେ ଆତ୍ମା ମୋତେ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲା, ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ପଛରେ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି । ତାହା ଏକ ବଜ୍ର ଧ୍ୱନି ଥିଲା, ଏହା ଶୁଣାଗଲା, “ଧନ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ।” 13ସେହି ଜିବାତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ତେଣା ପୁର ପରପୁର ଝାଡ଼ ହେବାର ଶବ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଚକସବୁର ଗର୍ଜନ ଏକ ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା । ଏହା ବଜ୍ରସ୍ୱର ପରି ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । 14ତା’ପରେ ଆତ୍ମା ମୋତେ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଇଗଲା । ମୁଁ ଦୂଃଖିତ ହୃଦୟରେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଗମନ କଲି ଏବଂ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋତେ ଧରିଥିଲା । 15ତେବେ ମୁଁ ତେଲ-ଆବାବକୁ, କବାର ନଦୀ ତୀର ନିବାସୀ ନିବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲି । ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତ ଓ ନୀରବରେ ସାତଦିନ ବସି ରହିଲି ।

16ଅନନ୍ତର ସାତଦିନ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । 17“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରହରୀ କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ । ଏଣୁ ଆମ୍ଭ ମୁଖର କଥା ଶୁଣ ଓ ଆମ୍ଭ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦିଅ । 18ଯଦି ଆମ୍ଭେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଟିକୁ କହୁଁ, ‘ତୁମ୍ଭେ ନିଗୂଢ଼ ଭାବରେ ମରିବ’ ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର କୁଳମୂରୁ ତା’ର ନିବନ୍ଧନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସତର୍କ କରିବ ନାହିଁ, ସେପରି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ତା’ର ପାପ ପାଇଁ ମରିବ କିନ୍ତୁ ତା’ର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାୟୀ କରିବି ।

19“ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଦୁଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସତର୍କ କରିଥାଅ ଥାଉ ସେ ଆପଣା ପାପରୁ ଓ କୁପଥରୁ ନ ଫେରେ; ସେ ନିଜ ଦୋଷ ଯୋଗୁ ମରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ସତର୍କ କରିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କଲ ।

20“ସେହିପରି ଭାବରେ ଯଦି କୌଣସି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକ, ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ବନ୍ଦ କରି ପାପ କରେ, ଥାଉ ଆମ୍ଭେ ତା’ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଝୁଣ୍ଟିବା ବସ୍ତୁ ରଖି, ତେବେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ଏବଂ ତା’ର ପୁଣ୍ୟକର୍ମସବୁ ହସାବକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ । ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ କାରଣ ସେ ପାପ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ତା’ର ମୃତ୍ୟୁଦନିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାୟୀ କରିବା । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ସତର୍କ କଲ ନାହିଁ ।

21“କିନ୍ତୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକକୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସତର୍କ କଲ ଓ ସେ ପାପ କଲ ନାହିଁ, ସେ ବଞ୍ଚିବ କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ଚେତନା ନେଲା । ଏହିପରି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କଲ ।”

22ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କଲ, ସେହିଠାରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଉଠି ପଦା ଭୃମିକୁ ବାହାର ଯାଅ । ଆମ୍ଭେ ସେହିଠାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ।”

23ତେଣୁ ମୁଁ ଉଠି ପଡ଼ିଲି ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଗଲି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ସେ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ କବାର ନଦୀ କୂଳରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ମହିମା ଦେଖିଥିଲି, ଏହାହିଁ ତାହା ଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୃମିରେ ପଡ଼ି ରହିଲି ।

24ତା’ପରେ ଆମ୍ବା ମୋ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲ ଓ ମୋର ପାଦ ଉପରକୁ ନେଇଗଲା । ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲା, “ଯାଅ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ରୁଦ୍ଧ କରି ରଖ, 25ମାତ୍ର ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ରଜ୍ଜୁରେ ବାନ୍ଧିବେ; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବାହାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିବ ନାହିଁ । 26ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଦିହାକୁ ତୁମ୍ଭ ମୁଖର ତାଳରେ ଯୁକ୍ତ କରିବା, ଫଳରେ ତୁମ୍ଭେ ନୀରବ ରହିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତ୍ରୋତ୍ତା ନାତି ଅଟନ୍ତି । 27କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ପାଟି ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ ଫିଟିବ । ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ

ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲି’ ଯଦି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି, ଶୁଣନ୍ତୁ ବା ଯଦି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା ନକରନ୍ତି ବା ନଶୁଣନ୍ତି, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ବସ୍ତ୍ରୋତ୍ତା ନାତି ଅଟନ୍ତି ।

4 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡେ ଇଟା ରଖ ଓ ତହିଁରେ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରର ନକ୍ସା ଅଙ୍କନ କର । 2ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୈନ୍ୟରେ ବେଷ୍ଟିତ କର, ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଡ଼ ନିର୍ମାଣ କର ଓ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କର । ଥାଉ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କର ଓ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ପ୍ରାଚୀର ଭେଦକ ଯନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ କର । 3ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଲୁହାର କରେଇ ନିଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଓ ନଗରର ନକ୍ସା ମଧ୍ୟରେ ଲୁହାର ପ୍ରାଚୀର ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କର ଏବଂ ଏହା ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ । ନଗର ତୁମ୍ଭର ଅବରୋଧିତ ହେବ । ଏହା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ଚହ୍ନ ହେବ ।

4“ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିବ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ ବୋଧୁଛ । ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ବାମପାର୍ଶ୍ଵ ହୋଇ ଅପରାଧ ପଡ଼ିରହିବ, 5ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ 390 ଦିନ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଦୋଷବହନ କରିବ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ, ଗୋଟିଏ ଦିନ ସମାନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ।

6“ଏହି ସମସ୍ତ ଦିନ ସମାପ୍ତି ପରେ ତୁମ୍ଭେ କଡ଼ ଲେଉଟାଇବ ଏବଂ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଗୟନ କରିବ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯିହୁଦାର ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବ । ଆମ୍ଭେ ନିରୁପିତ କରିଛୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଗୁଳିଗ ଦିନ ପାଇଁ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ ।”

7ପରମେଶ୍ଵର ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିରୁଶାଲମର ଅବରୋଧିତ ନଗର ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ ଏବଂ ଋକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କର । 8ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ରଜ୍ଜୁରେ ବାନ୍ଧି ଅଛୁ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର “ନଗର ଉପରେ ଅବରୋଧର ସମାପ୍ତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ସେ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଲେଉଟିବ ନାହିଁ ।”

9ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଇଁ ଗହମ, ଯବ, ଶିମ, ମସୂର, କୋଆର ଓ ଜନା ନେଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ରଖ । ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ଏଥିରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ତୁମ୍ଭେ 390 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଖାଇବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପଡ଼ିରହିବ । ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହିସବୁ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ।

10ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ ଓଜନର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ । ଦିନସାରା ଏହାକୁ ସମୟ ସମୟରେ ଖାଅ ।

11ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଦିନ ପରମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ହନର ଷଷ୍ଠାଂଶ ଜଳପାନ କରିବ । ତୁମ୍ଭେ ସମୟକୁ ସମୟ ତାହା ପାନ କରିବ । 12ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଦିପିଣ୍ଡକ ପରି କରିବ ଓ ତାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ବିଷ୍ଣୁଧାରୀ ପାକ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୋଜନ କରିବ ।” 13ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଏହି ପ୍ରକାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ

ନୀତିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅଗୁଣ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବେ, ଯେଉଁଠାକୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଭେଦିବେ।”

14ତା’ପରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ! ଅଗୁଣ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ନିଜକୁ କେବେ ଅଗୁଣ କରି ନାହିଁ। ମୁଁ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଶୁ, ପଶୁ ଯାଇଥିବା ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ମରାହୋଇଥିବା ପଶୁର ମାଂସ ଭୋଜନ କରି ନାହିଁ। ଅଥବା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ମାଂସ ମୋ ପାଟିରେ ଦେଇ ନାହିଁ।”

15ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା ଉତ୍ତମ ଅଟେ। ମନୁଷ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ବଦଳରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋବର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଦେବି। ତୁମ୍ଭେ ଏହାର ନିଆଁରେ ରୋଟି ସେକି ପାରିବ।”

16ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ କରିବା। ସେମାନେ ଉତ୍କଣ୍ଠାରେ ସୀମିତ ପରିମାଣର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ମହାଭୟରେ ସୀମିତ ପରିମାଣରେ ନିଜପାନ କରିବେ। 17ଅନ୍ନ ଓ ନିଜର ଅଭାବ କାରଣରୁ, ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖି ଆତଙ୍କିତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ଯିବେ।

5 1-2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ନାପିତର କ୍ଷୁଧା ପରି ତୁମ୍ଭେ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଖତ୍ୱରେ ନିଜର ମସ୍ତିକ ଓ ଦାଢ଼ି ଖିଅର ହେବ। ତତ୍ତ୍ୱ ନିକଟରେ ବାଳକୁ ଓଜନ କରି ଏବଂ ଏହା ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କର। ତା’ପରେ ଏହାର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ନିଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଅବରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେଲାପରେ, ସେହି ବାଳକୁ ସେହି ନଗର ନିକସାର ମଝିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ। ଆଉ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଖତ୍ୱରେ କାଟି ଓ ନଗର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଭିଣି ଦିଅ। ଆଉ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ କେଶ ପବନର ମୁହଁକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ*। କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରିବା ଓ ଖଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା। 3ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର କେଶ ନେଇ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ରାଳରେ ବନ୍ଧିବ। 4ଏହି ବାଳଗୁଡ଼ିକକୁ କିଛି ଅଧିକ ନିଅ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ନିରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଗ୍ଧ କର, କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲସାଗ୍ ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ପଠାଇବା।”

5ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା ଯିରୁଶାଲମ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ଓ ତା’ର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଅଛୁ। 6ଆଉ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରି ସେହି ଗୋଷ୍ଠିଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭ ଗାସନାବଳି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଦେଶ ସମୁଦ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଆମ୍ଭ ବିଧି ସକଳର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଗାସନାବଳି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧିପୂର୍ବକ ପଥରେ ଗମନ କରି ନାହାଁନ୍ତି।”

7ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନେ

ଆପଣା ଚତୁର୍ଦିଗସ୍ଥିତ ଗୋଷ୍ଠିଗଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗଣ୍ଠଗୋଳକାରୀ ଅଟେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରୁ ନାହିଁ କିମ୍ତା ତୁମ୍ଭ ଚତୁର୍ଦିଗସ୍ଥ ଦେଶମାନଙ୍କର ଚଳଣି ଅନୁସାରେ ନୀତିନି ଧାରଣ କରି ପାରିଲ ନାହିଁ।” 8ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବା। 9ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା କରିବା, ଯାହା ଆଗରୁ କେବେ କରି ନାହିଁ କିମ୍ତା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତାରେ କେବେ କରିବା ନାହିଁ, କାରଣ ଏହିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ହେବ। 10ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ଏପରି କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହେବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପିତାମାତା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ସନ୍ତାନମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରିବେ। ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଅବୀର ଶେଷ ସୀମାରେ ଛନ୍ଦିବି କରିବା।”

11ତତ୍ତ୍ୱ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ତୁଳ୍ଲ ବସ୍ତୁ ସକଳ ଦ୍ୱାରା ଓ ଆପଣାର ସବୁ ଦୁଃଖାୟୋଗ୍ୟ କର୍ମଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଅଗୁଣ କରିଅଛୁ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ନୀତି ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଆମ୍ଭେ ଗପଥ କରୁଛୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଛ କରିଦେବା। ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କରିବା ନାହିଁ କି ଦୟା କରିବା ନାହିଁ। 12ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ମହାମାରୀରେ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ମରିବେ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଯୁଦ୍ଧରେ ନଗର ବାହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ; ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଛନ୍ଦିବି ହେବେ। ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଖତ୍ୱ ନେଇ ଗୋଡ଼ାଇବା। 13ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଶେଷ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭର କୋପ ଶାନ୍ତ ହେବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଆଗ୍ରସ୍ତ ହେବା। ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରୁ ମୋର କ୍ରୋଧ ଦୂରେଇ ଯିବ, ସେମାନେ ନୀତିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଅଛୁ।”

14ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନାଶ କରିବା। ତୁମ୍ଭର ଚତୁର୍ଦିଗସ୍ଥ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ପଥକଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଗାଳି ଦେବେ, ପରିହାସ କରିବେ। 15ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ ଏବଂ କ୍ରୋଧଭୟନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗାଳି, ପରିହାସର ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଏକ ବିସ୍ମୟର ବ୍ୟୟ ହେବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରୁ ଏକ ପାଠ ଗିଣିବେ। ଆମ୍ଭେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛୁ। 16ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ବିନାଶକାରୀ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ତୀରଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିବା। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଠାଇବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଠାଇବା ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ କରିବା। 17ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ବନ୍ୟାଦମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଃସନ୍ତାନ କରି ଛାଡ଼ିଦେବେ।

ଆଉ ... ଫୋପାଡ଼ିଅ ଏହିସବୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦଣ୍ଡର ସାଙ୍କେତିକ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ **v.12** ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ ପଢ଼ିବେ।

ମହାମାରୀ ଓ ରକ୍ତପାତ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବ । ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଉଠାଇବା । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛୁ ।”

6 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । **2**ସେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭ୍ରମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପର୍ବତଗଣ ଆଡ଼େ ବୁଲିପଡ଼ି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁର କର । **3**କୁହ:

‘ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପର୍ବତଗଣ, ଭ୍ରମ୍ଭେମାନେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ! ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ, ଉପପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ, ନିଳପ୍ରଣାଳୀ ଓ ଉପତ୍ୟକା ସମୂହକୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଖଡ୍ଗ ଆଣିବା ଓ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା । **4**ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ତମ୍ଭ ବେଦୀକୁ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିବା । ପୁଣି ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣର ସମ୍ମୁଖରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବା । **5**ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମ୍ଭାନଗଣର ଶବ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଓ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିସବୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀଗୁଡ଼ିକରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ବଞ୍ଚିଦେବା । **6**ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ବସତିସବୁ ଓ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀସବୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବ । ଯାହାଫଳରେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦୀ କେବେ ପୁଣି ବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ ଓ ତାହା ଭଗ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିବ ଓ ଭ୍ରମ୍ଭର ମୂର୍ତ୍ତିସବୁ ଚୁଣ୍ଟିବିଚୁଣ୍ଟି ହେବ । ଭ୍ରମ୍ଭର ଧୂପବେଦୀ ଉଜାଯିବ ଓ ଦୂରରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ମିତ ମୂର୍ତ୍ତିସବୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତୁସବୁ ଭ୍ରମ୍ଭେ ତିଆରି କଲ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବ । **7**ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ନିହତ ହେବେ, ତାହାହେଲେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ନାଶିବ ଯେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।”

8କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ନାଶିତ ରଖିବା । ସେମାନେ ଖଡ୍ଗରୁ ଖସିଯାଇ ଯେତେବେଳେ ନାନା ଦେଶରେ ଛନ୍ଦିନ୍ଦି ହୋଇ ରହିବେ । **9**ଏବଂ ବଞ୍ଚିରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠିୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀରୂପେ ନିଆଯିବ, ସେମାନେ ମୋତେ ମନେ ରଖିବେ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହୁଏତକୁ କିପରି ଦୁଃଖରେ ପୁଣିକଲୁ, ଯାହା ଆମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଆଖି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିସବୁକୁ ଅନୁସରଣ କଲା । ସେମାନେ ନିଜେ କରୁଥିବା କୁକର୍ମ ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ଦୃଶ୍ୟ କରିବେ । **10**ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ହୁଏତବୋଧ କରିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହୁଏତଜ୍ଞମ କରିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ବୃଥାରେ କହୁ ନଥିଲୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ କହୁଥିଲୁ ଯେ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ମନ୍ଦ କର୍ମ୍ୟ କରିବା ।”

11ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଭ୍ରମ୍ଭେ ତାଳି ବନାଅ ଓ ପଦାଘାତ କର ଓ କୁହ: ଧ୍ୱଂସ! ସେମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଓ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୃହ ଖଡ୍ଗର, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଓ ମହାମାରୀର ଶିକାର ହେବ । **12**ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ । ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ

ଲୋକମାନେ ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ହେବେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମରିବେ । କେବଳ ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ହେବାରୁ ବନ୍ଦ କରିବା । **13**ସେମାନେ ନାଶିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀର ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଗୁଣିପାଖରେ, ପର୍ବତର ଗର୍ଭ ଦେଶରେ, ଶୁଙ୍ଗରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁଦି ହରିତ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଲୋନ ଓକ ବୃକ୍ଷ ତଳେ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ସକଳ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତବ୍ଧାସିତ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିଲେ, ସେହି ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ପାଇବେ । **14**ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବସ୍ତ୍ରର କର ଦିବ୍ଦଳ ପ୍ରାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସମଗ୍ର ବସତି ସ୍ଥାନକୁ ଧ୍ୱଂସ ଓ ଗୁନ୍ଧ୍ୟ କରିବୁ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ନାଶିବେ ।”

7 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । **2**ସେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଭୂମିକୁ କହନ୍ତି, ସମଗ୍ର ଦେଶର ସମାପ୍ତି ଆସିଯାଇଛି ।

ସମଗ୍ର ଦେଶ ଧ୍ୱଂସ ହେବାର ଅନ୍ଧମକାଳ ଆସିଯାଇଛି ।

3ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ୍ରମ୍ଭର ଅନ୍ଧମକାଳ ଉପସ୍ଥିତ, ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭ ବରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା । ଭ୍ରମ୍ଭର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଭ୍ରମ୍ଭର ବରୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ଭ୍ରମ୍ଭର ଦୃଶ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ସକଳ କର୍ମ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ।

4ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଦୟା ଦେଖାଇବା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଭ୍ରମ୍ଭର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଓ ଭ୍ରମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଥା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା । ଯାହାଫଳରେ ଭ୍ରମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ।”

5ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅମଙ୍ଗଳ ଆସୁଅଛି । **6**ଅନ୍ଧମ କାଳ ଆସୁଅଛି, ଯଦିନିକା ଆସୁଅଛି । ଏହା ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛି । ଏହା ତା’ର ବାଟରେ ଆସୁଅଛି । **7**ହେ ଦେଶର ନିବାସୀଗଣ, ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧମ ଦଣ୍ଡ ଆସିଯାଇଛି । ସେହି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଭ୍ରମ୍ଭର ଶେଷ ବରୁଦ୍ଧ ଦିନ ଅତି ନିକଟ । ସେହି ଦିନଟି ସନ୍ଦେହର ଓ ବହୁତ ଦୁଃଖପ୍ରଦ ଅଟେ । ତାହା ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ ଧ୍ୱଂସର ଦିନ ନୁହେଁ । **8**ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା କ୍ରୋଧକୁ ଭ୍ରମ୍ଭ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ସେ ନିକଟକୁ ଏବଂ ଭ୍ରମ୍ଭର କର୍ମାନୁସାରେ ବରୁଦ୍ଧ ନ କରିବୁ । ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭର ମନ୍ଦ କର୍ମ ଯୋଗୁ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା । **9**ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଦୟା ଦେଖାଇବା ନାହିଁ କି ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଭ୍ରମ୍ଭର ମନ୍ଦ କର୍ମ ଯୋଗୁ ଓ ଭ୍ରମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଥା ଯୋଗୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା । ଏବଂ ଭ୍ରମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିଛନ୍ତି ।

10ଦେଖ, ସେହିଦିନ ଆସୁଅଛି । ଭ୍ରମ୍ଭର ଶେଷ ବରୁଦ୍ଧକା ନିର୍ଗତ ହେଲା, ଯଷ୍ଟି ଅଙ୍କୁରଣ ଓ ପୁଷ୍ଟିତ ହେଉଅଛି । ଅଧିକାର ଅଙ୍କୁରଣ ହୋଇଅଛି । **11**ନିଶେ ଉଗ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ

ଦୁଷ୍ଟ ଆଶାବାଡ଼ରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ଜନଗହଳ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ନୁହେଁ।

12“ସମୟ ଆସିଅଛି, ସେହିଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛି। କ୍ଳେତା ଆନନ୍ଦ ନ କରୁ ଓ ବିକ୍ଳେତା ଶୋକ ନ କରୁ। କାରଣ ଉତ୍ସୁକର ଦଣ୍ଡ ଜନଗହଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଯାଇଛି। 13ବିକ୍ଳେତା ବିକ୍ରୟ କରିଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ, ସେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଫେରି ପାଇବ ନାହିଁ। କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ସମସ୍ତ ଲୋକାଗତ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ଏହା ବଦଳା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶେ, କେହି ଆପଣା ନୀତିକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ।

14“ସେମାନେ ତୁରୀଗୁଡ଼ିକ ବଜାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ କେହି ଯିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଆତ୍ମର କ୍ରୋଧ ସମସ୍ତ ଜନଗହଳ ଉପରେ ଅଛି। 15ବାହାରେ ଶତ୍ରୁର ଖତ୍ତ ଓ ଭିତରେ ମହାମାରୀ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଅଛି। ଯେଉଁଲୋକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବ ସେ ଖତ୍ତରେ ମରିବ ଓ ଯେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ସେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରେ ବିନାଶ ହେବ।

16“କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ, ସେମାନେ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବେ ଓ ପର୍ବତ ଉପରେ କରୁଣଭାବରେ ବିଳାପ କରିବେ, ଉପତ୍ୟକାରେ କପୋତ ବାହୁନିବା ପରି। 17ସମସ୍ତଙ୍କର ହସ୍ତ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଯେ, ତାହା ଉପରକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବ ନାହିଁ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଭୀକ ଭାବ ହେବ। 18ଏବଂ ସେମାନେ ଚଟବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ। ସେମାନେ ଭୟରେ କରିବେ। ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଖ ଲଜ୍ଜାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବ ଓ ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ ସ୍ପଷ୍ଟ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଲାଗିତ ଥିବେ। 19ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ରୂପାକୁ ଦାଣ୍ଡରେ ପକାଇ ଦେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତନ ଅଗୁଡ଼ି ବସ୍ତୁ ଭୂଲ୍ୟ ହେବ। ସେ ସବୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ତାଙ୍କ କୋପରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷୁଧାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କିମ୍ପା ସେମାନଙ୍କର ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। କାରଣ ଏହିସବୁ ଦିନଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପାପ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କାରଣ ଥିଲା।

20“ସେହି ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦିରର ସ୍ତମ୍ଭର ଅଳଙ୍କାରରେ ଘୃଣ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଲେ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଳ୍ପିତ ସାମଗ୍ରୀରେ ପରିଣତ କରିଦେବା। 21ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ମନ୍ଦିରରୁ ଲୁଣ୍ଠନ ସାମଗ୍ରୀ ରୂପେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଓ ଲୁଚି ପ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ପୃଥିବୀର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଏହାକୁ କଳ୍ପିତ କରିବେ। 22ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଫେରାଇବା। ସେମାନେ ଆତ୍ମର ନିବୃତ୍ତସ୍ଥାନ ଅପବିତ୍ର କରିବେ। ଆଉ

ତକାୟତମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହା ଅପବିତ୍ର କରିବେ।

23“ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକୁଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। କାରଣ ରକ୍ତପାତରୂପ ଅପରାଧରେ ଦେଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟରେ ନଗର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। 24ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟ କାଳିମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା। ତହିଁରେ ସେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁ ଅଧିକାର କରିବେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ବିଳବାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ରୁଣ୍ଡ କରିବା। ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାନ କଳ୍ପିତ ହେବ।

25“ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନାଶ ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାନ୍ଧ ଅନୁକ୍ରମଣ କରିବ ମାତ୍ର କିଛି ପାଇବ ନାହିଁ। 26ଗୋଟିଏ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟିବ ଓ ଜନରବ ଉପରେ ଜନରବ ହେବ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁଦ୍‌ବିକାର ନିକଟରୁ ଦର୍ଶନର ରେଷ୍ଟା କରିବ। କିନ୍ତୁ ଯାଦକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଲୋପ ପାଇବ। 27ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁଣା ଶୋକ କରିବେ ଓ ନେତୃବର୍ଗ ଶୋକର ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିବେ। ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତ କର୍ମିତ ହେବ। ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଆଚରଣ ଓ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିବା। ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରାଯିବ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ, ଏହା ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ।”

8 ଅନନ୍ତର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷର ଷଷ୍ଠ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଗୃହରେ ବସିଥିଲୁ ଓ ଯିହୁଦାର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲା। 2ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ନିର ଆଗ୍ରଭୂଲ୍ୟ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲୁ। ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତାଦେଶରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିମୟ ଥିଲା ଓ କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତପ୍ତ ଧାତୁ ଭୂଲ୍ୟ ଦ୍ୟୋତିମୟ ଥିଲା। 3ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଲୁ, ସେ ଏକ ହସ୍ତ ପରି ଜଣାଯାଉଥିବା କିଛି ବିଦ୍ୟୁତ୍ କର ମୋର କେଶ ଧରିଲେ। ତା’ପରେ ପବନ ମୋତେ ଉଠାଇ ନେଲା, ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଦେଲା। ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଦର୍ଶନକ୍ରମେ ଯିରୁଶାଲମର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଉତ୍ତରଭିମୁଖୀ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନର ଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ। ସେଠାରେ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର କ୍ରୋଧର କାରଣ ହେଲା। 4ଉପତ୍ୟକାରେ ମୁଁ ଦେଖିଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଭୂଲ୍ୟ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଇଗ୍ରୀୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମହମା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା।

5ତହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ଦେଖ।” ତେଣୁ ମୁଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲି ଏବଂ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଫାଟକର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ ଓ ଇର୍ଷାପରାୟଣ କରିଥିଲା।

6ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଦେଖ, ସେମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି? ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଆପଣା ମନ୍ଦିର ଅଗଣାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପାଇଁ

ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଗଣ ଏଠାରେ ମହା ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟ ମହା ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ ଦେଖିବ ।”

7 ପୁଣି ସେ ମୋତେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଘର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତେ କାନ୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ଛଦ୍ମ ଥିବାର ଦେଖିଲି । 8 ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହା କାନ୍ଥକୁ ଖୋଳ ।” ତହିଁ ମୁଁ ସେହି କାନ୍ଥ ଖୋଳିଲି ଓ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭର ଘର ଆବିଷ୍କାର କଲି ।

9 ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ଭିତରକୁ ଯାଅ ଓ ଏଠାରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଜଘନ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖ ।” 10 ତେଣୁ ମୁଁ ଭିତରକୁ ଗଲି, ରତ୍ନକିରଣ କାନ୍ଥରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସରୀସୃପମାନଙ୍କ ଏବଂ କୀଟପତଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀମାନଙ୍କର ଉତ୍ସୁକର ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲି ।

11 ପୁଣି ସେ ସବୁର ସମ୍ମୁଖରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗର ସଭୁର ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଗାଫନର ପୁତ୍ର ଯାସନୟ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ଧୂପଦାନୀ ହସ୍ତରେ ଧରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଧୂପରୂପ ଧୂମର ସ୍ତମ୍ଭ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠୁଅଛି । 12 ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରତିମା ଗୃହରେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିପାରବ? କାରଣ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିବୁ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ।’” 13 ସେ ଆହୁର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆତ୍ମ ସହତ ଆସିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଆହୁର ଅନେକ ଜଘନ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବ ।”

14 ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ଘରର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ନେଲେ । ସେଠାରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ବସି ଉଣ୍ଡ ଦେବତା ତମ୍ବୁଷ* ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

15 ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଏହସବୁ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିଲ । ଏହାପରେ ଆହୁର ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବ ।”

16 ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିଲେ । ସେଠାରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଘର ନିକଟରେ, ବାରଣ୍ଡା ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପଶୁ ଜଣ ପୁରୁଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ପିଠି କରି ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗଆଡ଼େ ମଥାନତ କରି ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ ।

17 ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ

ତମ୍ବୁଷ ଲୋକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରା କଲେ ଏହି ଉଣ୍ଡ ଦେବତା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଏବଂ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋକ କରିବା ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଇଶ୍ୱର ଆଶାକଲ୍ ଏହା ତା’ର ଜୀବନ ଫେରାଳ ଆଣିବ । ଏହି ଉତ୍ସବଟି ଚତୁର୍ଥ ମାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନରେ ଥିଲା । ଏହି ଛୁଟିଦିନ କାରଣରୁ ଏହି ମାସର ନାମ ତମ୍ବୁଷ କରାଗଲା ।

ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏହସବୁ ଦେଖିଲ? ଏହପର ଘୃଣ୍ୟକର୍ମମାନ କରିବା କ’ଣ ଯିହୁଦୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତ୍ୱ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ ଠିକ୍ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଦେଖିଲୁ ବୌଦ୍ଧମ୍ଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆତ୍ମକୁ କ୍ରୋଧିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି । ଆଉ ଦେଖ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ନାସିକାରେ ନାକଫୁଲ* ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି । 18 ଏଣୁ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ଆତ୍ମର କ୍ରୋଧଭାବ ଦେଖାଇବା । ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକମ୍ପା କରିବା ନାହିଁ କି ଦୟା ଦେଖାଇବା ନାହିଁ । ଏବଂ ଏପରିକି ଯଦି ସେମାନେ ଆତ୍ମ କର୍ଣ୍ଣ ପାଖରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକନ୍ତି, ତଥାପି ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ନାହିଁ ।”

9 ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ମୋ କର୍ଣ୍ଣରେ କହିଲେ, ନଗରକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଣ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତରେ ବିନାଶକ ଅସ୍ତ୍ର ଧରି ଆସନ୍ତୁ । 2 ତା’ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ଫାଟକରୁ ଛଅଜଣ ପୁରୁଷ ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ହସ୍ତରେ ବିନାଶକ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହତ ଏକ ପୁରୁଷ ଥିଲା । ତାହାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲେଖକର କାଳି ଦୁଆଡ଼ ଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଆସିଲେ ଓ ପିଠିକମୟ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହେଲେ । 3 ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ଯେଉଁ କରୁବର ଉପରେ ଥିଲା, ତାହା ତାହାଠାରୁ ଉଠି ମନ୍ଦିରର ଘର ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲା । ତା’ପରେ ସେ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହତ ଓ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲେଖକର କାଳିଦୃଶ୍ୟର ପୁରୁଷକୁ ଡାକିଲେ ।

4 ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଅ ଓ ସହରରେ ଘଟିଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କୃତ କର୍ମ ପାଇଁ ଅନୁତପ୍ତ ଓ ଦୁଃଖ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଥାରେ ଦାଗ ଦିଅ ।”

5-6 ଏବଂ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୋର କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚରରେ କହିଲେ, “ତା’ର ପଛେ ପଛେ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଅ ଏବଂ କପାଳରେ ଚଢ଼ୁ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର । ଦୟା ଦେଖାଅ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକମ୍ପା କର ନାହିଁ । ବୃଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତି, ସୁବାବ୍ୟକ୍ତି, କୁମାରୀ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ଶିଶୁକୁ ମାରମୂଳ ଅସ୍ତ୍ରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କର, କିନ୍ତୁ କପାଳରେ ଚଢ଼ୁ ଥିବା ଲୋକ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ । ଆଉ ଆତ୍ମ ମନ୍ଦିରରୁ ଏହି ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କର ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନଗଣଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

7 ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଗୃହକୁ ଅଗୁଣ୍ଡ କର । ଏହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗର୍ବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହାର ଯାଅ ।” ତହିଁରେ ସେମାନେ ବାହାର ଯାଇ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସଂହାର କଲେ ।

8 ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଂହାର କରୁଥିଲେ, ଏକମାତ୍ର ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲା । ତହିଁରେ ମୁଁ ତଳେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି କ୍ରନ୍ଦନ କଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ

ନାକଫୁଲ ଆକ୍ଷରୀକ “ଗାଖା” ଭାବରେ ଏହା ସମ୍ଭବତଃ ବହୁଜଗୁରୀୟ ପ୍ରଥା ବୋଲି ବିବେଚନା କଲେ ।

କ’ଣ ଯିରୁଗାଲମ ଉପରେ କୋପ କରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଗ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନାଗ କରିବ?”

9ସେ କହଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହ୍ୱଦା ପରିବାର ବହୁତ ଦୟାପାୟ ପାପ କଲେ ଓ ଦେଶ ରକ୍ଷାପାତରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ଆଉ ନଗର ଅନ୍ୟାୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ କିଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।’ 10ଏଣୁ ମୁଁ କରୁଣା ଦେଖାଇବି ନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁକମ୍ପା କରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକକୁ ଆଣିବି ।”

11ଏହାପରେ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହତ ବ୍ୟକ୍ତି କାଳିଦୁଆତ ନେଇ ଫେରି ଆସିଲା ଏବଂ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ।”

10 ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଉପରକୁ ଚାହିଁଲି ଓ ଦେଖିଲି କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର ଉପରସ୍ଥ ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ନୀଳକାନ୍ଥ ମଣି ସଦୃଶ ଏକ ସିଂହାସନର ଆକୃତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦେଖାଗଲା । 2ଏବଂ ସେ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହତ ପୁରୁଷକୁ କହିଲେ, “କିରୁବଦୂତଗଣର ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଭୂମି ସେହି ଦୂର୍ଣ୍ଣିୟମାନ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କର ଏବଂ ଏକ ଅଞ୍ଚଳପୁର୍ଣ୍ଣ ଢଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ସଂଗ୍ରହ କର ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର ଦିଅ ।”

ତହିଁରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଚାଲିଗଲା, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି । 3ସେ ପୁରୁଷ ଗଲବେଳେ କିରୁବଦୂତମାନେ ଗୃହର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମେଘ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କଲି । 4ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା କିରୁବଦୂତର ଉପରୁ ଉଠିଲା ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ଗଲା, ତେଣୁ ଗୃହ ମେଘରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମାରୁ ଉଠିଲା ତେଜରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । 5ଆଉ ସର୍ବଶକ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କଥା କହିବାର ସମୟରେ ସ୍ୱର ବହୁରବ ଭୂଲ୍ୟ, କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କର ପକ୍ଷର ଶବ୍ଦ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା ।

6ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହତ ପୁରୁଷକୁ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଢଳନ୍ତ କୋଇଲାଗୁଡ଼ିକ ନେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେ ପୁରୁଷଟି ଗୋଟିଏ ଚକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହେଲେ । 7ତା’ପରେ ସେହି କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହସ୍ତ ବସ୍ତ୍ରାବ କଲେ ଏବଂ କିରୁବଦୂତଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଅଙ୍ଗାର ସଂଗ୍ରହ କଲେ ଓ ତାକୁ ସେହି ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହତ ପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଲେ ଓ ସେ ତାହା ନେଇ ବାହାରକୁ ଗଲେ । 8ମନୁଷ୍ୟର ହାତପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି ଗୋଟେ କିରୁବଦୂତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷତଳେ ଦେଖାଗଲା ।

9ତା’ପରେ ମୁଁ ଅନାଇ ଦେଖିଲି ଏକ କିରୁବର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ଚକ ଓ ଅନ୍ୟ କିରୁବର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟ ଚକ, ଏହରୁପେ କିରୁବମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକାଠି ଚାରି ଚକ ଥିଲା । ଏବଂ ସେହି ଚକମାନର ଆତ୍ମା ବୈଭୂତ୍ୟମଣିର ଆତ୍ମା ଭୂଲ୍ୟ ଥିଲା । 10ସେହି ଚାରିଚକର ଆକୃତି ଏକ ପ୍ରକାର ଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଚକ ଥିଲା ପରି

ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । 11ଗମନ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଚାରି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗମନ କଲେ ଏବଂ ଗତି କଲବେଳେ ସେମାନେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମସ୍ତକର ଅଭିମୁଖ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ଓ ଗମନ କଲବେଳେ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ ନାହିଁ । 12ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସମୁଦାୟ ଗରୀର, ସେମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପ ହସ୍ତ, ପକ୍ଷ ଓ ସେହି ଚାରିଚକ ଚକ୍ଷୁରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । 13ଆଉ “ସେହି ଚକମାନଙ୍କୁ ଦୂର୍ଣ୍ଣିୟମାନ ଚକ’ ବୋଲି ଡକାଯାଇଥିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଲି ।”

14-15ପ୍ରତ୍ୟେକ କିରୁବର ଚାରିପୁଖ ଥିଲା: ପ୍ରଥମ ପୁଖ କିରୁବ ଦୂତର ପୁଖ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଚାରିପୁଖ ମନୁଷ୍ୟର ପୁଖ, ତୃତୀୟ ଚାରିପୁଖ ସିଂହର ପୁଖ ଓ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍କୋଷ ପକ୍ଷୀର ପୁଖ ଥିଲା । ତା’ପରେ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି, ନୀଚିତ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଦେଖିଲି କବାର ନଦୀର କିରୁବଦୂତଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେ ।

ତା’ପରେ କିରୁବ ଦୂତଗଣ ଉଡ଼ିଲେ । 16କିରୁବମାନେ ଗମନ କଲବେଳେ ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗମନ କଲେ । ପୁଣି କିରୁବମାନେ ଭୂମିରୁ ଉଡ଼ିଲେ ଯିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । 17ସେମାନେ ଠିଆ ହେଲବେଳେ ଚକସବୁ ଠିଆ ହେଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଉପରକୁ ଉଠିବାବେଳେ ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ । କାରଣ ସେହି ନୀଚିତ ପ୍ରାଣୀର ଆତ୍ମା ସେହି ଚକ ସବୁରେ ଥିଲା ।

18ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ମନ୍ଦିରର ଏରୁଣ୍ଡିର ଉଡ଼ିଲୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି କିରୁବମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲା । 19ତା’ପରେ କିରୁବ ଦୂତମାନେ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ ଓ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୂମିକୁ ଛାଡ଼ି ଆକାଶକୁ ଗମନ କଲେ । ଆଉ ଚକସବୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଗମନ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବ ଫାଟକ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟକିଗଲେ ଓ ସେ ସମୟରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବଦ୍ୟମାନ ଥିଲା ।

20ମୁଁ କବାର ନଦୀ କୂଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହାମାନେ ଏହି ନୀଚିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲି । ଏବଂ ସେମାନେ କିରୁବଦୂତଗଣ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲି । 21ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକର ଚାରିପୁଖ ଓ ଚାରିପକ୍ଷ ଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ତଳେ ମାନବ ହସ୍ତ ଆକୃତିର ହସ୍ତ ଥିଲା । 22ପୁଣି ମୁଁ କବାର ନଦୀ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପୁଖ ଦେଖିଥିଲି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଗକୁ ଗମନ କଲେ ।

11 ଅନନ୍ତର ଏକ ପବନ ମୋତେ ଉଠାଇଲା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ମୋତେ ବୋହୁ ଆଣିଲା । ଆଉ ମୁଁ ଦେଖିଲି ସେହି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପଶିବ ଦଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଅସ୍ପଷ୍ଟର ପୁତ୍ର ଯାସନୟଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ବନାୟର ପୁତ୍ର ପୁଟିୟଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ।

2ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହି ଲୋକମାନେ ପାପ ପୁର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ଓ ଏ ନଗର ମଧ୍ୟରେ କୁମହଣାସବୁ ବସନ୍ତି । 3ଏହି ଲୋକମାନେ

କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଥା ଗୀତ୍ରି ଗୃହ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ କରଦେବୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ହଣ୍ଡାରେ ମାଫ ଭୁଲ୍ୟ ଏହ ନଗରରେ ସ୍ଥରକ୍ଷିତ ।’ 4ତେଣୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗୁର କର ।”

5ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମ୍ବା ମୋ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ଓ ମୋତେ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲବାସୀ, ତୁମ୍ଭେ ଏହ କଥା କହୁଅଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟସ୍ତ ଉଠୁଅଛି, ଆମ୍ଭେ ତାହା ନାହିଁ । 6ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହ ନଗରରେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛ ଓ ତହିଁରେ ପଥସବୁ ନିହତ ଲୋକଙ୍କ ଗବରେ ପୁଣି କରିଅଛ । 7ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ମୃତ ଗରୀରଗୁଡ଼ିକ ନଗରରେ ରଖିଲ ତାହା ମାଫ ଓ ନଗର ଏକ ପାତ୍ର ଅଟେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରାଯିବ । 8ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତୁକୁ ଭୟ କରିଅଛ; ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଖତୁ ଆଣବ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

9ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବରୁର କରିବା । 10ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖତୁରେ ପତିତ ହେବ; ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବରୁର କରିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବ ଯେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ । 11ଏବଂ ଏହ ନଗର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଣ୍ଡା ହେବ ନାହିଁ କିଅବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ମାଫ ହେବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବରୁର କରିବା । 12ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ । ଯାହାର ନିୟମ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁସରଣ କରି ନାହିଁ ଓ ଯାହାର ଶାସନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥା ଅନୁସରଣ କରିଛ ।”

13ଏବଂ ମୁଁ ଏହ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗୁର କଲବେଳେ ବନାୟର ପୁତ୍ର ପୁଟିୟ ମଲ । ତହିଁରେ ମୁଁ ଭୂମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି କ୍ରମନ କରି କହଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶେଷ କରିବ?”

14ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, 15“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃଗଣ, ତୁମ୍ଭର କୁଟୁମ୍ବଗଣ ପ୍ରକୃତରେ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମର ଅଧିବାସୀମାନେ କହଲେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ, ଏହ ଦେଶ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଛି ।’

16“ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ‘ଯଦ୍ୟପି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ନୀତିଗଣ ମଧ୍ୟକୁ ଦୂରୀକୃତ କରିଅଛୁ ଓ ଯଦ୍ୟପି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦିତ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସ୍ଥଳ ହେବା । 17ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବା ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ

ଛନ୍ଦିତ ହୋଇଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଭୂମି ଦେବା । 18ପୁଣି ସେମାନେ ସେ ଦେଶକୁ ଯିବେ ଓ ତହିଁରେ ଯାବତୀୟ ପ୍ରତିମା ବସ୍ତୁ ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତସବୁ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ଦୂର କରିବେ । 19ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ହୃଦୟ ଦେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ଏକ ନୂତନ ଆମ୍ବା ସ୍ଥାପନ କରିବା । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କଠିନ ହୃଦୟ ଦୂର କରି, ସେମାନଙ୍କୁ କୋମଳ ହୃଦୟ ଦେବା । 20ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ମାନବେ ଏବଂ ଆମ୍ଭର ନିୟମସବୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ୍ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବେ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ।”

21ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଘୃଣ୍ୟ ଓ କଳ୍ପକ୍ଷିତ ମୂର୍ଖଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ ଅନୁସାରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହଛନ୍ତି । 22ଅନନ୍ତର କିରୁବଗଣ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ଉଠାଇଲେ, ଆଉ ଚକ୍ରସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା । ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହମା ସେମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । 23ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗମନ କରି ନଗରର ପୂର୍ବବିଗସ୍ଥିତ ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ଥଗିତ ହେଲା । 24ତା’ପରେ ଗୋଟିଏ ପବନ ମୋତେ ଉଠାଇଲା ଏବଂ ନିର୍ବାସିତରୂପେ ମୋତେ ବାବଲକୁ ନେଇଗଲା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆମ୍ବା ଘାଟ ମୁଁ ଦର୍ଶନରେ ଏହସବୁ ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଲି । ତା’ପରେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ମୁଁ ଦେଖିଥିଲି ଚାଲିଗଲା । 25ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ବ୍ୟସ୍ତ ଦେଖାଇ ଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ମୁଁ ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲି ।

12 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ ମୋତେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛ । ସେମାନଙ୍କର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, ମାତ୍ର ଯାହା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରୁଛୁ, ସେମାନେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞାପ୍ରତି ସେମାନେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ବଂଶ । 3ତେଣୁ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ବାସନ ଗଲାପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ସଜାଡ଼ ଦିଅ । ଦିନବେଳେ ଏହା କର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଯିବାର ଦେଖିପାରବେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଗତି କରିବା ଉଚିତ୍ । ତାହାଲେ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକ ହେଲେ ହେଁ ବୃତ୍ତିପାରିବେ ।

4“ତୁମ୍ଭେ ଦିନବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗଣ୍ଡିଲିପତ୍ର ସଜାଡ଼ ଦିଅ, ସତେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ବାସନକୁ ଯାଉଛ ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ତା’ପରେ ସଂଧ୍ୟା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁ ଦୂର ଦେଶକୁ ଯାଇଥିବା ପରି ଅଭିନୟ କର, ନିର୍ବାସିତ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପରି ଏହାକୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । 5ତା’ପରେ

କାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଗାଢ଼ ଖୋଳ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବାହାର କରି ନଅ, ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ । 6ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଭୃତ୍ୟର ଅଳଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ଆପଣା କାନ୍ଧରେ ବହନ କରି ନେଇଯିବ । ଭୃତ୍ୟ ଯେପରି ଭୂମି ନ ଦେଖି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ମୁଖ ଆଛାଦନ କରିବ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚତ୍ର ଓ ଏକ ଉଦାହରଣ ରୂପେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ ।”

7ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲି । ଦିନବେଳେ ମୁଁ ମୋର ଗଣ୍ଠୁଲି ପତ୍ର ସଦାଓଲି, ସତେ ଯେପରି ନିର୍ବାସନକୁ ଯିବି । ଏବଂ ସଂଧ୍ୟା ବେଳେ ମୁଁ କାନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଗାଢ଼ ଖୋଳଲି । ଏହା ମୁଁ ଅନ୍ଧାରରେ ନେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କାନ୍ଧରେ ବହଲି ।

8ପରଦିନ ପ୍ରଭାତକାଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହିବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 9“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୃତ୍ୟ କ’ଣ କରୁଅଛ ବୋଲି ସେହି ଇଗ୍ରାୟେଲର ବିଦ୍ରୋହୀବଂଶ ଭୃତ୍ୟକୁ ପଚାରିଲେ କି? 10ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ଅଧିପତିର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଂପର୍କୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବାସ କରନ୍ତି ।

11ସେମାନଙ୍କ କୁହ, ‘ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚତ୍ର ଓ ଉଦାହରଣ ଅଟେ । ମୁଁ ଯାହାକି କଲି, ତାହା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଯାଇ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ପଠାଯିବ । 12ଏବଂ ଭୃତ୍ୟର ନେତା ତା’ର ନିନିଷପତ୍ର ତା’ କାନ୍ଧରେ ବହବ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ କାନ୍ତରେ ତା’ ପାଇଁ ଖୋଳା ଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟଦେଇ ବାହାର ଯିବ ଓ ସେ ତା’ର ମୁଖ ଆଛାଦନ କରିବ, ଯେପରି ସେ ଭୂମିକୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । 13ସେ ଖସିଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ତା’ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଜାଲ ବିଛାଇବା ଓ ସେ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିଯିବ । ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତାକୁ କଲଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଶ ବାବଲକୁ ନେଇଯିବା । ଆଉ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମରିବ କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । 14ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାକୁ ଓ ତା’ର ସୈନ୍ୟବାହାନକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ତାହାର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଏବଂ ତା’ର ସୈନ୍ୟବାହନୀ ଆମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଦିଗରେ ଛିନ୍ନଛତ୍ର ହେବେ । ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବି । 15ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କରିବା । ସେମାନେ ହୁତ୍‌ବୋଧ କରିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

16“କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଲ୍ଲ କେତେକଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମହାମାରୀରୁ ରକ୍ଷା କରିବି । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ବାସିତ ରୂପେ ବାସ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମସବୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏବଂ ତା’ପରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

17ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ କହିଲେ, 18“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଉକ୍ତାରେ

ଭୃତ୍ୟ କର୍ମିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କର, ଆଉ ଅରିଅର ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଆପଣା ଜଳ ପାନ କର । 19ଏଣୁ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିବ, ସେମାନେ ଉକ୍ତାରେ ଆପଣା ଆପଣା ଆହାର ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ମହାଭୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଜଳପାନ କରିବେ । କାରଣ ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କର ଦୌରାନ୍ତ ଯେଉଁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବସ୍ୱ ଧ୍ଵଂସ ହେବ । 20ଆଉ ଜନବସତି ନଗର ସବୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ ଓ ଦେଶ ଧ୍ଵଂସ ସ୍ଥାନ ହେବ । ତାହାହେଲେ, ତାହା ଭୃତ୍ୟମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।”

21ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 22“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୃତ୍ୟ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଏହି ପ୍ରବାଦ ନାହିଁ କି? ସମୟ ଗତି ଚାଲିଛି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ବିଫଳ ହେଉଅଛି ।

23“ଏଣୁ ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ କହିବ । ଆମ୍ଭେ ସେହି ପ୍ରବାଦ ବନ୍ଦ କରିବା ଓ ଏହା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିବେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ସଫଳତା ସମ୍ପର୍କିତ ହେବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଅଛି ।

24“ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ଓ ଚାଟୁବାଦର ଅଲୌକିକ ଗନ୍ଧ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । 25କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା କହିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତାହା କହିବା ଓ ଏହା ଘଟିବ । ଆଉ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ ହେବନାହିଁ । ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନେ, ଭୃତ୍ୟ ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ ଘୋଷଣା କରିବା ଓ ଏହା ଘଟିବ । ଏହା ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିବ ।”

26ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 27“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତି, ଭୃତ୍ୟ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖ, ତାହା ଅନେକ ବିଳମ୍ବର କଥା ଓ ତାହା ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌କାଳରେ ଘଟିବ । 28ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିବ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଘୋଷଣା କରୁଛୁ ତାହା ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ । ଯାହାସବୁ ଆମ୍ଭେ କହୁଛୁ ସେସବୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିବ ।

13 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । 3ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିବ, ଯେଉଁ ନିର୍ବୋଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଦର୍ଶନ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ।

4“ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ, ଭୃତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ଉଦଡ଼ା ସ୍ଥାନର କୋକିଶିଆଳୀ ଭୂଲ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । 5ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗଲ ନାହିଁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵର ଭଗ୍ନ ପ୍ରାଚୀର

ତିଆରି କଲ ନାହିଁ, ଯାହା ଫଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମରେ ଏହା ନିଜକୁ ନିଜେ ସ୍ତରଣା ଦେଇଥାନ୍ତା ।

6“ଏହି ଉଣ୍ଡି ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଆଶା କରନ୍ତି ।

7“ଏହା କଣ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରଭୁର କଲ, ତାହା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ? ଏବଂ ଏପରି ତୁମ୍ଭେ କହନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇ ନଥିଲୁ?”

8ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହୁଅଛ ଓ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି । 9“ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବକ୍ତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଇବାର ବାହାନା କରନ୍ତି ଓ ମିଥ୍ୟା ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ମୋର ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ, ସେମାନେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନୁ ସଭାରେ ରହବେ ନାହିଁ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରିବାର ତାଳିକାରେ ସେମାନଙ୍କର ନାମଗୁଡ଼ିକ ତାଳିକାତୁଳ ହେବ ନାହିଁ । ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

10“ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ଅଛି ବୋଲି କହି ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିବାଟରେ ନେଇଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ନଥାଏ । ଯିଏକ ପ୍ରାଚୀନ ନିର୍ମାଣକାରୀ, ଯିଏକ ପ୍ରାଚୀର ମରାମତି କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଫାଟକୁ ପତଳା ଲେପ ଦେଇ ଆଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । 11ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଲେପନ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ତୁଷ୍ଟି ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ବଡ଼ବଡ଼ କୁଆପଥର ପ୍ରବଳ ବୃଷ୍ଟି, ସହତ ପୁଣିବୀୟୁ ସେହି ପ୍ରାଚୀରକୁ ଧ୍ବସ୍ତ କରିଦେବା ପାଇଁ ପଠାଇବି । 12ଏବଂ କାନୁ ଯେତେବେଳେ ତଳକୁ ପଡ଼ିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏହି ଉଣ୍ଡି ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ନାହିଁ କି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଇ ଲେପନ କରିଥିଲ, ସେହି ପ୍ରଲେପ କାହିଁ?’ 13ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କୋପରେ ବାୟୁ ପ୍ରବାହତ କରାଇବି । ସେଠାରେ ପ୍ରବଳ ବୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ବୃହତ୍ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହୋଇ ତାହା ବିନଷ୍ଟ ହେବ । 14ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଅମିଶ୍ରିତ ମସଲରେ କାନୁକୁ ଲେପନ କରିଅଛ ମୁଁ ତାହା ବିଦାୟ କରି ପକାଇବି । ମୁଁ ଏହା ଭୂମିସ୍ତର ସହତ ସମତଳ କରିଦେବି, ମୁଁ ଏହା ମୂଳଦୁଆକୁ ବାହାର କରିବି । ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । 15ଏହରୁପେ ମୁଁ ସେହି କାନୁ ଉପରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିଶ୍ରିତ ମସଲରେ ତାହା ପତଳା ଲେପନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମାପ୍ତ କରିବି । ତା’ପରେ ମୁଁ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି, ‘ସେହି କାନୁ ଓ ତାହାର ଲେପନକାରୀମାନେ ନାହାଁନ୍ତି ।’

16“ଇଗ୍ରାୟେଲର ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କଲେ ଓ ଶାନ୍ତି ନ ଥିଲେ ହେଁ ତାହା ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତିର ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

17ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଯେଉଁ କନ୍ୟାଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ରଖ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରି କୁହ, 18ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧିକ୍, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଳ୍ପଣ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଓ ଯାକୁ ଓଢଣୀ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫାଶରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । 19ମୁଁଠାଏ ବାଲି ପାଇଁ ଓ କେତେଖଣ୍ଡ ରୋଟୀ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ଅପମାନତ କଲ । ତୁମ୍ଭର ମିଥ୍ୟା ପାଇଁ ମୋର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ଶୁଣିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମରିବା ଉଚିତ୍ ନଥିଲା ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । 20ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଦେଖ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ କଳ୍ପଣ ଘୁରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷୀଗଣ ପରି ଫାଶରେ ପକାଉଛ, ମୁଁ ତା’ର ବିରୋଧି ଅଟେ । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେହି କଳ୍ପଣକୁ ଚିରି ପକାଇବି । ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫାଶରେ ପକାଉଛ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବି ଓ ସେମାନେ ମୁକ୍ତ ପକ୍ଷୀପରି ଉଡ଼ିଯିବେ । 21ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବରଣୀ ଚିରି ପକାଇବି ଓ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି । ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଫାଶରେ ପଡ଼ି ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହେବେ ନାହିଁ । ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।

22“କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଦୟାନୀୟ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ମିଥ୍ୟା ଘୁରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର କୁପଥରୁ ନ ଫେରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି । 23ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଇବ ନାହିଁ । କିମ୍ପା ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ନାଶିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

14 ଅନନ୍ତର ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ । 2ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, 3“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର; ଏହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ବାଧା ରୂପେ ରହିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ

14 ଅନନ୍ତର ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ । 2ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, 3“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର; ଏହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ବାଧା ରୂପେ ରହିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ

ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ମୋତେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ? 4ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ଯେକେହି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଯିଏ ତା’ର ହୃଦୟ ନିଦର ମୁଖକୁ ବନ୍ଦ, ଏବଂ ଯାହାର ପାପ ତା’ ପାଇଁ ଏକ ବାଧା ବ୍ୟତି, ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ନିକଟକୁ ଉପଦେଶ ପାଇଁ ଯାଏ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିନ୍ଦେ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି। କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଯାଇ ପରୁଷିବା ପାଇଁ କହଲି, ତାଙ୍କର କଳ୍ପକ୍ଷିତ ମୁଖିଗୁଡ଼ିକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନମନ୍ତେ। 5ମୁଁ ଏହା କରିବି, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି, ସେମାନଙ୍କର କଳ୍ପକ୍ଷିତ ମୁଖିଗୁଡ଼ିକ ମୋଠାରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ରହିବେ।’

6“ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶଧରଙ୍କୁ କୁହ! ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଅନୁତାପ କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଖିଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରଥାରୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ। 7ଯଦି କୌଣସି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ କିମ୍ବା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ବାସ କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ ଏବଂ ତା’ର ହୃଦୟକୁ ମୁଖିମାନଙ୍କଠାରେ ଲଗାଏ, ତା’ ପାଇଁ ତା’ର ପାପ ଏକ ବାଧା ହୁଏ ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପରୁଷିବା ପାଇଁ ଯାଏ, ମୁଁ ନିନ୍ଦେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବି। 8ଆମ୍ଭେ ସେ ଲୋକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା ଓ ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିବା। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଓ ହାସ୍ୟାସୁଦ ହେବ। ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା। ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣିବ। 9ଯଦି କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଏପରି ମୁଖି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ପ୍ରଭୃତ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ ଦେଖାଇଦେବି ଯେ, ସେ କିପରି ମୁଖି ଥିଲା। 10ତେଣୁ ଉଭୟ ନିଜ ନିଜର ପାପର ଭାର ବହନ କରିବେ। ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାର ଅଧର୍ମ ଓ ତାହାର ଅନୁଷ୍ଠନକାରୀର ଅଧର୍ମ ସମାନ ହେବ। 11ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବଂଶଧର ଆଉ ମୋଠାରୁ ବିପଥଗାମୀ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜକୁ ଆଉ ଅଗୁଣ କରିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

12ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହଲେ, 13“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯଦି କୌଣସି ଦେଶ ମୋଠାରେ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ମୋ ନିକଟରେ ପାପ କରେ, ତେବେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ମୋର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବି ଏବଂ ଏହାର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ବନ୍ଦ କରିଦେବି, ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଠାଇବି, ଏବଂ ଉଭୟ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ଏହଠାରୁ ଦୂର କରିବି। 14ଏବଂ ଏପରି ନୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଯଦି ଏହି ତିନି ପୁରୁଷ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରି ନ ଥାନ୍ତେ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

15ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ହିଁସୁଦନ୍ତୁ ସବୁ ସେ ଦେଶ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଏ ଓ ସେମାନେ ଏହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ଓ ଏହା ନିନ୍ଦନୀୟ ସ୍ଥାନ ହୁଏ, ତେବେ ହିଁସୁଦନ୍ତୁଙ୍କ ଉତ୍ତର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ଦେଶରେ ଯାତାୟତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, 16ଆଉ ଯଦି ନୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଏହି ତିନିଜଣ ଲୋକ ସେଠାରେ ଥାନ୍ତେ ସେମାନେ କେବଳ ରକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତେ। ସେମାନେ ଏପରିକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରି ନଥାନ୍ତେ। ଏବଂ ଦେଶ ଏକ ମରୁଭୂମି ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

17ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ସେହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ୱ ଉଠାଏ ଓ ଏହାକୁ ଆକ୍ରା କରେ, ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯିବାପାଇଁ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ପଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ, 18ଏପରିକି ଯଦି ନୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଏହି ତିନିଜଣ ଥାନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗୁଁ କେବଳ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ପ୍ରତିକ୍ରା କରୁଛି, ଏପରିକି ସେମାନେ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି।

19ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ସେହି ଦେଶକୁ ମହାମାରୀ ପଠାଉ ଓ ଆମ୍ଭର କୋପ ତା’ ଉପରେ ଭାଳି ଦେଉ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ତା’ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁ। 20ଯଦି ନୋହ, ଦାନୟେଲ ଓ ଆୟୁବ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତେ, ଏପରିକି ସେମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଶପଥ କରନ୍ତି।

21ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ତେଣୁ ଚିନ୍ତାକର ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରତି କି ମହା ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିବ? ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରୁର ମହାଦଣ୍ଡ ଯଥା: ଖତ୍ୱ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ହିଁସୁଦନ୍ତୁ ଓ ମହାମାରୀ ପଠାଇବି, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ। 22ତଥାପି ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ରହନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଆଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ। ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆରୁର ବ୍ୟବହାର ଓ କ୍ରିୟାସକଳ ଦେଖିବ। ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇ ଅଛୁ ଓ ତାହା ପ୍ରତି ଯେ ସକଳ ଅନିଷ୍ଟ କରିଅଛୁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନେ ସାନ୍ତାପନା ପାଇବ। 23ସେମାନଙ୍କର ଆରୁର, ବ୍ୟବହାର ଓ କ୍ରିୟାକଳାପ ତୁମ୍ଭମାନେ ଦେଖିବ ଓ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବ ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ସବୁ କରିଅଛି, ଯାଥାର୍ଥ ଥିଲା।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

15 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଦ୍ରାକ୍ଷାଭାଗର ଗାଖା, ବନସ୍ତ ବୃକ୍ଷରଣର ଗାଖା ଅପେକ୍ଷା କ’ଣ ଅଧିକ ଗନ୍ଧ? ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗାଖା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ କି? 3କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସେହି

କାଠ ନେବ? ନା! ଆଉ କୌଣସି ପାତ୍ର ଟାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକେ କ'ଣ ସେଥିରୁ ମେଖ କରିବ? ନା! 4ଲୋକେ କେବଳ ନାଲି ହେବା ପାଇଁ ତାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାନ୍ତି । ତା'ର ଦୁଇମୁଣ୍ଡ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିଯାଏ ଓ ମଝିଅଂଶ ଅର୍ଦ୍ଧଦଗ୍ଧ ରହେ । ତାହା କ'ଣ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିବ? 5ଅଗ୍ନିରେ ନପୋଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲାନାହିଁ କି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେଲାପରେ ତାହା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲାନାହିଁ । 6ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତ: ବନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ମୋର ନାଲେଣି ପାଇଁ ଦ୍ରାକ୍ଷା କାଠ ଅଛି । ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହପର କରିବି ।” 7“ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ମୁହଁ ବୁଲାଇବି । ଯଦି ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷାପାଇଗଲେ, ତଥାପି ସେହି ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ଯେହେତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିମୁଖ ହୋଇଛି, ଏହା ସେମାନେ ନାହିଁବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । 8ଏବଂ ମୁଁ ସେ ଦେଶକୁ ଧ୍ବସ୍ତ କରିବି, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ମହା ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

16 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀଙ୍କ ଘୃଣ୍ୟ ବ୍ୟବହାରସବୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶାଅ । 3ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭର ଉପୁତ୍ତି ନନ୍ଦସ୍ଥାନ କିଶାନୀୟ ଦେଶ ଅଟେ । ତୁମ୍ଭର ପିତା ଇମୋରୀୟ ଓ ମାତା ନଶେ ହତୀୟା ଥିଲେ । 4ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭର ନନ୍ଦ ବିବରଣୀ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ନନ୍ଦ ହେବା ଦିନ ତୁମ୍ଭର ନାଭି କଟା ହୋଇ ନ ଥିଲା । କିମ୍ପା ତୁମ୍ଭକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ନିଜରେ ସ୍ଥାନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ତୁମ୍ଭ ଶରୀରରେ ଲବଣ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ପା ତୁମ୍ଭକୁ ପଟିରେ ଆବୃତ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । 5ଏହସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ କେହି ନଥିଲେ । ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟକୁ କିମ୍ପା ଦୟା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ କେହି ସେଠାରେ ନଥିଲେ । ତୁମ୍ଭର ପିତାମାତା ତୁମ୍ଭକୁ ମେଲ ପଡ଼ିଆରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ତୁମ୍ଭେ ନନ୍ଦ ହେଲଠାରୁ ଘୃଣିତ ହେଲ ।

6“ସେତେବେଳେ ମୁଁ(ପରମେଶ୍ୱର) ତୁମ୍ଭ ପାଖ ଦେଇ ଗଲି । ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତରେ ଭିଦି ଯାଇଛ ତା'ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି, “ନୀବିତ ରୁହ” ଯଦିଓ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଅଛ । ଯଦିଓ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଅଛ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି, “ବଞ୍ଚି ।” 7ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦ୍ଧିବ ପରି ବଢ଼ାଇଲି । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଯୁବତୀ ହେଲ । ତୁମ୍ଭର ଋତୁସ୍ରାବ ହେଲା, ତୁମ୍ଭର ସ୍ତନସ୍ତଗଳ ସ୍ତୁତୋଳ ଓ ତୁମ୍ଭର କେଶ ଦୀର୍ଘ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତଥାପି ବିବସନା ଓ ଉଲଗ୍ନ ଥିଲ । 8ଏବଂ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନାଇଲି, ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇ ଯାଇଥିଲ । ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଶରୀର ଉପରେ ମୋର ବସ୍ତୁ ଆବୃତ କଲି । ମୁଁ ଗପଥ କରି ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ନିୟମ ସ୍ଥିର କଲି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ହେଲ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । 9“ତତ୍ତୁଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ

ନିଜରେ ସ୍ଥାନ କରାଇଲି । ଆଉ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତୁମ୍ଭ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଧୋଇ ଦେଲି ଓ ତୈଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ମର୍ଦ୍ଦନ କଲି । 10ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଚିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲି । ଶିଶୁକ ଚର୍ମର ପାଦୁକା ପିନ୍ଧାଇଲି, ଗୁତ୍ର ରେଶମ ବସ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର କଟାବନ୍ଧନ କରାଇଲି ଓ ପଟ ବସ୍ତ୍ରରେ ବିଭୂଷିତା କଲି । 11ଆହୁରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଳଙ୍କାରରେ ଭୂଷିତା କଲି । ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ କଙ୍କଣ ଓ ଗଳାଦେଶରେ ହାର ଦେଲି । 12ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାସିକାରେ ନୋଥ, କର୍ଣ୍ଣରେ କଣ୍ଠିଭୂଷଣ ଓ ମସ୍ତକରେ ସ୍ତମ୍ଭର ମୁକୁଟ ଦେଲି । 13ଏରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତନା ଓ ରୂପାରେ ବିଭୂଷିତା ହେଲ । ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ର ଗୁତ୍ର ରେଶମ ଓ ପଟଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଓ ଶିଳ୍ପ କର୍ମରେ ବିଚିତ୍ର ହେଲା । ତୁମ୍ଭେ ସରୁ ମଇଦା, ମଧୁ ଓ ତୈଳ ଭୋଜନ କଲ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପରମା ସ୍ତମ୍ଭରୀ ହୋଇ ଅବଶେଷରେ ଗୁଣୀପଦ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲ । 14ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ମୋର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବିମଣ୍ଡିତା କଲି ଯେ, ତୁମ୍ଭର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସୁଖ୍ୟାତି ନାନା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

15“କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ନିର୍ଭର କରି ନିଜର ସୁଖ୍ୟାତି ହେତୁ ମୋଠାରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେଲ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରତାରଣ କଲ, ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଦେଇ ଗଲା ତୁମ୍ଭେ ଗଣିକା ସଦୃଶ ତା'ର ହେଲ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟଭିଚାରଣୀ ରୂପେ ଉପଭୋଗ କଲେ । 16ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର କିଛି ଅଂଶ ନେଇ ଆପଣା ପାଇଁ ନାନା ରଙ୍ଗରେ ଭୂଷିତ ଉଜସ୍ୱଳା ନିର୍ମାଣ କଲ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ବ୍ୟଭିଚାରଣୀ କର୍ମ କଲ । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । 17ଆହୁରି ମୋର ସ୍ତନା ଓ ରୂପାରେ ନିର୍ମିତ ଯେଉଁ ସବୁ ସ୍ତମ୍ଭର ଆଭରଣ ମୁଁ ଦେଇଥିଲି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ନେଇ ପୁରୁଷାକୃତି ପ୍ରତିମାଗଣ ନିର୍ମାଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିଚାର କଲ । 18ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ବିଚିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରସବୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମର ତୈଳ ଓ ଆତ୍ମର ଧୂପ ରଖିଲ । 19ପୁଣି ଆତ୍ମେ ଯେଉଁ ସରୁ ମଇଦା, ତୈଳ ଓ ମଧୁ ତୁମ୍ଭ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲୁ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ସବୁ ସୌରଭ୍ୟର୍ଥେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲ । ତୁମ୍ଭେ ଗଣିକା ସଦୃଶ ସେହି ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଏହସବୁ କଲ ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

20“ମୋ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ନନ୍ଦ କରିଥିଲ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ବଧକରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭଣ୍ଡଦେବତାର ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲ । ତୁମ୍ଭେ ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କଲ ନାହିଁ କି? 21ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା* କରି ତୁମ୍ଭର ଭଣ୍ଡ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଅଛ । 22ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଘୃଣ୍ୟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କଲବେଳେ ଆପଣା ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ସେହି ବିବସନା ଓ ଉଲଗ୍ନା କଥା

ହତ୍ୟା କରିଛ ତୁମ୍ଭେ ବଳିଦାନ କରିଛ, ସାଧାରଣତଃ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମାଂସ ପାଇଁ ପଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଓ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିବା । କିନ୍ତୁ ସମୟ ସମୟରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପଶୁମାନଙ୍କ ପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ।

ମନେ ପକାଇଲ ନାହିଁ। ଆଉ ରକ୍ତରେ କିପରି ଛଟପଟ ହେଉଥିଲ ତାହା ସ୍ମରଣ କଲ ନାହିଁ।

23“ମୋଟ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ଏହା କରିଛ। ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। 24“ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଇଁ କୁଦ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାପ୍ତାହ ଛକରେ ଦେବତାଗଣ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ। 25ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାପ୍ତାହ ମୁଣ୍ଡରେ ପାଦପୀଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛ ଓ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଘୁଣା କରିଅଛ। ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥକ ପାଇଁ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର କାଢି ପକାଇଛ, ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାରୀତାର ସୀମା ନାହିଁ। 26ତୁମ୍ଭେ ମିଶର ସହତ ଅବାଧ ଯୌନକ୍ରିୟା ଉପଭୋଗ କରିଛ, ତୁମ୍ଭର ବହୁତ ଯୌନାଙ୍ଗରେ ପଡ଼ୋଶୀ ଯୌନକ୍ରିୟା କରିଛନ୍ତି। ମୋତେ ବିରକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତା’ ସହତ ବହୁବାର ଯୌନକ୍ରିୟା କରିଥିଲ। 27ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇଲ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଦେଶର କିଛି ଅଂଶ ନେଇ ଯାଇଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୁଣା କରନ୍ତି ଏବଂ କାମୁକତାରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହେଲେ। 28ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ହେବାରୁ ଅଗୁରୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର କଲେ ହେଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ। 29ତୁମ୍ଭେ କିଶାନ ଓ ବାବିଲକୁ ଯାଇଅଛ ଏବଂ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାର ବଢ଼ାଇଛ, ତଥାପି ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ନାହିଁ। 30ତୁମ୍ଭର ଲଜା କେତେ ଦୁର୍ବଳ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେକ୍ସାଗୁଣୀ ବେଶ୍ୟା ସ୍ୱୀପର ଏହସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

31“ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାପ୍ତାହ ମୁଣ୍ଡରେ ଆପଣା କୁଦ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛକରେ ଆପଣା ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଶେ ବେଶ୍ୟା ପରି ନୁହଁ, ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଭିଚାରଣୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହେଲ, କିନ୍ତୁ ମୁଦ୍ରା ନେଲ ନାହିଁ। 32ତୁମ୍ଭେ ନିଶେ ବ୍ୟଭିଚାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱାମୀକୁ ଛାଡ଼ି ଆଗନ୍ତୁକ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯୌନ ସହଚର ରୂପେ ପସନ୍ଦ କଲ। 33ଲୋକେ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ା ଦିଅନ୍ତି। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ା ଦେଇ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଅଛ। ଆଉ ତୁମ୍ଭର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କ୍ରମେ ସେମାନେ ଯେପରି ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେଉଅଛ। 34ତୁମ୍ଭର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ଅନ୍ୟ ବେଶ୍ୟାଙ୍କଠାରୁ ବିପରୀତ ଅଟେ। ଅନ୍ୟ ବେଶ୍ୟାମାନେ ନୀର ପୁରୁଷଠାରୁ ଉଡ଼ା ନେଉଥିଲ ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନୀରପୁରୁଷକୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର ପାଇଁ ଉଡ଼ା ଦେଇଥାଅ।”

35ଏଣୁ ହେ ଗଣିକା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗୁଣ। 36ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମିକଗଣ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟଭିଚାର ହେତୁ ତୁମ୍ଭର ଉଲଗ୍ନତା ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସନ୍ଧାନଗଣର ରକ୍ତ ଦେଇଅଛ। 37ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଘୁଣା କର ଓ ପ୍ରେମ କର। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଣିଆଡୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ନଗ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅନାବୃତ୍ତ

କରିବି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗ୍ନତା ଦେଖିବାକୁ ଦେବି। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ନଗ୍ନତା ଦେଖିବେ। 38ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟଭିଚାରଣୀ ଓ ହତ୍ୟାକାରଣୀ ରୂପେ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବି। ଏବଂ କୋପ ଓ ଅନ୍ଧଦ୍ୱାରାର ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବି। 39ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା। ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପୁନା ସ୍ଥାନସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଉପାଟନ କରିବେ। ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବସନା କରି ତୁମ୍ଭର ସ୍ତନ୍ଦର ଅଲଙ୍କାର ସବୁ ଅପହରଣ କରିବେ। ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବସନା ଉଲଗ୍ନତା କରି ଛାଡ଼ି ଦେବେ। 40ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିମ ସମାଜକୁ ଆଣି ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଖତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିବେ। 41ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଗୃହସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ। ବହୁତ ସ୍ୱାଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ। ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟଭିଚାରୀତାର ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣହେତୁ ପକାଇବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଉଡ଼ା ଦେବ ନାହିଁ। 42ଏହାରୁପେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର କୋପ ଗାନ୍ଧ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ଧଦ୍ୱାରା ଯିବି। ଆଉ ଆମ୍ଭେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ କ୍ରୋଧ କରିବା ନାହିଁ। 43ଏସବୁ କରିବାର କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଯୌବନାବସ୍ଥାର ଦିନ ମନେ ରଖି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କୁକାର୍ଯ୍ୟପୁରୀ ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କଲ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବି। ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୟ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସହତ ବେଶ୍ୟା ବୃତ୍ତିକୁ ଯୋଡ଼ିବାରେ କଣ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ନଥିଲ?” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହଲେ।

44“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରବଚନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଏହା ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ। ‘ମାଆ ଗୁଣେ ଝିଅ’ 45ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭ ମାତାର କନ୍ୟା। ସେ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀକ ଓ ସନ୍ଧାନକୁ ଘୁଣା କରେ। ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ ତୁମ୍ଭ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପରି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀକ ଓ ସନ୍ଧାନକୁ ଘୁଣା କରନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭ ପିତାମାତାଙ୍କ ସଦୃଶ। ତୁମ୍ଭର ମାତା ନିଶେ ହତୀୟା ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତା ନିଶେ ଲମୋରୀୟା ଥିଲେ। 46ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଶମରୟା, ସେ ଆପଣା କନ୍ୟାଗଣ ସହତ ତୁମ୍ଭର ବାମ ଦିଗରେ ବାସ କରେ। ଏବଂ ସଦୋମ ତୁମ୍ଭର ସାନ ଭଉଣୀ, ସେ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବାସ କରନ୍ତି। 47ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରଥାକୁ ଅନୁସରଣ କଲ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସତେ ଯେପରି ଏହା ମମ ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଗୁରୁ କରିଛ। 48ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ନୀବିତ ଅଛ ଏବଂ ମୋର ନୀବନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହୁଅଛ, ତୁମ୍ଭର ଭଉଣୀ ସଦୋମ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ ତୁମ୍ଭପରି ଓ ତୁମ୍ଭ କନ୍ୟାଗଣ ପରି କୁକର୍ମ କରି ନାହିଁ।”

49ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର ଭଉଣୀ ସଦୋମ ଓ ତାହାର ଭଉଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅହଂକାର ପାଇଁ ଦୋଷୀ ହେଲେ। ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ନିଜତ ଗାନ୍ଧ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗରିବ ଓ ଅସହାୟ

ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ନ ଥିଲେ । 50ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରଣୀ ଥିଲେ ଓ ମୁଁ ଯାହା ତିବ୍ର ଭାବରେ ଘୃଣା କରେ, ସେମାନେ ତାହା କଲେ । ତେଣୁ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ ଦଣ୍ଡ ଦେଲି ।”

51ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଗମରୟା ତୁମ୍ଭ ପାପସବୁର ଅନ୍ୱେଷକ ପାପ କରି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବହାର ତା’(ସ୍ତ୍ରୀ) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ, ଯେଉଁସବୁ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରୀଣକୁ ଧାର୍ମିକ ଆବିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ କଲି । 52ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର ପାପ ସହତ ଅପମାନକୁ ମଧ୍ୟ ବହନ କର । ଯେଉଁଗୁଡ଼ାକ ସେମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ । ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରୀଣମାନଙ୍କୁ କିଛି କ୍ଷମା କଲ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ବେଶୀ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭକୁ ଧିକ୍ । ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରୀଣମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ସକାଶେ ଅପମାନ ବହନ କର ।”

53ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦୋମ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ କନ୍ୟାଗଣକୁ ଓ ଗମରୟା ଏବଂ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି । ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ସମସ୍ତ ନଗର ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ କରିବି । 54ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରୀଣମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କଲ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ହୁଏତ ଅପମାନିତ ହେବାକୁ ଓ ଦୁଃଖିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । 55ତେଣୁ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତରୀଣ ସଦୋମ ଓ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ, ଗମରୟା ଓ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରି ଆସିବ ।”

56ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଅର୍ଥାତରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ବ ହେତୁ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରୀଣ ସଦୋମକୁ ପରହାସ କରୁଥିଲ । ମାତ୍ର ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହା କରିପାରିବ ନାହିଁ । 57ସେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଗମର କନ୍ୟାଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ହାନି କଲେ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ କନ୍ୟାଗଣ ଓ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ତାଙ୍କଲ୍ୟ କଲେ । 58ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣ୍ୟ କ୍ରିୟା ଓ ବ୍ୟଭିଚାରର ଭାର ବହନ କରିବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ।

59ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଯାହା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ରୁକ୍ଷ ଅବଳା କରି ନିୟମ ଯେପରି ଭଗ୍ନ କରିଅଛ, ମୁଁ ସେହିରୂପ ବ୍ୟବହାର କରିବି । 60କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ରୁକ୍ଷ କରିଥିଲ ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ମୁଁ ଚିନ୍ତନ ପାଇଁ ଏକ ନିୟମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବି । 61ସେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ବଡ଼ ଓ ସାନ ଉତ୍ତରୀଣଗଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଚରତ୍ରହାନିତା ଯୋଗୁ ଲଜ୍ଜିତା ହେବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟାରୂପେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ରୁକ୍ଷ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ । 62ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ମୋର ନିୟମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବି । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବ । 63ତୁମ୍ଭେ ଯାହାସବୁ କରିଅଛ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେସବୁକୁ ଫଗୋଧନ କରିଦେବି । ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ମରଣ କରି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ଓ ନିଜ

ଅପମାନ ହେତୁ ଆଉ କେବେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇବ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

17 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପ୍ରହେଳିକା ଉପସ୍ଥାପନ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୀତିକଥା କୁହ । 3ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ,

ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଉକ୍ତୋଗ ପକ୍ଷୀ ଥିଲା, ତାହାର ପକ୍ଷ ବଡ଼ ଓ ପର ବଡ଼ତ ଥିଲା ଓ ଚିତ୍ତ ବିଚିତ୍ର ଲୋମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ଆଉ ଏହା ଲିବାନୋନ୍‌କୁ ଆସିଲା ଏବଂ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣ ବୃକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ବସିଲା ।”

4ସେ ଧରଣ ବୃକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗ ଭାଙ୍ଗିଲା, ଏବଂ ତାହାକୁ କିଶାନ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲା । ସେଠାରେ ସେ ତାକୁ ବଣିକମାନଙ୍କର ନଗରୀରେ ରଖିଲା ।

5ଏବଂ ସେହି ପକ୍ଷୀ ସେ ଦେଶର ବୀଜ ନେଇ ଏକ ଉର୍ବର ଭୂମିର କ୍ଷେତରେ ତାହା ରୋପଣ କଲା । ସେ ପ୍ରଭୁର ଜଳଗୁଣିର ନିକଟରେ ତାହା ରୋପଣ କଲା ।

6ତା’ପରେ ତାହା ବଢ଼ି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ହେଲା । ଏହା ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବ୍ୟାପିଲା । ଏହାର ଗାଖାସବୁ ଓ ତହିଁର ମୂଳ ବଢ଼ିଲା । ଏହି ପ୍ରକାରେ ତାହା ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ହୋଇ ଗାଖା ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ପଲ୍ଲବିତ ହେଲା ।

7କିନ୍ତୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବଡ଼ ଡେଣା ଥିବା ବୃହତ୍ ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ପର ବିଶିଷ୍ଟ ଛଅଶ ପକ୍ଷୀ, ବିଗୁଟ ଉକ୍ତୋଗ ପକ୍ଷୀ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲା । ଏହି ନୂତନ ପକ୍ଷୀର ଯତ୍ନ ପାଇବା ସକାଶେ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ଚେର ତା’ ଆଡ଼କୁ ବିସ୍ତାର କଲା ଏବଂ ଏହାର ଗାଖାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ରୋପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପାଣି ଘୁରା ସେତେ ହେଉଥିଲା ।

8ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ଯେପରି ଗାଖା ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ଫଳବତୀ ହୋଇ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ତାହା ଜଳଗୁଣିର ନିକଟସ୍ଥ ଉର୍ବର ଭୂମିରେ ରୋପିତ ହୋଇଥିଲା ।”

9ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଲେ, “ତାହା କ’ଣ ସଫଳ ହେବ? ଏହାର ଚେର ଛଣ୍ଡି ଯିବନିତ, ଏବଂ ଏହାର ଫଳ ଝଡ଼ି ଯିବନିତ ଏବଂ ଶୁଖି ଯିବନିତ? ନୂତନ ଭାବରେ ପଲ୍ଲବିତ ହେଉଥିବା ପତ୍ରସବୁ ଝାଉଁଳି ଯିବେ । ଏହାକୁ ଉପାଡ଼ିବା ପାଇଁ ବଳଶାଳୀ ସୈନ୍ୟବାହାନୀକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦରକାର ହେବ କି? ନା!

10ଆଉ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ରୋପିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ’ଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ? ପୂର୍ବାୟ ବାୟୁସୂର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ । ବଢ଼ିବା କିଆରିରେ ତାହା ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ ।”

11ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 12“ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଜାତିକୁ କୁହ, ଇଗ୍ରାୟେଲ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏ ସବୁର ତାପ୍‌ସ୍ୟା ନାଶ ନାହିଁ? ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଦେଖ, ବାବିଲର ରାଜା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ତହିଁର ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ତହିଁର ମୁଖ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଆପଣାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା । 13ଏବଂ ସେ ଏକ ରାଜସ୍ୱ ନେଇ ତାକୁ ଗପଥ କରାଇ ତା’ ସହତ ଏକ ରୁକ୍ଷ କଲେ

ଏବଂ ସେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। **14**ତେଣୁ ଯେପରି ଦେଶ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଓ ଉଠି ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିୟମକୁ ବସାଇ ରଖି ପାରିବ। **15**କିନ୍ତୁ ସେ ବାବିଲର ଗଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲା। ସେ ତା'ର ବର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ, ଅଗ୍ନି ଓ ସୈନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ମିଶରକୁ ପଠାଇଲା, ସେ କ'ଣ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ? ଯିଏ ଏପରି କର୍ମସବୁ କରେ, ସେ କ'ଣ ରକ୍ଷା ପାଇବ? ଆଉ ସେ ରୁକ୍ମ ଲଙ୍ଘନ କରି କ'ଣ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ପାଇବ ନାହିଁ?”

16ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଗଦା ବାବିଲରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ, ଯେହେତୁ ସେ ଗଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲା, ଯିଏ ତାକୁ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କଲେ। **17**ଏବଂ ଫାରୋ ତାଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୈନ୍ୟବାହାନ ତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କଳା ଗୁମ୍ଫା ଓ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ବହୁତ ଲୋକେ ହତ୍ୟା ହେବେ। **18**କିନ୍ତୁ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ। କାରଣ ସେ ରୁକ୍ମ ଭଙ୍ଗ କରି ଗପଥ ଭୁଲ୍ଲ କରିଅଛି। ସେ ଏସବୁ କରିଅଛି ଏବଂ ଦଣ୍ଡରୁ ପଳାଇ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।” **19**ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ସେ ଆତ୍ମର ଯେଉଁ ଗପଥ ଭଙ୍ଗ କରିଅଛି ଓ ଆତ୍ମର ଯେଉଁ ରୁକ୍ମ ଭଙ୍ଗ କରିଅଛି ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ନିଶ୍ଚୟ ତା'ର ପ୍ରତିଫଳ ତାହାର ମସ୍ତକରେ ରଖିବା। **20**ମୁଁ ମୋର ଦାଳ ବିଛାଇବି ଓ ତାକୁ ଫାଗରେ ପକାଇ ବାବିଲକୁ ନେଇଯିବି ଏବଂ ମୁଁ ସେଠାରେ ତା'ର ବିଗୁର କରିବି। କାରଣ ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା। **21**ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଖତ୍ତ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ ହତ ହେବେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୌଦ୍ଧ ପଳାଇବେ ଏବଂ ଯେ କେହି ବଞ୍ଚିବେ ମୁଁ ପବନରେ ଛିନ୍ନଛତ୍ର କରିବି।” ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ମୁଁ ଏହସବୁ କହିଅଛି।

22ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହିଛନ୍ତି, “ମୁଁ ନିଜେ ଏରସ ବୃକ୍ଷର ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ନେଇଯିବି ଓ ତା'ର କୋମଳ ଅଗ୍ରଭାଗକୁ କାଟିବି ଏବଂ ଏହାକୁ ପର୍ବତର ଶୀର୍ଷରେ ରୋପଣ କରିବି।

23ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଉଚ୍ଚତମ ପର୍ବତରେ ସେହି ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ରୋପଣ କରିବି। ତହିଁରେ ସେହି ଅଗ୍ରଭାଗ ବଢିବ ଏବଂ ଏକ ଶାଖାବିଶିଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷ ହେବ ଏବଂ ଏଥିରେ ଫଳ ଫଳିବ। ଏହା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଏରସ ବୃକ୍ଷ ହେବ। ତହିଁରେ ସବୁ ଜାତିର ପକ୍ଷୀମାନେ ବସା କରିବେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକର ଛାୟାରେ ବାସ କରିବେ।

24“ତାହାହେଲେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ଉଚ୍ଚବୃକ୍ଷକୁ ନୀଳ କରିପାରେ ଓ ନୀଳ ବୃକ୍ଷକୁ ଉଚ୍ଚ କରିପାରେ। ପୁଣି ସତେଜ ବୃକ୍ଷକୁ ଶୁଷ୍କ କରିପାରେ ଓ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷକୁ ସତେଜ କରିପାରେ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି ଓ ମୁଁ ଏହା କରିବି।”

18 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, **2**“ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ

ଦେଶ ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରବାଦଟି ବ୍ୟବହାର କର ଏହାର ଅର୍ଥ କଣ?

ପିତାଗଣ ଅଙ୍ଗୁର ଖାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଦାନ୍ତ ଯତ୍ନଶା କରେ।

3କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଜୀବିତ ଥିବା ଯାଏ ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରବାଦକୁ ଆଉ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ। **4**ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ ମୋର ଅଟେ। ପିତାଗଣ ପ୍ରାଣ ଯେପରି ପୁତ୍ରର ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟ ସେପରି। ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାପ କରେ ସେ ମରିବ।

5“ଯଦି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୁଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କରେ। **6**ଏବଂ ସେ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଧାୟାଇଥିବା ବଳି ଭୋଜନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପ୍ରତିମାଗଣ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ ନାହିଁ। ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ପାପ କରି ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀର ରଦସ୍ତା ସମୟରେ ତା' ସହତ ସହବାସ କରିନାହିଁ। **7**ସେ କାହାର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ। ଆଉ ସେ ରକ୍ଷଗ୍ରହୀତାକୁ ତା'ର ବନ୍ଧକ ଫେରାଇ ଦେଇଛି। ସେ କାହାର କିଛି ଚୋରି କରି ନାହିଁ। ସେ ଆପଣାର ଭକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ କ୍ଷୁଧାଭିକ୍ତ ଦେଇଅଛି ଓ ଉଲଗ୍ନ ଲୋକକୁ ବସ୍ତ୍ର ଦେଇଅଛି। **8**ସେ ରକ୍ଷ ଦେଇ ସ୍ତ୍ରୀ ନେଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ଦାବି କରି ନାହିଁ। ସେ ମନ୍ଦର ଦୂରରେ ରହେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରେ। **9**ସେ ମୋ ନିୟମାନୁସାରେ ଜୀବନ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ମୋ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ ତାହା ଅନୁସରଣ କରେ। ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଅଟେ, ସେ ନିରୁଦ୍ଧତାରେ ବଞ୍ଚିବ।

10“ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁତ୍ର ତକାୟିତ୍ ଓ ରକ୍ତପାତ ଓ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଅନୁସରଣ କରେ। **11**ଯଦିଓ ତା'ର ବାପା ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି କଲା ନାହିଁ। ପର୍ବତ ଉପରେ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ଦିନିଷ ଖାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ, **12**ଏବଂ ସେ ଯଦି ଦରଦ୍ର ଦିନହୀନ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରେ, ଚୋରି କରେ ଓ ବନ୍ଧକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଫେରାଏ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିମାଗଣ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ। **13**ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ କର୍ମ କରେ, ରକ୍ଷ ଦେଇ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଦାୟ କରେ, ସେ ବଞ୍ଚିବ କି? ନିରୁଦ୍ଧତାରେ ନୁହେଁ। ସେ ନିରୁଦ୍ଧତାରେ ମରିବ କାରଣ ସେ ସବୁ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। ଏବଂ ସେ ତା'ର ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବ।

14“ଏବଂ କୁହ ତା'ର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଅଛି, ଯିଏକ ତା'ର ପିତା କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପାପ ଦେଖେ ଏବଂ ଯଦିଓ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖେ ସେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ। **15**ସେ ପର୍ବତ ଉପରେ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଏ ନାହିଁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ ନାହିଁ। **16**ସେ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରେ ନାହିଁ, କୌଣସି ବନ୍ଧକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ଚୋରି କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କ୍ଷୁଧାଭିକ୍ତ ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ଓ ଉଲଗ୍ନକୁ ବସ୍ତ୍ର ଦିଏ।

17ସେ ଦିନଦିନକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ସ୍ତ୍ରୀ ନ ନେଇ ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଯଦି ରଖି ଦିଏ, ଆଉ ଆତ୍ମର ଗାଧନ ସକଳ ବିଧି ଅନୁସରଣ କରେ ଓ ମୋର ନୀତି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନୀବନ ଧାରଣ କରେ, ସେ ଆପଣା ପିତାର ପାପ ସକାଶେ ମରବ ନାହିଁ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ। 18ତା'ର ପିତା, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭଲ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କଲ ଓ ତା'ଠାରୁ ଚୋର କରେ କାରଣ ସେ, ଯାହା ସମାଜରେ ଭଲ ତାହା କଲ ନାହିଁ। ତା'ର ଦୋଷ କାରଣରୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ।

19“କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପଚାରୁଛ, ‘ପିତାର ପାପର ଦଣ୍ଡ ତା'ର ପୁତ୍ର କାହିଁକି ବହନ ନ କରିବ?’ କାରଣ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ସେ କରେ ଏବଂ ମୋ ନିୟମ ମାନେ ଓ ପ୍ରୟୋଗ କରେ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିବ। 20କେବେଳେ ପାପୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ। ପୁତ୍ର ପିତାର ପାପର ଦଣ୍ଡସବୁ ବହନ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପିତା ପୁତ୍ରର ପାପର ଦଣ୍ଡସବୁ ବହନ କରିବ ନାହିଁ। ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଧାର୍ମିକତା ହସାବ କରାଯିବ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ଦୁଷ୍ଟତା ହସାବ କରାଯିବ।

21“ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଯେବେ ପାପ ପଥରୁ ବିରତ ହୁଏ, ମୋର ବିଧି ସକଳ ପାଳନ କରେ ଓ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ, ସେ ମରବ ନାହିଁ। 22ତା'ର କୌଣସି ପାପ ସ୍ମରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ସେ ତା'ର ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗୁ ବଞ୍ଚିବ।”

23ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦୁଷ୍ଟର ମରଣରେ ଆତ୍ମର ସନ୍ତୋଷ ନଥାଏ। ବରଂ ସେ ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରି ବଞ୍ଚି, ଏଥିରେ ଆତ୍ମର ସନ୍ତୋଷ ରହେ।

24“କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ଧାର୍ମିକତାରୁ ବିରତ ହୁଏ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ସମସ୍ତ ଜୟନ୍ତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ବଞ୍ଚିବ କି? ତା'ର (ଆଗରୁ କରିଥିବା) ଧାର୍ମିକତା କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ହସାବକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ। ତା'ର ବଞ୍ଚିଯିବାର ପାପ ଯୋଗୁଁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମରବ।”

25“କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି।’ ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପୁତ୍ରଗଣ, ଶୁଣ, ମୁଁ ନ୍ୟାୟ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯିଏ ନ୍ୟାୟ ନୁହଁ। 26ଯଦି ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ତା'ର ଧର୍ମାଚରଣରୁ ବିରତ ହୁଏ ଏବଂ ଯାହା ମୟ ତାହା କରେ, ସେ ଏହି କାରଣରୁ ମରବ। 27ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ବିରତ ହୋଇ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ନୀତି ରକ୍ଷା କରିବ ଓ ବଞ୍ଚିବ। 28ସେ ତା'ର ମୟ ଆଚରଣକୁ ବିବେଚନା କରେ ଏବଂ ଦୋଷ କରିବା ବନ୍ଦ କରେ, ଯାହା କରିବାରେ ସେ ଅତ୍ୟସ୍ତ୍ର ଥାଏ। ତେବେ ସେ ବଞ୍ଚିବ, ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ନାହିଁ।”

29କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି।”

ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ! ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହଁ।

30ତେଣୁ ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାରାନୁସାରେ ବିଚାର କରିବି।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ଆଉ “ତୁମ୍ଭମାନେ

ଆତ୍ମ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ ଓ ନିଜର ସମସ୍ତ ଅପରାଧରୁ ବିମୁକ୍ତ ହୁଅ। ତାହାହେଲେ ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିନାଶର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ। 31ତୁମ୍ଭମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ଦୂର କରିଦିଅ। ନିଜର ଅନ୍ଧକରଣ ଓ ଆତ୍ମକୁ ନୁହନ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ଆଉ ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୁଅ ନାହିଁ। 32ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁ ରୁହୁଁ ନାହିଁ, ଏଣୁ ଆତ୍ମ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ ଓ ବଞ୍ଚି ରୁହ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

19 ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଦୁଃଖ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କର।

2“ତୁମ୍ଭର ମାଆ ଗୋଟିଏ ସିଂହା ପରି ଥିଲ ଓ ସିଂହଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୟନ କଲ। ସେ ପୁଣି ଯୁବା ସିଂହଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୟନ କରି ଅନେକ ଛୁଆ ପ୍ରତିପାଳନ କଲ।

3ସେହି ପ୍ରତିପାଳକ ଛୁଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ଯୁବା ସିଂହ ହେଲ। ସେ ମୃଗୟା କରିବା ଗିରିଲ ଓ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲ।

4ନାନା ଦେଶୀୟମାନେ ତାହା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ଓ ସେମାନେ ତାକୁ ଯନ୍ତ୍ରାରେ ଧରିଲେ। ସେମାନେ ତା' ପାଟିରେ ଆଙ୍କୁଣ ବେଇ ତାହାକୁ ମିଶରକୁ ଆଣିଲେ।

5“ତା'ର ମାଆ ଆଶା କରିଥିଲ ସେହି ଯୁବା ସିଂହ ଅଧିପତି ହେବ, ମାତ୍ର ତା'ର ସେ ଆଶା ବିଫଳ ହେଲ। ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ଛୁଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଗୋଟିକୁ ନେଇ ତାକୁ ଯୁବାସିଂହ କଲ।

6ପୁଣି ସେ ଅନ୍ୟ ସିଂହମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଚରଣ କରି ଯୁବା ସିଂହ ହୋଇ ଉଠିଲ। ସେ ମୃଗୟା କରିବା ଗିରିଲ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲ।

7ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନଗରସବୁ ଧ୍ୱଂସ କଲ। ଆଉ ତାହାର ଗର୍ଜନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ।

8ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବାସ କରୁଥିବା ଦେଶବାସୀମାନେ ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଜାଲ ବିଛାଇଲେ ଓ ସେହି ଜାଲରେ ତାକୁ ଧରିଲେ।

9ଆଉ ସେମାନେ ତାକୁ ଆଙ୍କୁଣ ଘାସ ପିଞ୍ଜରରେ ରଖି ବାବଲ ରାଜା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲର ପର୍ବତ ସମୂହର ତାହାର ହୁଙ୍କାର ଶବ୍ଦ ଆଉ ଶୁଣା ନଯାଉ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦୂର ଗଡ଼ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଗଲେ।

10“ତୁମ୍ଭର ମାତା ଜଳଗଣି ନିକଟରେ ରୋପିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ସ୍ୱରୂପ ଥିଲ। ଅଗାଧ ଜଳ ଯୋଗୁଁ ସେ ଫଳବତୀ ଓ ଗାଖାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ।

11ରାଜଦଣ୍ଡ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାର ଗାଖା ସବୁ ଦୂର ହୋଇଥିଲ। ଗହଳ ପଡ଼ିଯିବ ହୋଇ ସେ ସବୁ ଦୀର୍ଘତାରେ ବହୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲ। ଆଉ ଉଚ୍ଚତାରେ ତାହା ମେଘକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲ।

12ମାତ୍ର ତାହା କୋପରେ ଉପାଚିତ ହୋଇ ଭୂମିରେ ନିଷ୍ପିପ୍ତ ହେଲ ଓ ପୂର୍ବୀୟ ପବନ ତାହାର ଫଳକୁ ଶୁଷ୍କ କଲ।

ତାହାର ଦୃଢ଼ ଗାଖାସବୁ ଭଗ୍ନ ଓ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା । ଅଗ୍ନି ସେ ସବୁକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

13ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ନିର୍ଜଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ରୋପିତ ହୋଇଅଛି ।

14ତାହାର ଏକ ବୃହତ୍ ଗାଖାରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାକୁ ଓ ତାହାର ଫଳକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି । ଏଣୁ ରାଜଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ତାହାର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଦୃଢ଼ ଗାଖା ନାହିଁ । ଏହା ବଳାପର ବକ୍ଷୟ ଅଟେ ଓ ବଳାପଦନକ ହେବ ।”

20 ଅନନ୍ତର ସପ୍ତମ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିମନ୍ତେ ଆସି ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଲେ ।

2 ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 3“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ବକ୍ଷୟରେ ତଦାରଖ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ? ମୁଁ ନୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦେବି ନାହିଁ ।’ 4ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବ? ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟାସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଅ । 5ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମନୋନୀତ କଲି ଓ ଯାକୁବର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲି ଏବଂ ମିଶରରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାଇଲି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କହିଲି, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ।’ 6ସେହିଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲି ଯେଉଁଠାରେ ଦୁର୍ଗମଧୁ ପ୍ରଚୁର ଥିଲା ଓ ଯେଉଁ ଦେଶ ସମସ୍ତ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗୌରବମୟ ଥିଲା ।

7“ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ଛବିଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ ପାଅ ଏବଂ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଧ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର କର ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ।” 8କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କଲେ ଓ ମୋ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରୁ ଘୃଣ୍ୟ ଛବିଗୁଡ଼ିକ ଦୂର କଲେ ନାହିଁ, ମିଶରୀୟ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ମିଶର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଆପଣା କୋପ ଢାଳିଲି । 9କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କଲି ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ନାମକୁ କଳ୍ପକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଭଲ ଲାଗିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଦେଶଗଣ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଧ୍ୱାସ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀମାନଙ୍କଠାରେ ପରିଚିତ ହେଲି । 10ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣି ମରୁଭୂମିରେ ରଖିଲି । 11ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ

ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ବିଧି ଦେଲୁ ଓ ଆପଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକଳ ଜ୍ଞାତ କରାଇଲୁ । ଯେଉଁ ମଣିଷ ତାହା ପାଳନ କରିବ ସେ ବଞ୍ଚିବ । 12ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦ ବକ୍ଷୟରେ ସବୁ କହିଲି । ଏହା ମୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୁକ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ହୁଏତ ନାଣି ପାରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲି ।

13“କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପୁତ୍ରଗଣ ମରୁଭୂମିରେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ । ସେମାନେ ମୋର ବିଧି ପଥରେ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ ଓ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକଳ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଯାହାକୁ ଯଦି ନିଶେ ମନୁଷ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରେ, ତେବେ ସେ ବଞ୍ଚିବ । ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦ ସବୁ କଳ୍ପକ୍ଷିତ କଲେ । ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଲି, ମରୁଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ଭାଳି ଦେବି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି । 14କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ନାମକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲି । 15ତୁମ୍ଭ ମଧୁ ପ୍ରବାହୀତ ସବୁଠାରୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଦେଶସବୁକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମରୁଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲି, ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି ।

16“କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ବିଧି ସକଳ ମାନିବାକୁ ମନା କଲେ । ସେମାନେ ମୋର ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନୀବନ ଯାପନ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦକୁ କଳ୍ପକ୍ଷିତ କଲେ । ସେମାନେ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲା । 17ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲି ନାହିଁ । ସେହି ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ହତ୍ୟା କଲି ନାହିଁ । 18ଏବଂ ମରୁଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣକୁ କହିଲି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପିତୃଗଣଙ୍କ ବିଧି ଅନୁସାରେ ଚାଲି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସକଳ ମାନ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣ ଧ୍ୱାସ ନିଜକୁ ଅଶୁଚି କରନାହିଁ । 19ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ; ମୋର ବିଧି ରୂପ ପଥରେ ଚାଲି ଓ ମୋର ବିଧି ସକଳ ରକ୍ଷା କରି ପାଳନ କର । 20ଏବଂ ମୋର ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପବିତ୍ର ରଖ । ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ମୋ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରୁକ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ର ହେବେ । ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ।” 21କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ । ସେମାନେ ମୋର ବିଧି ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ମୋର ବିଧିସବୁ ଅନୁସରଣ କରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ । ଏବଂ ଅଧିକନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋର ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦସବୁ କଳ୍ପକ୍ଷିତ କଲେ । ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲି ଯେ, ମୋର କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାଳିଦେବି ଏବଂ ପୁରାପାତ୍ରରେ ମୋର କୋପ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିବି । 22କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜକୁ କ୍ଷାନ୍ତ କଲି, କାରଣ ମୋର ନାମ ପାଖାପାଖି ଦେଶମାନଙ୍କ ଧ୍ୱାସ ଉପହସିତ ନ ହେଉ ବୋଲି ମୁଁ ଚାହୁଁଲି ।

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି। 23 ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ନୀତି ଏବଂ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦିତ କରିବା ସକାଶେ ମରୁଭୂମିରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବରଦେଶରେ ମୋର ହସ୍ତ ଉଠାଇଲି।

24 “କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ସକଳ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ଓ ମୋର ସକଳ ବଧୂ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଓ ମୋର ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ କଳ୍ପିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନଙ୍କର ମୁଖିଗୁଡ଼ିକୁ ପୂଜା କଲେ। 25 ତେଣୁ ଯେଉଁ ବଧୂ ମଙ୍ଗଳଜନକ ନୁହେଁ ସେହିସବୁ ବଧୂ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ ଓ ଯେଉଁ ଶାସନରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ ସେହିପରି ଶାସନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ। 26 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପହାର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମନାତ ସମ୍ଭାନର ବଳିଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଗୁଣ କଲି। ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ପାରିଲି। ଫଳରେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ ଯେ, ମୁଁ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ।” 27 ଏଣୁ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତାରେ ମୋର ନିନ୍ଦା କରିଅଛନ୍ତି। 28 ତଥାପି ମୁଁ ଆଗରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲି। ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚପର୍ବତ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗହଳିଆ ବୃକ୍ଷ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ବଳି ଦାନ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଘାଣ୍ଟି ମୋତେ ବରଦେଶ କଲେ। ସେମାନେ ନିଜର ସ୍ତବ୍ଧତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଓ ନିଜ ନିଜର ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିଲେ। 29 ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକୁ ଯିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ କ’ଣ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲୁ। ମାତ୍ର ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବାମା ରହିଅଛି।”

30 ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ପରୁରନ୍ତି, ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ମୁଖିମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟତିରୀତା କରି ତୁମ୍ଭମାନେ କ’ଣ ନିଜକୁ ଅଗୁଣ କରୁନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ ମୁଖିମାନଙ୍କ ଘାଣ୍ଟି ବ୍ୟତିରୀତା ହେଉଅଛି? 31 ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଉପହାର ଆଣୁଛ, ନିଜ ନିଜ ସମ୍ଭାନମାନଙ୍କୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ଉତ୍ସର୍ଜ କରୁଛ? ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ମୋଠାରୁ ଉପଦେଶ ନେବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବ କି? ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ନୀତି ପ୍ରଦାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ କି ପରମର୍ଗ ଦେବ ନାହିଁ। 32 ତୁମ୍ଭମାନେ କହୁଛ, ଆସ ଆମ୍ଭମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ପରି ହେବା, ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ପରି ହେବା, ଯେଉଁମାନେ କାଠ ଓ ପଥରର ପୂଜା କରନ୍ତି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନରେ ଉତ୍ତୁଧିବା ଏହି ଲଜ୍ଜା କେବେ ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ।”

33 ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ନୀତି ପ୍ରଦାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ବଳିଦାନ ହସ୍ତ, ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ କୋପ ବର୍ଷଣ ଘାଣ୍ଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘାଣ୍ଟି ହୋଇ ଶାସନ କରିବୁ। 34 ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ବଳିଦାନ ହସ୍ତ, ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାହୁ ଓ କୋପ ବର୍ଷଣ ଘାଣ୍ଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବୁ ଓ ଛନ୍ଦିତ ଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହିଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରୁ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବୁ। 35 ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହର ମରୁଭୂମିକୁ ଆଣି ମୁହଁ ମୁହଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବରୁଣ କରିବି। 36 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ମୁଁ ମିଶର ଦେଶର ମରୁଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷଗଣର ବରୁଣ କରିଥିଲି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବରୁଣ କରିବି।”

37 “ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଶ ଡଲେ ଗମନ କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତ ବନ୍ଦନରେ ଆବଦ୍ଧ କରିବୁ। 38 ପୁଣି ମୁଁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଓ ମୋ ବିରୋଧୀ ପାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଦୂର କରିଦେବି। ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପ୍ରବାସ କରି ରହୁଛନ୍ତି, ସେ ଦେଶରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ। ତହିଁରେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣିବ।”

39 ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରଗଣ! ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି ମୋ ନିଦେଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନଦିଅ, ଯାଅ ଓ ତୁମ୍ଭର ମୁଖିଗୁଡ଼ିକର ପୂଜା କର। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପହାର ଓ ମୁଖିଗୁଡ଼ିକ ଘାଣ୍ଟି ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ ନଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ।”

40 ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୋର ପବିତ୍ର ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତରେ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଉପାସନା କରିବେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ସହିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପହାର ଓ ପ୍ରଥମନାତ ଫଳର ନୈବେଦ୍ୟ ଲୋଡ଼ିବି। 41 ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁଁ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି ଓ ଛନ୍ଦିତ ହୋଇ ରହିଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତବ୍ଧତା ନୈବେଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିବି ଏବଂ ସମସ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବି। 42 ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ। ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହା ଜାଣିବ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଭୂମିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି। ସେହି ଭୂମିକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେବ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି। 43 ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜକୁ ଅଗୁଣ କରିଅଛ ଓ ନିଜର ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର, କ୍ରିୟାସକଳ ସବୁ ସ୍ମରଣ କରି ନିଜର କୃତ ସମସ୍ତ କୁଳ୍ପିୟା ହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ। 44 ଏବଂ ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ ଓ ଦୁର୍ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆବରଣ ଅନୁସାରେ ଦଣ୍ଡ ଦିଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ମର୍ଯ୍ୟାଦାଘାଣ୍ଟିରେ ବ୍ୟବହାର କରେ।”

45 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, 46 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼େ ଆପଣା ମୁଖ ରଖ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଆଡ଼େ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ବର୍ଷଣ କର। ଏବଂ ନେଗେଭର ଅରଣ୍ୟ*

ନେଗେଭ ଅରଣ୍ୟ ସମ୍ଭବତଃ ପରମେଶ୍ୱର ପରିହାସ କରୁଛନ୍ତି। ନେଗେଭ ଗୋଟିଏ ମରୁଭୂମି ଅଂଚଳ, ନେଗେଭରେ କୌଣସି ଅରଣ୍ୟ ନାହିଁ।

ବରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କର । 47ଏବଂ ନେଗେଭ ଅରଣ୍ୟକୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି । ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବା । ତାହା ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତେଦ ଓ ଶୁଷ୍କବୃକ୍ଷକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ସେହି ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ନିର୍ବାପିତ ହେବ ନାହିଁ । ଦକ୍ଷିଣରୁ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହେବ । 48ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଜଳାଇ ଅଛୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । ତାହା ନିର୍ବାପିତ ହେବନାହିଁ ଓ ଏହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଦେଖିବେ ।”

49ଏଥିରେ ମୁଁ (ଯିହଦିକଲ୍) କହିଲି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସେମାନେ ମୋ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ କହୁଛନ୍ତି, ସେ କେବଳ ନୀତିବାକ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ।”

21 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ପୁଣି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼େ ଆପଣା ମୁଖ ରଖ । ପବିତ୍ରସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ବରୁଦ୍ଧରେ ନିଦର ବାକ୍ୟ ବର୍ଷଣ କର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶ ବିପକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କର । 3ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶକୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି । ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବରୁଦ୍ଧରେ ଅଟେ । ମୁଁ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ କୋଷରୁ ବାହାର କରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ପାପୀକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବି । 4କାରଣ ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ଓ ପାପୀକୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି । ତେଣୁ ମୋର ଖଡ୍ଗ ବ୍ୟବହାର ହେବ, ଏହା କୋଷମୂଳକ ହୋଇ ଦକ୍ଷିଣରୁ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ । 5ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ କୋଷରୁ ବାହାର କରିଅଛି, ତାହା ଆଉ ଫେରିବ ନାହିଁ ।”

6ପରମେଶ୍ୱର ପୁଣି କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ । ପୁଣି ଆପଣ କର୍ତ୍ତା ଭାଙ୍ଗି ମନସ୍ତାପ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୀର୍ଘନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବ । 7ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଚାରିବେ, ‘ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୀର୍ଘନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁଛ?’ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ‘ସମ୍ପାଦ ସକାଶେ, ତାହା ଆସୁଅଛି । ସେଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭୟରେ ତରଳି ଯିବ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତ ଭୟରେ ଦୁର୍ବଳ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ହତ ଭୟାହତ ହେବ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଶୁ ଜଳପରି ହେବ ।’ ଏବଂ ଦେଖ, ସେହି ସମୟ ଆସୁଅଛି ଓ ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

ଖଡ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ

8ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 9“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ଦେଖ, ଖଡ୍ଗ ଶାଣିତ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟ ମାନ୍ଦିତ ହୋଇଅଛି ।

10ହତ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ତାହା ଶାଣିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ମାନ୍ଦିତ ହୋଇ ବନ୍ଦୁଳ ପରି ଚକ୍ ଚକ୍ କରୁଛି, “ମୋର ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଛତ ସକାଶେ ଖୁସି ନଥିଲ, ତୁମ୍ଭେ କାଠର ବାଡ଼କୁ ଘୃଣା କଲ ।

11ପୁଣି ହାତରେ ଧରିଯିବା ପାଇଁ ଖଡ୍ଗ ଶାଣିତ ହୋଇଅଛି । ଘାତକର ହାତରେ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ଶାଣିତ ଓ ମାନ୍ଦିତ ହୋଇଅଛି ।

12“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କ୍ରମନ ଓ ହାହାକାର କର । ଏପରି ମୋର ଖଡ୍ଗ ଲୋକମାନଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅଧିପତିଗଣଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ମୋ ଖଡ୍ଗରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଛାତିରେ ଆଘାତ କରି ତୁମ୍ଭର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର । 13ହଁ, ଏହା କଠିନ ଅଟେ, ତୁମ୍ଭେ ଗନ୍ଧଦଣ୍ଡକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆଉ କ’ଣ ବାକି ରହିଗଲା?” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

14“ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କରତାଳି ଦେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କର ।

“ସେହି ଖଡ୍ଗ ଦୁଇ ଥର ଏପରିକି ତିନିଥର ଆଘାତ କର । ଏହି ଖଡ୍ଗ ବହୁତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ । ମହାଘାତକ ଖଡ୍ଗ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ ।

15ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ଭୟରେ ଯେପରି ତରଳି ଯାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବହୁ ବିପ୍ଳ ଦନ୍ତେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ନଗର ଘାଟି ବରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରଖିଅଛି । ଏହା ହତ୍ୟା କଲ ପରେ ଏହା ବନ୍ଦୁଳ ପରି ଚକ୍‌ମକ୍ କରୁଛି ।

16ହେ ଖଡ୍ଗ, ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମକୁ କାଟ । ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଧାର ଯାଉଛି ।

17“ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋର କରତାଳି ମାରିବି ଓ ମୋର କୋପକୁ ଶାନ୍ତ କରିବି । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି ।”

ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଥ ନିର୍ବାଚନ

18ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 19“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ବାବିଲ ଗଦାର ଖଡ୍ଗ ଆସିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆନ୍ତର ଦୁଇପଥ ନିରୂପଣ କର । ଦୁଇ ପଥ ଗୋଟିଏ ଦେଶରୁ ଆସିବ । ନଗର ଆଡ଼କୁ ଯାଇଥିବା ସଡ଼କର ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ରଖ । 20ଖଡ୍ଗ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ପଥ ଚିହ୍ନିତ କର, ଗୋଟିଏ ପଥ ଅମ୍ଳୋନୀୟର ରବ୍‌ବାକୁ ଯାଏ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଯିହ୍ୱଦାକୁ ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ସହର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଏ । 21କାରଣ ବାବିଲର ଗଦା ଦୁଇଟି ସଡ଼କର ମିଶିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଛତା ହେବ । ସେ ଡାହାଣକୁ ନିକ୍ଷେପ କରି ଗୁଳାବାଣ୍ଟି ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଖିମାନଙ୍କୁ ବୁଝାସୁଝା କରି ଏବଂ ପ୍ରକୃତକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଭବିଷ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଖୋଦି ବୁଲିବେ ।

22“ଗୁଳାବାଣ୍ଟି ଯାହାକି ସେ ତା’ର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଉଠାଇଲ, ତାହା ଯିରୁଶାଲମର ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନଷ୍ଟକାରୀ କାଠ ଗଠିକୁ ଏବଂ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ, ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେ ତାକର ଦେବ, ଫାଟକ ବରୁଦ୍ଧରେ

ନଷ୍ଟକାରୀ କାଠଗଣ୍ଡିକୁ ଖଞ୍ଜିବ । ତା'ପରେ ସେମାନେ ସହର ରତ୍ନପାଖରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିବ । 23 ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥହୀନ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯିବ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଅଛି, ଯାହା ସେମାନେ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ଓ ତା'ପରେ ସେମାନେ ଧରାଯିବେ ।”

24 ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ମୋ ପ୍ରତି ଅବଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟର ପାପ ଦେଖାଇ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ପାପ ମନେପକାଇଲ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମନେପକାଇ ଏଥ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ଯିବ । 25 ହେ ଦୁଷ୍ଟ ଲଗ୍ନାୟେଲୀୟ ଗଦପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧମ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ।”

26 ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଗିରୋଭୁଷଣ ଦୂର କର, ଗଦମୁକୁଟ କାଢି ପକାଅ; ଏହା ଆଉ ସେପରି ରହିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ସେମାନେ ନୀଚ ହେବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ନୀଚ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚହେବେ । 27 ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସେହି ସହର ଧ୍ବସ୍ତ କରିବି । କିନ୍ତୁ ବାବଲକୁ ଜଣେ ନୂତନ ଗଦା ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଘଟିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନୂତନ ଗଦା ହାତରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଦେବି ।”

ଅମ୍ଲୋନ ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଉଦ୍‌ବିଷୟବାଣୀ

28 ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍‌ବିଷୟ ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଅମ୍ଲୋନ ସନ୍ଧାନଗଣ ବିଷୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅପମାନ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

“ଦେଖ, ଖଡ୍ଗ କୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ତାହା ହତ୍ୟା ଓ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ମାନ୍ଦିତ ହୋଇଅଛି ଓ ବିଦୁଳ ପରି ଚକ୍ ଚକ୍ କରୁଅଛି ।

29 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥହୀନ ଓ ତୁମ୍ଭର ମିଥ୍ୟା ମନୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସହାୟ ହେବ ନାହିଁ । ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଳାରେ ଖଣ୍ଡାଟିକୁ ରଖାଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ହତ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହେବାର ଦିନ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷର ଅବସାନ ଘଟିବ ।

ବାବଲ ବିପକ୍ଷରେ ଉଦ୍‌ବିଷୟବାଣୀ

30 “ହେ ବାବଲ, ଖଡ୍ଗକୁ ପୁନର୍ବାର କୋଷ ମଧ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ଆଣ । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଦନ୍ତ ହୋଇଥିଲ, ସେଠାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଚାର କରିବି । 31 ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ଛାଡ଼ିବି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି, ଯେଉଁମାନେ ବିନାଶ କରିବାରେ ପାରନ୍ତା । 32 ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ନିରେ ନାଳସ୍ଵରୂପ ହେବ; ତୁମ୍ଭର ରକ୍ତ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିତ ହେବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ମୃତି ପଥରେ ଆସିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛୁ ।”

ଯିହଦିକଲ୍ ଯିରୁଶାଲମ ବିପକ୍ଷରେ କହନ୍ତି

22 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏହି ରକ୍ତପାତ ନଗରୀର ବିଚାର କରିବ? ତେବେ ତାହାର ଦୃଶାଯୋଗ୍ୟ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଏହାକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଅ । 3 ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ କହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି । ହେ ନଗରୀ, ଯିଏ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତପାତ କରେ, ସେ ତା’ର ନିଜର ଅବସାନ ଆଣେ ଏବଂ ଏହା ନିଜର ଶେଷ ଆଣେ ଯେ, ନିଜ ପାଇଁ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରେ, ତାହା ଏହାକୁ କଳ୍ପଷିତ କରେ ।

4 “ତୁମ୍ଭର ରକ୍ତପାତ ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷୀ ହୋଇଅଛ ଓ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିମାଗଣ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ, ତଦ୍ଵାରା ଅଶୁଚି ହୋଇଅଛ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଅନ୍ଧମ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇଅଛ । ଏବଂ ନିଜ ଆତ୍ମର ଶେଷ ଭାଗରେ ପହଞ୍ଚିଛ । ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିକଟରେ ଉପହାସର ପାତ୍ର ଓ ସବୁ ଦେଶ ନିକଟରେ ପରିହାସର ପାତ୍ର କରିଅଛି । 5 ହେ କୁଖ୍ୟାତ ଓ କଳହ ପ୍ରିୟ ନଗର, ତୁମ୍ଭର ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିହାସ କରିବେ ।

6 “ଆଉ, ଦେଖ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ଅଧିପତିଗଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ପରାକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରକ୍ତପାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛନ୍ତି । 7 ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବାକୁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ, ଅନାଥ ଓ ବିଧବା ପ୍ରତି ଅନାୟାସ କରିଅଛନ୍ତି । 8 ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲ୍ଲ କରିଅଛ ଓ ଆତ୍ମର ବିଗ୍ରାମଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛ । 9 ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତମାନେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତରେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗମାନ ଅର୍ପଣ କଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ବଳୀଦାନ କରି ଭୋଜନ କରିଅଛନ୍ତି,

“ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଶାରୀରିକ ପାପକର୍ମରେ ଅନ୍ଧଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । 10 ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ପିତାର ପତ୍ନୀ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିଛନ୍ତି । ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପାଗବକ ଅତ୍ୟାଚାର ଏତିକି ସେମାନଙ୍କର ଋତୁସ୍ରାବ* ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି । 11 ପୁଣି କେହି କେହି ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ପାପକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଲମ୍ପଟାଚରଣ କରି ନିଜର ପୁତ୍ରବଧୂକୁ ଅଶୁଚି କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି କେହି ନିଜର ପିତୃକନ୍ୟା ଭଗିନୀକୁ ବଳାକାର କରିଛନ୍ତି । 12 “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ରକ୍ତପାତ କରିବା ପାଇଁ ଲାଞ୍ଚ ନେଇଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତ୍ରୀ ନେଇ ରଣ ଦେଇଅଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଲୋଭରେ ଉପହସ୍ତ କରି ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଠାରୁ ଲାଭ ନେଇଅଛ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପାଗୋର ଯାଇଅଛ ।’ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭେ ... ଋତୁସ୍ରାବର ତାହା ସେମାନେ କେବଳ ନିଷ୍ଠୁର ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କଲେ ।

13“ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
 ରକ୍ଷାପାତ ହୋଇଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି । 14ମୁଁ
 ଯେଉଁଦିନ ତୁମ୍ଭର ଗାସ୍ତି ବଧାନ ପାଇଁ ବରୁଣ କରବି,
 ସେଦିନ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଓ ଶକ୍ତି ସହଯୋଗ କି? ମୁଁ
 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛି ଓ ଏହା ମୁଁ ସିଦ୍ଧ କରବି । 15ଏବଂ
 ମୁଁ ନାନା କାଳିଗଣ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛନ୍ଦିବି କରବି ଓ
 ନାନା ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିକ୍ଷେପ କରବି । ଏବଂ ଏହି
 ନଗରରୁ ଅପବିତ୍ରତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦୂର କରବି । 16କନ୍ଦୁ
 ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ କାଳିଗଣ ସାକ୍ଷାତରେ ନିଜ
 କର୍ମ ଯୋଗୁ ଅପବିତ୍ର ହେବ । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ
 ଏହା ତୁମ୍ଭେ କାଣିବି ।”

ଇଗ୍ରାୟେଲ ଏକ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଖାଦ୍ୟ ସଦୃଶ

17ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେଲା । ସେ କହଲେ, 18“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଇଗ୍ରାୟେଲ
 ବଂଶ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛି । ସେ
 ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଭେଦ ମଧ୍ୟରେ ପିତ୍ତଳ, ଦସ୍ତା, ଲୁହା ଓ ସୀସା
 ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ରୂପାର ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ।
 19ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ
 ସମସ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଅଛ, ଏଥିପାଇଁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମର ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର କରାବି । 20ଯେପରି
 ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଭେଦ ମଧ୍ୟରେ ରୂପା, ପିତ୍ତଳ, ଲୁହା, ସୀସା
 ଓ ଦସ୍ତା ଏକତ୍ର କରି ତରଳାଇବା ପାଇଁ ତହିଁ ଉପରେ ଅଗ୍ନି
 ରଖି ଫୁଙ୍କନ୍ତି । ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧ
 ଓ ଆପଣା କୋପରେ ଏକତ୍ର କରି ସେ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ଓ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାଣିବି । 21ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି
 ଆପଣା କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫୁଙ୍କିବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ତରଳ ଯିବ । 22ଯେପରି ରୂପା ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତାଳରେ ତରଳା
 ହୋଇଥାଏ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନଗରରେ ତରଳାଇବି । ତେଣୁ
 ତୁମ୍ଭମାନେ ଅନୁଭବ କରବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ।”

ଯିହଦିକଲ୍ ଯିରୁଶାଲମ ବିପକ୍ଷରେ କହନ୍ତି

23ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେଲା । ସେ କହଲେ, 24“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ
 ଦେଶକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଦେଶ ଯାହାକୁ କେବେ ପବିତ୍ର
 କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ବର୍ଷା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 25ତାହାର ଉଦ୍‌ବିଷୟଦ୍ୱାରାମାନେ ସେଠାରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ।
 ସେମାନେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ଗର୍ଜନକାରୀ
 ସିଂହ ସଦୃଶ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରନ୍ତି,
 ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତୁ ହରଣ କରନ୍ତି;
 ସେମାନେ ବହୁ ମହଲାଙ୍କୁ ବିଧବା କରୁଅଛନ୍ତି ।

26“ଯାଦକମାନେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବମାନନା କରୁଛନ୍ତି
 ଓ ସେମାନେ ମୋର ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁସବୁକୁ ଅପବିତ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ଅପବିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ରଖି
 ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଗୁଣି ବସ୍ତୁକୁ ଅଗୁଣି ମନେ କରନ୍ତି ଓ ଏ
 ବିଷୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଶିଖାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର

ବିଗ୍ରାମବନଗୁଡ଼ିକ ହେୟଳାନ କରନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ
 ପାଖରେ ନିକୁଷ୍ଠ ହୋଇଛି ।

27“ତା’ର ଅଧିପତିଗଣ ଗଧୁଆ ସଦୃଶ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ
 ବିଦାଣ୍ଡି କଲପର ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭର ଚେଷ୍ଟାରେ ରକ୍ଷାପାତ କରି
 ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ।

28“ଉଦ୍‌ବିଷୟଦ୍ୱାରାମାନେ ଏପରି ଆଚରଣକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି
 ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ କହନ୍ତି । ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ପାଆନ୍ତି
 ଓ ମିଥ୍ୟା ଉଦ୍‌ବିଷୟତବାଣୀ କରି କହନ୍ତି, ‘ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ,
 ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି,’ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ କିଛି କହ
 ନଥାନ୍ତି ।

29“ସାଧାରଣ ଲୋକେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି
 ଓ ଚୋରି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗଣିତ ଓ ଦିନହୀନମାନଙ୍କୁ
 ଠକନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ବସବାସ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ।

30“ପୁଣି ଦେଶ ଯେପରି ବିନଷ୍ଟ ନ ହେବ ସେଥିପାଇଁ
 ଯେ ସ୍ୱଦୁର୍ଭ ପ୍ରାଚୀର କରି ପାରବ ଓ ଫାଟ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭ
 ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଶ ସପକ୍ଷରେ ଠିଆ ହେବ, ଏପରି ଏକ
 ଲୋକକୁ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୱେଷଣ କଲୁ । ମାତ୍ର ନିଶେ ସୁଦ୍ଧା ପାଇଲୁ
 ନାହିଁ । 31ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା କ୍ରୋଧ
 ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ ଓ ଆପଣା କୋପାଗ୍ନିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫିଙ୍ଗି
 କରିଅଛୁ । ସେମାନଙ୍କର ନିଜ କର୍ମର ଫଳ ସେମାନେ ନିଜେ
 ଭୋଗିଛନ୍ତି ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

23 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେଲା । ସେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର,
 ସେଠାରେ ଏକ ମାତାର କନ୍ୟା ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଥିଲେ ।
 3ସେମାନେ କିଶୋରୀ ସମୟରେ ମିଶରରେ ବ୍ୟଭିଚାରଣୀ
 ହେଲେ । ସେ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁନ ମର୍ଦ୍ଦିତ ହେଲା ଓ
 ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌମାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ କୁରାଗ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣ
 କଲେ । 4କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନାମ ଅହଲ ଓ ତା’ର ଭଗିନୀର ନାମ
 ଅହଲୀବା ଥିଲା । ସେମାନେ ମୋର ପତ୍ନୀ ହେଲେ ଓ ପୁତ୍ର
 କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲେ । ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଅହଲ ଗର୍ଭରିୟା ଅଟେ
 ଓ ସାନ ଭଉଣୀ ଅହଲୀବା ଯିରୁଶାଲମ ଅଟେ ।

5“ଆଉ ଅହଲ ଆତ୍ମପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ପ୍ରେମ କଲା ।
 ସେ ଆପଣାର ପ୍ରତିବେଶୀ ଅଗୁରୀୟ ପ୍ରେମିକଗଣଠାରେ ଆସକ୍ତ
 ହେଲା । 6ସେମାନେ ନୀଳରଙ୍ଗ ପୋଷାକ ପରିହର ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ
 ଓ ଶାସନ କର୍ତ୍ତୃଗଣ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଯୁବକ ଏବଂ
 ଅଗ୍ନିରୋହୀ ଥିଲେ । 7ଏବଂ ସେ ଅଗୁରର ସମ୍ରାଜ୍ଞ ଲୋକଙ୍କ
 ସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟଭିଚାର କଲେ । ସେ ଯେକୌଣସି ଲୋକ ପ୍ରତି
 ପ୍ରେମରେ ଆସକ୍ତ ଥିଲା । ସେ ତା’ର ପ୍ରତିମାଗଣପୁତ୍ର
 ଆପଣାକୁ ଅପବିତ୍ର କଲା । 8ଆଉ ସେ ମିଶରଠାରୁ ତା’ର
 ପ୍ରେମ ବୃତ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରି ନ ଥିଲା । କାରଣ ଯୌବନ କାଳରୁ
 ମିଶର ତା’ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିଥିଲା । ସେମାନେ ତାହାର
 କୌମାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ କୁରାଗ୍ର ଚିପିଲେ ଓ ତା’ ସହିତ ଅତିଶୟ
 ପ୍ରେମ କଲେ । 9ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାର ପ୍ରେମିକଗଣର
 ହସ୍ତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ପ୍ରେମରେ ଆସକ୍ତ
 ହୋଇଥିଲା ସେହି ଅଗୁରୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତାହାକୁ ସମର୍ପଣ
 କଲୁ । 10ସେମାନେ ତାକୁ ଧର୍ଷଣ କଲେ, ସେମାନେ ତା’ର

ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଢ଼ୁରେ ହତ୍ୟା କଲେ। ଏବଂ ସେ ସ୍ୱାମୀନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପହାସର ବ୍ୟଷୟ ହେଲା। କାରଣ ଅଗୁରୀୟ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ବେଦନାପୁଣ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ।

11“ଆଉ ତା’ର ଭଗିନୀ ଏସବୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିରେ ଓ ପ୍ରେମାଗଳ୍ଭରେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲା। ତା’ର ଭଗିନୀର ବ୍ୟଭିଚାରତାଠାରୁ ସେ ଅଧିକ ବ୍ୟବହରଣୀ ହେଲା। 12ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଗୁରୀୟ ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ ଗାସନ କର୍ତ୍ତୃଗଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତା ହେଲା। ସେମାନେ ନୀଳରଙ୍ଗ ପୋଷାକ ପରିହତ ସୁନ୍ଦର ଯୁବକ ଓ ଅଗ୍ନାରୋହୀ ଥିଲେ। 13ଏବଂ ମୁଁ ଅନୁଭାବ କଲି ଯେ, ସେ ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରସ୍ତା ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁକ୍ତ କଲା।

14“ଏବଂ ଅହଲୀବା ନନ୍ଦର ବ୍ୟଭିଚାରତା ବଢ଼ାଇଲା। ସେ କାନ୍ଥରେ ଚିତ୍ରିତ କଲଦୀୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଲାଲରଙ୍ଗ ପୋଷାକ ପରିହତ ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିଲା। 15ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତାରେ ଅଶ୍ୱାବାକ୍ଷା ଥିଲା, ମସ୍ତକରେ ରଙ୍ଗ ଚିତ୍ରିତ ଭୃଷଣ ଥିଲା। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କଲଦୀୟ ଦେଶଜାତ ବାବିଲୋନୀୟମାନଙ୍କ ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଟ ଅଧିପତିଗଣର ଭୂଲ୍ୟ ଥିଲେ। 16ପୁଣି ଅହଲୀବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମରେ ଆସକ୍ତା ହେଲା ଓ କଲଦୀୟ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲା। 17ତେଣୁ ବାବିଲୋନୀୟ ଲୋକମାନେ ତାହା ନିକଟକୁ ଆସି ପ୍ରେମ କଲେ। ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର କ୍ରିୟାଦ୍ୱାରା ତାକୁ ଅଗ୍ରଣ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ।

18“ଏହାରୁପେ ସେ ନନ୍ଦର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲା ଓ ନନ୍ଦର ଉଲଗ୍ନତା ଅନାବୃତ୍ତ କଲା। ଏବଂ ମୁଁ ତା’ର ଭଗିନୀଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲି ପରି ତା’ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବିମୁଖ ହେଲି। 19ସେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ତା’ର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଲା। ଯୌବନ କାଳରେ ମିଶର ଦେଶରେ ଯେଉଁ ବେଶ୍ୟାକର୍ମ କରୁଥିଲା ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରି ସେ ବ୍ୟଭିଚାରତା ବୃଦ୍ଧି କଲା। 20ଆଉ ସେ ଗର୍ଭର ପରି ଯୌନାଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଟ ଓ ଅଗ୍ରପରି ରେତ ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଟ ଉପପତିମାନଙ୍କଠାରେ ଆସକ୍ତା ହେଲା।

21“ହେ ଅହଲୀବା, ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳରେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ତୁମ୍ଭର କୁରୁଗ୍ରକୁ ମର୍ଦ୍ଦନ କରାଗଲା, ସେହି ପ୍ରକାର ଲମ୍ପଟତାକୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛ। 22ଏଣୁ ହେ ଅହଲୀବା, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବି। ସେହି ପ୍ରେମିକମାନେ ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ହତାଗ କଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ଘେରି ଯିବେ। ମୁଁ ଏହା ଘଟିବାକୁ କାରଣ କରିବି। 23ବାବିଲୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସମୁଦାୟ କଲଦୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପକୋଦ, ଗୋୟା, କୋୟା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମୁଦାୟ ଅଗୁରୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିବି। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଯୁବକ, ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷ, ଗାସନକର୍ତ୍ତା, ଅଧିପତିଗଣ, ବ୍ୟଖ୍ୟାତ ଲୋକ ଓ ଅଗ୍ନାରୋହୀ। 24ସେମାନେ ଅସୁଗ୍ରସ୍ତ, ରଥ ଓ ଅଗ୍ନି ସହତ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠିଗଣକୁ ଧରି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ। ସେମାନେ ଚର୍ମ, ଢାଳ ଓ ଚୋପର ଧରି ଚତୁର୍ଦିଗରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବେଢ଼ିଯିବେ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବି ଓ ସେମାନେ

ସେମାନଙ୍କର ବିଧିଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ଗାସ୍ତି ବିଧାନ କରିବେ। 25ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ହଂସାର ଗଳ୍ପ ପ୍ରକାଶ କରିବି। ତେଣୁ ସେମାନେ କୋପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ନାସିକା ଓ କର୍ଣ୍ଣ କାଟି ପକାଇବେ ଓ ଖଢ଼ୁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ। ତୁମ୍ଭର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଖଢ଼ୁରେ ପଡ଼ିତ ହେବେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାଗଣକୁ ନେଇଯିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଅଗ୍ନିରେ ଗ୍ରାସିତ ହେବେ। 26ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଦ୍ୟା କରି ତୁମ୍ଭର ସୁନ୍ଦର ଅଳଙ୍କାର ସବୁ ନେଇଯିବେ। 27କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବ୍ୟଭିଚାରତାଠାରୁ ବନ୍ଦ କରିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଅସାର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଶର ସହତ ବନ୍ଦ କରିବି। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମିଶର ପ୍ରତି ଅନାଭବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ସ୍ମରଣ କରିବ ନାହିଁ।”

28ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଘୃଣା କରୁଅଛ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିବି। 29ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପରିଗ୍ରମର ଫଳ ହରଣ କରିବେ। ପୁଣି ତୁମ୍ଭକୁ ଉଲଗ୍ନା ଓ ବିବସନା କରି ଛାଡ଼ି ଦେବେ। ତଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟଭିଚାର ନିନ୍ଦିତ ଉଲଗ୍ନତା, ତୁମ୍ଭର ଲମ୍ପଟତା ଓ ତୁମ୍ଭର ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ। 30ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମିନୀ ହୋଇ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି କରିଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାଗଣଦ୍ୱାରା ନିନ୍ଦକୁ ଅଗ୍ରଣ କରିଅଛ। ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏସବୁ କରାଯିବ। 31ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଭଗିନୀର ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଅଛ। ଏଣୁ ମୁଁ ତା’ର ପାନପାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଦେବି।” 32ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଭଗିନୀର ପାତ୍ରରେ ପାନ କରିବ। ସେହି ପାତ୍ର ବଡ଼ ଗଭୀର ଓ ସେହି ପାତ୍ର ବଡ଼ତ ଧାରଣ କରେ। ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କର ହାସ୍ୟ ଓ ଉପହାସର ପାତ୍ର ହେବ।

33ତୁମ୍ଭେ ମତ୍ତ ହୋଇ ଶୋକରେ ଆତୁର ହେବ। ତୁମ୍ଭର ଭଗିନୀ ଗମରୟାର ପରିପୁଣ୍ୟ ହେଲପରି ତୁମ୍ଭର ପାତ୍ର ଧୂସ ଓ ବିନାଶରେ ପରିପୁଣ୍ୟ ହେବ।

34ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପାତ୍ରରୁ ସମସ୍ତ ବିଷ ନିଗାଡ଼ି ପାନ କରିବ ଏବଂ ସେହି ପାତ୍ରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡି ବିଖଣ୍ଡିତ କରିବ। ତୁମ୍ଭ ଯତ୍ନଶା ତୁମ୍ଭର ସ୍ତନକୁ ବଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିବ। କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛ।”

35“ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ପାଟୋରି ଦେଇଛ ଓ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ପଛରେ ପକାଇ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଛ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଘୃଣ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରତାର ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ସହବ।”

ଅହଲ ଓ ଅହଲୀବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର

36ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଅହଲର ଓ ଅହଲୀବାର ବିଚାର କରିବ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କ୍ରିୟା ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଅ। 37କାରଣ ଏହା ଯେ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରରେ

ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ଥିଲେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତପାତ କରିବାରେ ଓ ଆପଣା ପ୍ରତିମାଗଣ ସହ ବ୍ୟତିରୁତ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ମୋଠାରୁ ଢାଡ଼ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। 38 ସେମାନେ ମୋର ମନ୍ଦିରକୁ ଅଗୁଣ ଓ ମୋର ବିଶେଷ ବିଗ୍ରାମ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି। 39 ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ପ୍ରତିମାଗଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ମୋର ମନ୍ଦିରର ଅଗଣାକୁ କଳ୍ପକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ।

40 “ଦୂରରୁ ପୁରୁଷମାନେ ଆସିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୂତ ପଠାଇଲ। ସେମାନେ ପ୍ରେରଣିତ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆସିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ନାନ କଲ, ଆଖିରେ ଅଞ୍ଜନ ଦେଲ ଓ ଅଳଙ୍କାର ବିଭୂଷିତା ହେଲ। 41 ପୁଣି ଗୁଜୁରୀୟ ଗୟାରେ ବସି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମେଦ ସଜ୍ଜା ତାହା ଉପରେ ଆମ୍ଭର ଧୂପ ଓ ତୈଳ ରଖିଲ।

42 “ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଯିରୁଶାଲମରେ ଶୁଣା ହେଲା। ସେହି ଶବ୍ଦ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭେଦିପରି ଶବ୍ଦ ଥିଲା। ବିଦ୍ରୁତ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ, ମଦ୍ୟପ ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିରୁ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ଵୀଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ କଙ୍କଣ ଓ ମସ୍ତକରେ ସ୍ତମ୍ଭର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ। 43 ତେବେ ବ୍ୟତିରୁତ କ୍ରିୟାରେ ନୀଣ୍ଡା ସ୍ଵୀଚ୍ଛିକୁ ମୁଁ କହଲି, ‘ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ତା’ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟତିରୁତ ପାପ କରିବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କରିବ?’ 44 ଲୋକମାନେ ବେଶ୍ୟା ନିକଟକୁ ଆସିଲା ପରି ସେମାନେ ତା’ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି। ଏହିପରି ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ଵୀ ଅହଲ ଓ ଅହଲୀବା ନିକଟକୁ ଗମନ କଲେ।

45 “କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକମାନେ ବ୍ୟତିରୁତ ଶାନ୍ତି ଓ ରକ୍ତପାତ କାରଣୀ ସ୍ଵୀମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧତାରେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ। ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ବ୍ୟତିରୁତ ଶାନ୍ତି ଓ ନରହତ୍ୟାର ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି।”

46 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କର ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅହଲ ଓ ଅହଲୀବାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଓ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଦିଅ। 47 ସେହି ଦିନ ସମାଜ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତପାତ କରିବେ ଓ ଖତ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବେ। 48 ଏହାରୁପେ ମୁଁ ଏ ଦେଶରୁ ଲମ୍ପିଟତା ଦୂର କରିବି। ତଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ସ୍ଵୀଲୋକ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଲମ୍ପିଟତା ପରି ଆଚରଣ ନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ। 49 ଲୋକମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟତିରୁତତା ପାଇଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ପ୍ରତିମାଗଣ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ପାପ ସକଳର ଭାର ବହନ କରିବ। ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶିବ।”

ପାତ୍ର ଓ ମାଘ

24 ଅନନ୍ତର ନବମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ

ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହଲେ, 2 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଆଜିର ଭାରଣ ଲେଖି ରଖ। ‘ଏହି ଦିନରେ ବାବଲର ଗୁଜୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅବରୋଧ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା।’ 3 ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ନୀତିଗଳ୍ପ କୁହ। ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ହଣ୍ଡା ନିଆଁରେ ବସାଅ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପାଣି ଢାଳି ଦିଅ।

4 ଉତ୍ତମ ମାଘ ଖଣ୍ଡ ସବୁ ଯଥା: ଉରୁ ଓ ସ୍ଵନ୍ନ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରଖ ଓ ଭଲ ଅସ୍ଥିରେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର।

5 ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ମେଷ ବାଛ। ହଣ୍ଡାତଳେ ନାଲେଣି ଦିଅ। ମାଘକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ କର ଓ ଅସ୍ଥିସବୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପାକ ହେଉ।’

6 “ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଯିରୁଶାଲମ, ଏକ ରକ୍ତାକ୍ତ ନଗରୀ। ସେହି ହଣ୍ଡା, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କଳଙ୍କ ରହେ ଓ ଯାହାର କଳଙ୍କ ତା’ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର ହୋଇ ନାହିଁ। ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଘ ଖଣ୍ଡ ବାହାର କର। କ’ଣ ଖାଇବାକୁ ହେବ ଓ କଣ ଖାଇବାକୁ ନହେବ ସେଥିପାଇଁ ଗୁଳାବାଣ୍ଟି କରନାହିଁ, ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁନ୍ତ୍ୟ କରିଦିଅ।

7 କାରଣ ସେହି ରକ୍ତ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି। ଯିରୁଶାଲମ ଏହାକୁ ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ ଢାଳିଲା, ସେ ଧୂଳି ଭୂମିରେ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଧୂଳି ଆଜ୍ଞାଦିତ ହେବ।

8 ସେ ରକ୍ତ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ନାଗ୍ରତ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ତାକୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ ନକରି ଶୁଷ୍କ ଶୈଳ ଉପରେ ତାହା ରଖିଅଛୁ।’

9 “ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ‘ସେହି ରକ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରୀ ସହତ ଏହା ଖରାପ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ମୁଁ ନିଆଁ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର କାଠ ସଜାଇବ।

10 ପାତ୍ର ତଳେ ପ୍ରଚୁର କାଠ ଗଦା କରି ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର। ମାଘ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସିଦ୍ଧ କର ଓ ମସଲା ମିଶାଅ। ଅସ୍ଥି ସବୁ ଦଗ୍ଧ କର। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପୋଡ଼ିଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି।

11 ଖାଲି ହଣ୍ଡାକୁ ନିଜ ନିଜ ଉପରେ ରଖ। ତହିଁରେ ହଣ୍ଡା ଉତ୍ତପ୍ତ ହେବ ଓ ପିତ୍ତଳ ଉତ୍ତପ୍ତ ଦଗ୍ଧ ହେବ। ତେଣୁ ଅଗୌଚ ତରଳ ଯିବ ଓ କଳଙ୍କ ଉଡ଼େଇଯିବ।

12 ଅତିରିକ୍ତ ‘ମଇଳା’ ଏଥିରୁ ବାହାର ଆସିବ ନାହିଁ। କେବଳ ଅଗ୍ନି କଳଙ୍କକୁ ପୋଡ଼ିବ।

13 ତୁମ୍ଭର ପାପ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଗୌଚ କରେ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୁଣି କଲେ ହେଁ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ହେଲ ନାହିଁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣି ନହେଲେ, ମୁଁ ମୋର କ୍ରୋଧ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇବି।

14 ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛି, ଏହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ଓ ମୁଁ ଏହା ସାଧନ କରିବି। ମୁଁ ପଛକୁ ଫେରିବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ମୁଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବି ନାହିଁ। ଆଉ ମୁଁ ଦୟା ମଧ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧ ଓ ଦଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭର ଆଚରଣ ଏବଂ କୁକର୍ମ ଅନୁସାରେ କରିବି।’ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।”

ଯିହଦିକଲ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ମୃତ୍ୟୁ

15ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 16“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭର ପ୍ରିୟତମା ପତ୍ନୀକୁ ହଠାତ୍ ନେଇ ଯିବ । ସେ ମରିଯିବ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତା’ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କ୍ରନ୍ଦନ କରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ରକ୍ଷୁରୁ ଲୁହ ନପଡ଼ୁ । 17ଦୁଃଖରେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼, ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ନୁହେଁ । ମୃତ ପତ୍ନୀ ପାଇଁ ବଳାପ କର ନାହିଁ । ସବୁଦିନ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କଲପରି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧ, ମସ୍ତକରେ ଶିରୋଭୂଷଣ ବାନ୍ଧ, ପାଦରେ ପାଦୁକା ପିନ୍ଧ ଓ ତୁମ୍ଭର ଓଷ୍ଠଧାର ଆଚ୍ଛାଦନ କର ନାହିଁ । ଶୋକକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଥାନୁମୋଦିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ ।”

18ମୁଁ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ମୋର ପତ୍ନୀ ମଲା । ପରଦିନ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲି । 19ତତ୍ପୂର୍ବ ଲୋକମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏସବୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କରୁଅଛ? ଏହାର ଅର୍ଥ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବ କି?”

20ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ ମୋତେ କହିଲେ, 21ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ମୁଁ ମୋର ଅଗଣାକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଅଛି । ଯାହା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ରବି କରୁଛ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଗୁହଁ ଏବଂ ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଅତି ପ୍ରିୟ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଅଛି, ସେମାନେ ଖଡ଼୍ଗରେ ପତିତ ହେବେ । 22ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦିନିଷ୍ଠଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ କଲପରି କରିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ନିଗ* ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶୋକକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଥାନୁମୋଦିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ ନାହିଁ । 23ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମସ୍ତକରେ ଶିରୋଭୂଷଣ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବ ଓ ଯୋଡ଼ା ପିନ୍ଧିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କରିବ ନାହିଁ, କ୍ରନ୍ଦନ କରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷୟ ହୋଇଯିବ । ଦଣ୍ଡେ ଅନ୍ୟ ନିକଟରେ ନୀରବରେ ବଳାପ କରିବ । 24ଏହରୁପେ ଯିହଦିକଲ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଯାହା କିଛି କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିବ । ଏହା ଯେତେବେଳେ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।”

25-26“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯେଉଁଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବଳ, ଗୌରବ ଆନନ୍ଦ ଓ ନୟନର ଖୁସି, ସେମାନେ ଭଲ ପାଉଥିବା ସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଇଯିବ, ସେହିଦିନ ସେହି ଦୁଃସମ୍ପାଦ ତୁମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବ । 27ସେଦିନ ସେହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଲୋକ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଫିଟିଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ନୀରବ ନ ରହି କଥା କହିବ । ଏହରୁପେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ

ନିଗ ତୁମ୍ଭର ନିଗ ଆଚ୍ଛାଦନ କରନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ ଶୋକକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଗ ଆଚ୍ଛାଦନ କରନ୍ତି ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ଅମ୍ଳୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

25 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଳୋନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼େ ଗୁହଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚ୍ଛୁର କର । 3ଏବଂ ଅମ୍ଳୋନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଆତ୍ମ ଧର୍ମଧାମ ଅପବିତ୍ର ହେଲବେଳେ, ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶ ଧ୍ୱଂସିତ ହେଲବେଳେ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ ନିର୍ବାସିତ ହେଲେ । 4ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପେ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି । ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିବେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଫଳ ଭୋଜନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗ ପାନ କରିବେ ।

5“ଆଉ ମୁଁ ରବ୍‌ବାକୁ ଓଟମାନଙ୍କର ଗୁରଣ ଭୂମି କରିବି ଓ ଅମ୍ଳୋନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଶକୁ ମେଷାଦ ପଲର ଗୟନ ସ୍ଥାନ କରିବି । ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ । 6କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ସମୟରେ କରତାଳ ଦେଇଅଛ, ପଦାଘାତ କରିଅଛ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଘୃଣାକରି ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରିଅଛ । 7ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତ ବସ୍ତ୍ର କରିଅଛି । ଲୁଣ୍ଠିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବି । ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁଅକ କରିବି ଓ ଦେଶର ମାନଚିତ୍ରରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୋଛିଦେବି । ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବି । ତେଣୁ ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ମୋୟାବ ଓ ସେୟାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

8ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ମୋୟାବ ଓ ସେୟାର କହୁଅଛନ୍ତି, ‘ଦେଖ ଯିହୁଦା ପରିବାର ଅନ୍ୟ ସକଳ ଜାତିମାନଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ।’ 9ମୁଁ ମୋୟାବର ସ୍ତନକୁ ଅଲଗା କରିବି, ମୁଁ ତାହାର ସୀମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀର ମୋୟାବ ମହମା ସ୍ୱରୂପ ଯଥା: ବୈତ୍-ଯିଶୀମୋଡ଼, ବାଲ-ନିୟୋନ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯିବି । 10ମୁଁ ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବି । ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଳୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବେ । ତେଣୁକରି ଅମ୍ଳୋନୀୟମାନେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୋଲି ଆଉ ସ୍ଥରଣ କରାଯିବନାହିଁ । 11ତେଣୁ ମୁଁ ମୋୟାବକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି । ତତ୍ପୂର୍ବ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ଇଦୋମ ବିପକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

12ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “କାରଣ ଇଦୋମ ଯିହୁଦା ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଛି ଏବଂ ତାହା କରି ଦୋଷୀ ହୋଇଛି ।” 13ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ

କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ବନ୍ଦୀରେ ମୋର ହସ୍ତ ଉଠାଇଲି କରବ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରବ ଏବଂ ମୁଁ ତୈମନଠାରୁ ଦଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଖତ୍ତରେ ହତ୍ୟା କରବ। 14ପୁଣି ମୁଁ ମୋର ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି। ତେଣୁ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲର ଉପରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ଓ ମୋର କୋପ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି। ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆତ୍ମ ଦତ୍ତ ପ୍ରତିଶୋଧ ବିଷୟରେ ଜାଣିବେ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି।

ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବାର୍ତ୍ତା

15ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ପଲେଷ୍ଟିନୀୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ ଏବଂ ତାହା ଇର୍ଷାପରାୟଣ ହୃଦୟରେ କଲେ, ପୁରୁଣା ଗତୁତା କାରଣରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଧ୍ବସ୍ତ କରବ। ପାଇଁ ଗୁହଁଲେ।” 16ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରବି। ଆଉ ମୁଁ କରେଥୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରବି ଓ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ଅବଗିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଧ୍ବସ୍ତ କରବି। 17ମୋର କ୍ରୋଧପୂର୍ଣ୍ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲି।”

ସୋର ବିଷୟରେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମୁଦ୍ରା

26 ଅନନ୍ତର ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, କାରଣ ସୋର ଯିରୁଶାଲମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ସମୟରେ ଏହା କହ ପରହାସ କରନ୍ତି, କହନ୍ତି: ‘ନିୟୁଧିନରେ ଦେଶର ଫାଟକ ଭାଙ୍ଗି ଗଲା ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ଖୋଲି ଗଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଉନ୍ମତ୍ତ କରବି।’”

3ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ସୋର, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ତୁମର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଛୁ ଓ ସମୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ ଯେପରି କୂଳକୁ ଲଙ୍ଘନ କରେ ଆମ୍ଭେ ସେହିପରି ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକ ଉଠାଇବା।”

4ସେମାନେ ସୋରର ପ୍ରାଚୀର ନଷ୍ଟ କରବେ ଓ ତାହାର ଦୁର୍ଗସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଧୂଳି ସବୁ ଉଡ଼େଇ ଦେବି ଓ ତାକୁ ଶୁଷ୍କ ଗଈଲି କରବି। 5ସୋର ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନାଲି ପ୍ରସାରିବାର ସ୍ଥାନ ହେବ; କାରଣ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଏହା କରୁଅଛି। “ଆଉ ସେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୁଚିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ହେବ। 6ପୁଣି କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ତାହାର କନ୍ୟାଗଣ ଖତ୍ତରେ ନିହତ ହେବେ। ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ।”

ନବୃଖଦନସ୍ତରଙ୍କ ସୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିଯାନ

7ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ

ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ନବୃଖଦନସ୍ତରଙ୍କୁ ସୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା। ସେ ସଦାଧିକାର ବାବଲର ରାଜା ଅଗ୍ନିଅଥ, ଅଗ୍ନିରୋହୀ, ସମାଜ ଓ ବିପୁଳ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ସହ ଆସିବେ। 8ସେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥିତ ତୁମର କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରବ (ଛୋଟ ସହରରେ)। ସେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରବ। ଏବଂ ସେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଧ ବାନ୍ଧିବ ଓ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାଲ ଉଠାଇବ। 9ଏବଂ ସେ ତୁମ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ବଡ଼ କାଠଗଣ୍ଠି ବ୍ୟବହାର କରବ। ଓ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେ ତୁମର ଗଡ଼ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ। 10ତାହାର ବିପୁଳ ପରମାଣର ଅଗ୍ରହେତୁ ଧୂଳିରେ ତୁମ୍ଭେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନଗର ଉପରେ ପ୍ରବେଶ କରବେ, ସେତେବେଳେ ଅଗ୍ନିରୋହୀଗଣର ଶଗଡ଼ ଓ ରଥ ସମୂହର ଶବ୍ଦରେ ତୁମର ପ୍ରାଚୀର ସବୁ କମ୍ପି ଉଠିବ। ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରବେ, କାରଣ ତୁମର ପ୍ରାଚୀର ସବୁ ଭଗ୍ନ ହେବ। 11ବାବଲର ରାଜାଙ୍କର ଅଗ୍ରମାନେ ତୁମର ସମସ୍ତ ପଥଗୁଡ଼ିକ ପାଦରେ ଦଳିଦେବେ। ସେମାନଙ୍କର ଖୁଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ କରି ଆସିବ। ସେ ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଖତ୍ତରେ ହତ୍ୟା କରବେ ଓ ତୁମର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ତ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଭୃମିସାତ ହେବ। 12ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମର ସମ୍ପଦ ସବୁ ଲୁଚି ନେବେ ଓ ତୁମର ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କରବେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତୁମର ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ ଓ ତୁମର ରମଣୀୟ ଗୃହଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବସ୍ତ କରବେ। ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମର ପ୍ରସ୍ତର କାଷ୍ଠ ଓ ଧୂଳିସବୁ ନେଇ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ନିକ୍ଷେପ କରବେ। 13ପୁଣି ମୁଁ ତୁମର ଆନନ୍ଦ ଗୀତର ଶବ୍ଦ ନିବୃତ୍ତ କରବି ଓ ତୁମ ବାଣୀର ଧ୍ବନି ଆଉ ଶୁଣିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ। 14ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ଶୁଷ୍କ ଗଈଲିରେ ପରିଣତ କରବି। ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ ଏକ ନାଲି ପ୍ରସାରିତ ହେବାର ସ୍ଥାନ ହେବ। ତୁମର ଆଉ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛି।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି।

ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ସୋର ପାଇଁ ବିଳାପ କରବେ

15ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୋରରୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, “ତୁମର ପତନର ଶବ୍ଦରେ ଭୃମଧ୍ୟସାଗରସ୍ଥ ଉପ ସମୁଦ୍ର କମ୍ପିତ ହେବେ। ଏହା ଘଟିବ ଯେତେବେଳେ ଆହତ ଲୋକମାନେ ଭୟରେ ବିଳାପ କରବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରାଯିବ। 16ସେହି ସମୟରେ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସିଂହାସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ। ନିଜ ନିଜ ରୋଗା ଡାକ୍ତର କରି ଶିଳ୍ପ କର୍ମର ସ୍ତମ୍ଭର ବସ୍ତୁ ସେମାନେ ଫିଟାଇ ପକାଇବେ। ଆଉ ସେମାନେ ‘ଭାତିମୂଳକ ବସ୍ତୁ’ ପରିଧାନ କରବେ ଓ ଭୃମିରେ ବସିବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ତୁମ ବିଷୟରେ ବିସ୍ମିତ ହେବେ। 17ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ବିଳାପ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରି ତୁମକୁ ସମ୍ମୋଧନ କରବେ,

“ହେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଗରୀ ସୋର, ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ। ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ରର ମହାଶକ୍ତି ଥିଲ।

ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ନାଗରିକଗଣ ଏଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁଡ଼ାତ କଲ ।

18ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର ପତନ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଚାପଗୁଡ଼ିକ କମ୍ପିତ ହେବେ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ନିର୍ବାସିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ସମୁଦ୍ର ଚାପଗୁଡ଼ି ଆନନ୍ଦରେ ବହୁଳ କରେ ।”

19କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ଯୋର, ତୁମ୍ଭେ ନିବାସବିହୀନ ଧୂସ୍ର ନଗର ହେବ । ଆମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ଦଳଗିରି ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ପ୍ରବାହତ କରାଇବା ଓ ଗଭୀର ଦଳଗିରି ତୁମ୍ଭକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ । 20ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଗର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଇବି । ତୁମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁର ଭଗିନୀ ହେବ । ପୃଥିବୀର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଅନ୍ୟ ବୃକ୍ଷଙ୍କ ପରି ଗୁନ୍ୟ ସହରଗୁଡ଼ିକର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିଏ କବର ତଳକୁ ଯାଏ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାସ କରାଇବି । ତୁମ୍ଭ ସହତ କେହି ବାସ କରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ନୀଚତମାନଙ୍କର ଭୂମିକୁ କେବେ ଫେରିବ ନାହିଁ । 21ତୁମ୍ଭ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତୁଡ଼ାତ ହେବେ । ତୁମ୍ଭର ବିନାଶ ଘଟିବ । ତୁମ୍ଭକୁ ଅନେକ୍ଷଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ସୋର ସମୁଦ୍ର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର

27 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିଚକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ସୋର ପାଇଁ ବଳାପ କର ।

3ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିବା, ‘ସମୁଦ୍ର ଚାପ’ ସୋରକୁ କୁହ: ““ହେ ସୋର, ତୁମ୍ଭେ କହଅଛ, ମୁଁ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ ।

4ତୁମ୍ଭମଧ୍ୟସାଗର ତୁମ୍ଭର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ସୀମା ଅଟେ । ତୁମ୍ଭର ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ।

5ସେମାନେ ସେନୀରୀୟ ଦେବଦାରୁ କାଷ୍ଠରେ ତୁମ୍ଭର ତକା ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ମାସୁଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଲିବାନୋନରୁ ଏରସ କାଷ୍ଠ ଦେଇଛନ୍ତି ।

6ବାସନର ଆଲୋନ କାଠରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ କର୍ତ୍ତାପ ଚାପରୁ ଆନୀତ ଡାଗୁର କାଠରେ ଖଚିତ ହାତୀଦାନ୍ତ ଚାପ ତୁମ୍ଭର ଆସନ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

7ତୁମ୍ଭର ଧନା ହେବାପାଇଁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଆନୀତ ସୂଚକମାନେ ଚିତ୍ରିତ ଗୁଡ଼ି ଶ୍ଵେତ ବସ୍ତ୍ରରେ ତୁମ୍ଭର ପାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଗୁମୁଆ ଇଲୀଗା ଚାପ ସମୂହର ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ।

8ସାଦୋନ୍ ଓ ଅବଦ୍ ନିବାସୀମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମଳ ମାଗିବାର ଲୋକଥିଲେ । ହେ ସୋର, ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର କଣ୍ଠଧାର ହୋଇଥିଲେ ।

9ଗବାଲ *ର, ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମୁଖ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ନାହାନ୍ତର ପାଣିରୁଦ୍ଧ କାଠପଟା ତିଆରି କରି ନେଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ

ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ସମୁଦ୍ର ଯାବତୀୟ ନାହାନ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନାବିକଗଣ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ ।’

10“ପାରସ୍ୟ, ଲୁଦ ଓ ପୁଟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ସୈନ୍ୟବାହନୀର ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଲ ଓ ଟୋପର ଟଙ୍ଗାଇ ରଖିଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନଗରୀର ସମ୍ମାନ ଓ ଗୌରବ ଆଣିଲେ । 11ଅବଦ୍ ଓ ସିଲସିଆରୁ ତୁମ୍ଭ ସେନା ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, କେଉଁମାନେ ଗୁରୁଆଡେ ତୁମ୍ଭ ସହରର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରହାରକାରୀମାନଙ୍କ ପରି ଠିଆହେଲେ ଓ ଗମଦର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ତୁମ୍ଭର ସବୁ ଗଡ଼ ଉପରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକର ଉପରେ ନିନ୍ଦ ନିନ୍ଦ ଭାଲ ଟଙ୍ଗାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କଲେ ।

12“ତର୍ଶୀଶ୍ ତୁମ୍ଭର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗ୍ରାହକ ଥିଲା । ସେମାନେ ଗୁପା, ଲୁହା, ଦସ୍ତା ଓ ସୀସା ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । 13ଗ୍ରାକ୍, ତୁର୍କ୍, ଓ ମେଷକର ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ କ୍ରୀତଦାସ ଓ ପିତୃଲର ବାସନକୁସନ ତୁମ୍ଭର ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବଦଳରେ ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । 14ତୋଗର୍ମ ବଂଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ନି, ଯୁଦ୍ଧାଗ୍ନି ଓ ଖଚର ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।

15ଦଦାନର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ତୁମ୍ଭର ଅନେକ ଚାପ ସହ ବାଣିଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବଦଳରେ ହାତୀଦାନ୍ତ ଓ ଅବଲୁସ୍ କାଠ ଆଣିଲେ । 16ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ହେତୁ ଆରାମ୍ ତୁମ୍ଭର ବଣିକ ଥିଲା । ସେମାନେ ତାମ୍ରମଣି, ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବୁଟାଦାର ବସ୍ତ୍ର, ଶ୍ଵେତ ବସ୍ତ୍ର ଆଉ ପ୍ରବାଳ ଓ ପଦ୍ମଗର ମଣି ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ ।

17“ଯିହୁଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଗହମ, ମିଷ୍ଠାନ୍ନ, ମଧୁ, ତୈଳ ଓ ଗୁଗୁଳ ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । 18ଦମ୍ନେଶକ ଜଣେ ଗ୍ରହକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବହୁ ପ୍ରକାରର ମୂଲ୍ୟବାନ ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ । ସେମାନେ ହଲ୍‌ବୋନର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ଗୁଡ଼ି ମେଷଲୋମ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ ।

19ବଦାନ ଓ ଯବନ ଲୋମ ନିର୍ମିତ ସୂତ୍ର ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ କଲେ । ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ଥ ଲୈହ, ସ୍ତଗସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଆଖୁ ଥିଲା । 20ଦଦାନ ତୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟୀ ଦେଲା । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଘୋଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ ଆରୋହଣ କରିବାପାଇଁ ମୋଟା ସୂତାର ବସ୍ତ୍ର ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ । 21ଆରବ ଓ କେଦରର ଅଧିପତିମାନେ ତୁମ୍ଭର ବଣିକ ଥିଲେ । ମେଷଗାବକ, ମେଷ ଓ ଛାଗ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭର ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । 22ଗିବାର ଓ ରୟମାର ବଣିକମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ଵେତ ଅତର ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଓ ସ୍ତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ତୁମ୍ଭ ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକର ବଦଳରେ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ । 23ହାରଣ, କନ୍ନୀ, ଏଦନ୍, ଗିବାର, ଅଗୁର ଓ

କଲ୍ଲଦର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହ ବାଣିଜ୍ୟ କଲେ ।
24 ସେମାନଙ୍କ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ନାନା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବୃକ୍ଷାଦାର ଓ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଆବରଣୀୟ ବସ୍ତୁ, ବହୁମୂଲ୍ୟବାନ୍ ବସ୍ତୁ ଓ ରତ୍ନରେ ବନ୍ଧା ଏରସ କାଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ ସିନ୍ଦୂକରେ ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । 25 ତର୍ଗୀଗର ନାହାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହନ କରୁଥିଲେ ।

“ହେ ଯୋର, ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଅତିଗୟ ଗଳ୍ପଗାଳୀ ଥିଲ ।

26 ତୁମ୍ଭର ନାବିକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଭୀର ଜଳ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣି ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୂର୍ବୀୟ ବାୟୁ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଛି ।

27 ତୁମ୍ଭର ଧନ, ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ବାଣିଜ୍ୟ, ତୁମ୍ଭର ନାବିକଗଣ, ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତୃଧାରମାନେ, ତୁମ୍ଭ ନାହାନ୍ତର ଛତ୍ର ବଟାଳିବା ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହବା ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ସମାଜ ତୁମ୍ଭର ପତନ ଦିନରେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଜଳମଗ୍ନ ହେବେ ।

28 “ତୁମ୍ଭର ନାହାନ୍ତର କର୍ତ୍ତୃଧାରଗଣର କ୍ରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦରେ ସ୍ଵଦୂର ଉପନଗର ସମୂହ କମ୍ପିତ ହେବେ ।

29 ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମଲ୍ୟାଧାରୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ନାବିକଗଣ ଓ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃଧାରଗଣ ନିଜ ନିଜ ନାହାନ୍ତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି କୁଳରେ ଠିଆ ହେବେ ।

30 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତିଗୟ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ପକାଇ ଉପ୍ସରେ ଗଡ଼ିବେ ।

31 ଆଉ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରି କଟୀଦେଶରେ ଚଟ ବାନ୍ଧିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ସକାଶେ ପ୍ରାଣ ବିକଳରେ ରୋଦନ କରି ଅତିଗୟ ବଳାପ କରିବେ ।

32 “ସେମାନେ ସେହି ମହାଶୋକ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଳାପ କରି ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଏହି କଥା କହିବେ, “ସୋର ପରି କେହି ନାହିଁ, ସୋର ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା ।”

33 ତୁମ୍ଭର ବଣିକମାନେ ସମୁଦ୍ର ଦେଇ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲ । ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଧନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପୁଅବୀର ବହୁ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଧନୀ କଲ ।

34 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୁଦ୍ର ଗଭୀର ଜଳରେ ଭଗ୍ନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସମାଜ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିତ ହେଲେ ।

35 ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ନିବାସୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆତମ୍ପିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନେ ଉତ୍ତୁଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସେମାନଙ୍କର ଆତମ୍ପିତ ପ୍ରକାଶ କଲ ।

36 ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ବଣିକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ଶବ୍ଦ କରନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର ଭାଗ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁଡ଼ିତ କରେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ ।”

ସୋର ନିକକୁ ପରମେଶ୍ଵର ମନେ କରେ

28 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ । ସେ କହିଲେ, 2 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ସୋରର ଅଧିପତିକୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଲ୍,

“ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଗର୍ବିତ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛି, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟେ, ମୁଁ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆସନରେ ବସିଅଛି;” “ମାତ୍ର ନିଜ ଚିତ୍ତକୁ ଦେବତାଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଭୂଲ୍ୟ ମନେ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ନୁହଁ, ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ।”

3 ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଦାନିୟେଲ ଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ, ସମସ୍ତ ନିଗୂଢ଼ କଥା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିପାରିବ ।

4 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନଦ୍ଵାରା ଓ ଆପଣା ବୁଦ୍ଧିଦ୍ଵାରା ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ ଓ ଆପଣା ଭଣ୍ଡାରରେ ସୁନା ଓ ରୂପା ସଞ୍ଚୟ କରିଅଛ ।

5 ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହାଜ୍ଞାନଦ୍ଵାରା ଓ ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ଧନ ବଢ଼ାଇ ଅଛ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଏହି ଧନ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଗର୍ବିତ ହୋଇଅଛି ।

6 “ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲ୍, ହେ ସୋର, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଚିତ୍ତକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଭୂଲ୍ୟ ଭାବିଅଛ ।

7 ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଆଣିବି, ବାହାର ଦେଶରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଣିବି । ତେଣୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵର୍ଗର ବସ୍ତୁ ବିପକ୍ଷରେ ଖତ୍ଵ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ ଯାହା ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ଆଣିଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଗୋଦ୍ଵା ବିଧ୍ଵସ୍ତ ହେବ ।

8 ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କବର ଭିତରକୁ ଘେନି ଆସିବେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୃତ ଭୂଲ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବ ।

9 ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭ ଘାତକ ସମ୍ମୁଖରେ “ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵର” ବୋଲି କହିବ? କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଘାତକ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର, ପରମେଶ୍ଵର ନୁହଁ ।

10 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ * ଯୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହତ୍ୟା କରାଯିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆଗନ୍ତୁକ ପରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ । ଏହା ମୋର ଆଦେଶ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲ୍ ।

11 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ । ସେ କହିଲେ, 12 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସୋରରେ ଏହି ବିଳାପ ସଂଗୀତ ଗାନ କର ଏବଂ ତାକୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି;

“ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ଥିଲ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କଲ ।

ବିଦେଶୀ ଆକ୍ଷରକ ଭାବରେ “ଅସ୍ତ୍ରନୂତ” ।

13ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ଉଦ୍ୟାନ ଏବନରେ ଥିଲ। ତୁଣୀ, ପାତମଣି, ହୀରକ, ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟମଣି, ଗୋମେଦକମଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ, ନୀଳକାନ୍ତ, ପଦ୍ମରାଗ ଓ ମରକତ ଆଦି ଯାବତୀୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଖଚିତ ହୋଇଥିଲ। ତୁମ୍ଭେ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦିନରୁ ସମସ୍ତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ।

14ତୁମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞାଦନକାରୀ ଅଭିଷିକ୍ତ କରୁବ ଥିଲ; ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କଲୁ। ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ନିମୟ ପ୍ରସ୍ତର ସକଳ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କଲ।

15ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୃଷ୍ଟି ହେଲ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲ। କିନ୍ତୁ ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଗଲ।

16ତୁମ୍ଭେ ବାଣିଜ୍ୟ କରି ବହୁ ଧନ ସମ୍ପଦ ଆଣିଥିଲ। ମାତ୍ର ସେହି ଧନସମ୍ପଦ ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୌରାନ୍ତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପାପ କଲ। ଏଣୁ ମୁଁ ଅଗୁଚି ବସ୍ତୁ ତୁଲ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରର ପକାଇ ଦେଇଅଛ। ଆଉ ମନୋନୀତ କରୁବଦୂତ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସ୍ତରରୁ ବିତାଡ଼ିତ କଲି।

17ତୁମ୍ଭର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଅହଙ୍କାରୀ ହୋଇଅଛ। ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ତୁମ୍ଭର ମହମା ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧୂଳିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲି ଯେପରି ରାଜା ତୁମ୍ଭର ଧ୍ୱଂସ ଦେଖିଲେ।

18ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଅଧର୍ମର ବାହୁଲ୍ୟରେ, ନିଜ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷୟକ ଅନ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସବୁ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛ। ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାର କଲି ଓ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରାସ କଲା। ପୁଣି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧୂଳିରେ ପରିଣତ କରିଛ।

19ସେହି ସବୁ ଦେଶ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆତଙ୍କିତ ହେବେ। ତୁମ୍ଭର ପରସମାପ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କମ୍ପିତ କରାଇବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କେବେ ପୁରବିସ୍ତାକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ।”

ସୀବୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାତୀ

20ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, 21“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ସୀବୋନ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାକ୍ୟ ପ୍ରଗୁର କର। 22ଆଉ କୁହ, ‘ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ହେ ସୀବୋନ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଟେ। ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବି। ଆଉ ମୁଁ ନଗରକୁ ଦଣ୍ଡିତ ଓ ମୋର ନିଜକୁ ସେଠାରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ଦେଖାଇବି ପରେ ସେମାନେ ଦାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ।

23ପୁଣି ମୁଁ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ମହାମାରୀ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପଠାଇବି, ଫଳରେ ବହୁଲୋକ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ମରିବେ। ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ବାହାରେ ଗଡ଼ୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ବହୁ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ। ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ଲୋକମାନେ ଦାଣିବେ।”

ଦେଶୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଉପହାସ କରିବାରୁ ବିରତ ହେବେ

24“ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶ ଆଉ ପଡୋଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବେଶ୍ୱିତ ହେବ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ କି ତିକ୍ଷଣ ଛୁରୀ ଓ ମୁନିଆଁ କଣ୍ଟାବୁଦା ଭୁଲ୍ୟ। ଏବଂ ସେମାନେ ଦାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ।”

25ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶକୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦିତ କରିଥିଲି। କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବାର ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବି। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜକୁ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପବିତ୍ର ରୂପେ ଦେଖାଇବି ଏବଂ ମୁଁ ନିଜ ଦାସ ଯାକୁବକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲି ସେମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ। 26ସେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ। ସେମାନେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କରିବେ। ମୁଁ ତା’ର ଚତୁର୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିରସ୍ତାର କଲେ, ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ଏହା ସେମାନେ ଦାଣିବେ।”

ମିଗର ବିପକ୍ଷରେ ବାତୀ

29 ଦଶମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସର ଦ୍ୱାଦଶ ଦିନରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ମିଗରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ, ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ସମୁଦାୟ ମିଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାକ୍ୟ ପ୍ରଗୁର କର। 3ଆଉ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି,

“ହେ ମିଗରର ରାଜା ଫାରୋ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଅଟେ। ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସ୍ରୋତ ସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଗୟନକାରୀ ପ୍ରକାଶ ଦୀବ କୁର୍ମ୍ଭର ସଦୃଶ୍ୟ। ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ, “ଏ ନଦୀ ମୋର, ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ।”

4-5“ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମାତିରେ ଅକ୍ଷୁଣ ଦେବି ଓ ତୁମ୍ଭ ସ୍ରୋତ ସମୂହର ମତ୍ସ୍ୟ ସକଳକୁ ତୁମ୍ଭ ଦେହର କାତିରେ ଲଗାଇବି। ଆଉ ସେହି ସ୍ରୋତ ସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ କାତିରେ ଲାଗିଥିବା ସମସ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଉପରକୁ ଆଣିବି। ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ସମସ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଛାଡ଼ିଦେବି ଓ ତୁମ୍ଭେ ପଦାରେ ପଡ଼ି ରହିବି। ତୁମ୍ଭକୁ କେହି ଫଗ୍ରହ କରିବେ ନାହିଁ କି କବର ଦେବେ ନାହିଁ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଭୂତର ପଶୁଗଣର ଓ ଖେଚରମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ।

6ତେଣୁ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ଏହା ମିଗର ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଦାଣିବେ। “କାରଣ ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ପ୍ରତି ଏକ ନିକର ଆଗାବାଡ଼ି ହୋଇଅଛନ୍ତି।

7ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଧରିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତନ୍ଧସବୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କଲ। ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ

ଆଉଦିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଭଗ୍ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତାଦେଶ ଅଚଳ କଲ ।”

୧୦ତେଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବରୁଣରେ ଖଢୁ ଆଣିବି ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ମନୁଷ୍ୟ ତଥା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବନାଗ କରିବି ।

୧୧ପୁଣି ମିଶର ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗୁନ୍ୟସ୍ଥାନ ହେବ । ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।” ସେ ପୁଣି କହଲେ, “ଏହା କାହିଁକି ଘଟିବ? କାରଣ ସେ କହଅଛି, ‘ନଦୀ ମୋର ଓ ମୁଁ ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ।’

୧୨ତେଶୁ ମୁଁ (ପରମେଶ୍ୱର) ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ନଦୀ ସମୁଦ୍ର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଟେ । ମୁଁ ସିବେନୀ ଦୁର୍ଗଠାରୁ କୃଷ ଦେଶର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ମିଶର ଦେଶକୁ ଗୁନ୍ୟ ଓ ଧୂସସ୍ଥାନ କରିବି ।

୧୩କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କମ୍ପା ପଶୁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାତାୟତ କରିବେ ନାହିଁ । ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଶର ଅପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହବ ।

୧୪ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ମିଶରକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜନଗୁନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜନଗୁନ୍ୟ ଗଣ୍ଠ କରି ଦେବି ଏବଂ ଏହାର ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭଗ୍ନ ନଗର ପରି ଭଗ୍ନାବଶେଷ ରହିଯିବ । ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦିନି କରିବି ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧିପୁ କରିବି ।”

୧୫୧୩ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “କନ୍ଦୁ ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ପରେ, ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦେଶରୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବି, ଯେଉଁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନେ ଛନ୍ଦିନି ହୋଇଥିଲେ ।

୧୬୧୪ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମଭୂମି ପାଠୋଷକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି । ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ରହବେ ।

୧୭୧୫ଏହା ସବୁଠାରୁ ନୀଳ ଗଣ୍ଠ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ ଗଣ୍ଠମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଠି ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାକୁ ଏତେ ଦୂର୍ବଳ କରିଦେବି ଯେ, ସେମାନେ କେବେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଗଣ୍ଠ ଉପରେ ଶାସନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୮୧୬ପୁଣି କେବେହେଲେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମିଶର ଉପରେ ଭରସା କରିବ ନାହିଁ, ଅପରନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ମନେ ପକାଇ ଦେବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମିଶର ଆଡ଼କୁ ବୁଲିବେ, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ବାବଲ ମିଶର ପାଇବ

୧୯୧୭ଅନନ୍ତର ସପ୍ତବର୍ଷ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, ୧୯୧୮“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର ଆପଣା ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତକୁ ସୋର ବରୁଣରେ ଅତିଶୟ ପରଗ୍ରମ କରାଇ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମସ୍ତକ ଟାଙ୍ଗି ହେଲା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାନ୍ଧର ଚର୍ମ ଭାରି ବହନ କରି ଛଡ଼ିଗଲା । ତଥାପି ସେ ସୋର ବରୁଣରେ ଯେଉଁ ପରଗ୍ରମ କରିଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ତା’ର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ କିଛି ପାରିଶ୍ରାମିକ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।” ୧୯୧୯ତେଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରକୁ ମିଶର

ଦେଶ ଦେବି । ସେ ତା’ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ମୂଲ୍ୟବାନ ଦ୍ରବ୍ୟସବୁ ଲୁଚି ନେଇଯିବ । ଆଉ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତି ଅପହରଣ କରିବ ଏବଂ ତାହାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତଙ୍କ ବେତନ ନେବ । ୨୦ଆମ୍ଭେ ତାହାର ପରଗ୍ରମ ସକାଶେ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ତାକୁ ମିଶର ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ । କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ କାମ କଲେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୨୧“ସେଦିନ ମୁଁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଗୁଳ୍ମ ଅଙ୍କୁରତ କରାଇବି । ତା’ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ମୁକ୍ତ କରିବି । ତେଣୁ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ବାବଲର ସୈନ୍ୟବାହନୀ ମିଶର ଅଧିକାର କରିବେ

୩୦ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, ୨୧“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି,

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳାପ କରି କୁହ, ‘ହାୟ ହାୟ, ସେହି ଭୟଙ୍କର ଦିନ ଆସୁଛି ।”

୨୨କାରଣ ସେଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ହୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସେଦିନ ମୋଘାଞ୍ଜନ ଦିନ । ତାହା ଗଣ୍ଠମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାଳ ହେବ ।

୨୩ଏବଂ ମିଶର ବରୁଣରେ ଏକ ଖଢୁ ଆସିବ । ଏବଂ ମିଶର ଦେଶରେ ଲୋକମାନେ ନିହତ ହେଲେ କୁଣ ଦେଶ ଭୟରେ ଅରିବ । ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ତାହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ ନେଇଯିବେ ଓ ତାହାର ମୂଳଭିତ୍ତିସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବେ ।

୨୪“ଏବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କୁଣ, ପୁରୁ ଓ ଲୁଦ୍, ସମସ୍ତ ଆରବୀୟ ଲିବୟ ଏବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ * ଖଢୁରେ ବନାଗ ହେବେ ।

୨୫୧୬ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ମିଶରର ସମଅକମାନେ ପତିତ ହେବେ ଓ ତାହାର ପରାକ୍ରମ ଓ ଗର୍ବ ଖର୍ବ ହେବ । ସିବେନୀ ଦୁର୍ଗଠାରୁ ଆଗ୍ନୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଖଢୁରେ ପତିତ ହେବେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

୨୬୧୭ପୁଣି ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଧୂସ ହେବେ । ଏବଂ ତାହାର ନଗର ସକଳ ଭିଙ୍ଗି ନଗର ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବ ।

୨୭୧୮ମୁଁ ମିଶରରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବି । ଫଳରେ ତାହାର ସହାୟକମାନେ ବନଷ୍ଟ ହେବେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

୨୮“ସେଦିନ ଆମ୍ଭେ କୁଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୀତ କରାଇବା ପାଇଁ ଜାହାଜ ଦ୍ୱାରା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠେଇବା । ଯେତେବେଳେ ମିଶରରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ପହଞ୍ଚେ, ଆତଙ୍କ କୁଶୀୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଘଟିବ ।

ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଆକ୍ଷରକ ଭାବରେ “ତୁଳ୍ଲ ନାମର ପୁତ୍ରଗଣ” ହୁଏତ ଏହାର ଅର୍ଥ ମିଶର ସହତ ତୁଳ୍ଲ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ କମ୍ପା ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏତ “ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ନିୟମ କରିଥିଲେ ।

10ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହଛନ୍ତି, “ମୁଁ ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରଙ୍କର ହସ୍ତରେ ମିଶରର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବି ।

11ନବୁଖଦନସର ଓ ତା’ର ଲୋକମାନେ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଉତ୍ସୁକ । ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକମାନେ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଦେଶ ବିନାଶକୁ ଅଣାଯିବେ । ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ନିଜ ଖତ୍ତୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ । ସେମାନେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଶ ପୁଣି କରିବେ ।

12ମୁଁ ନୀଳନଦୀକୁ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିବି । ଦେଶକୁ ମୟଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିବି । ମୁଁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ତଥା ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ବିଷୟ ଧ୍ୱଂସ କରିବି । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହଅଛୁ ।”

ମିଶରର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ

13ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏକଥା କହଛନ୍ତି, “ମୁଁ ଦେବତାଗଣକୁ ହିଁ ବିନାଶ କରିବି ଓ ନୋଫ୍ତର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଶେଷ କରାଇବି । ପୁଣି ମିଶର ଦେଶରୁ ଆଉ ଅଧିକ ଆସିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ମିଶର ଦେଶରେ ଉତ୍ସୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବି ।

14ପୁଣି ମୁଁ ପାଥ୍ରୋଷକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବି ଓ ସିୟୋନରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବି । ଆଉ ନୋ-ନଗରରେ ଦଣ୍ଡାଞ୍ଜା ସଫଳ କରିବି ।

15ତା’ପରେ ମୁଁ ମିଶରର ଦୁଇ ଦୁର୍ଗ ସୀନ ଉପରେ ଆପଣା କୋପ ବୃଷ୍ଟି କରିବି ଓ ମୁଁ ନୋ-ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି ।

16ଏବଂ ମୁଁ ମିଶରରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବି । ସୀନ ମହାଯାତନା ଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ଓ ନୋ-ନଗର ଭଗ୍ନ ହେବ । ଏବଂ ନୋଫ୍ତର ଗଡ଼ୁମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ନୂଆ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ।

17ଆବେନ ଓ ପୀବେଗତର ଯୁବାମାନେ ଖତ୍ତୁରେ ନିପାତିତ ହେବେ । ଆଉ ନଗରର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ ।

18ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତଫନହେଷରେ ମିଶରର ଯୁଆଳ ସବୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଓ ତାହାର ପରାକ୍ରମର ଦର୍ପ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହେବ, ତାହା ତଫନହେଷର ଅନ୍ଧକାର ଦିନ ଥିଲା । ଏହା ମେଘ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବ ଓ ଏହାର କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ନିତ ହେବେ ।

19ଏହରୂପେ ମୁଁ ମିଶରରେ ଦଣ୍ଡାଞ୍ଜା ସଫଳ କରିବି । ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।”

ମିଶର ଚରଦିନ ପାଇଁ ଦୁର୍ବଳ ହେବ

20ଅନନ୍ତର ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ କହଲେ, 21“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋର ବାହୁ ଭାଙ୍ଗିଅଛି । ତା’ର ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ଓଷଧି ଲଗାଇ ପଟି ବାନ୍ଧିବାକୁ କେହି ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାହାର ହସ୍ତ ଆଉ ଖତ୍ତୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ସକଳ ହେବନାହିଁ ।”

22ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋର ବିପକ୍ଷ ଅଟେ । ମୁଁ ତା’ର ବାହୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବି । ଉତ୍ତୁକୁ ଯେଉଁଟାକି ବଳଗାଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁଟାକି ପୁରୁପୁର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ଏବଂ ତା’ ହସ୍ତରୁ ଖତ୍ତୁ ଖସାଇ ଦେବି । 23ଏବଂ ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ଦିବୁ କରିବି । 24ଏବଂ ମୁଁ ବାବଲ ରାଜାର ଉତ୍ତୁ ବାହୁ ସକଳ କରିବି ଓ ମୋର ଖତ୍ତୁ ଧରିବାକୁ ଦେବି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଫାରୋର ବାହୁକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବି । ତେଣୁ ସେ ମୁର୍ଖୁଣ୍ଡ ଲୋକମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲପରି ବିଳାପ କରିବ । 25ମୁଁ ବାବଲ ରାଜାର ବାହୁସବୁ ସକଳ କରିବି ଓ ଫାରୋ ରାଜାର ବାହୁସବୁ ପତନ ଘଟାଇବି ।

“ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବାବଲ ରାଜା ହସ୍ତରେ ଖତ୍ତୁ ଦେବି ଓ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ମିଶର ଭୂମିର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । 26ଏବଂ ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ନାନା ଜାତିଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଓ ନାନା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରିପୁ କରିବି । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

ଅଗୁର ଏକ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ଭୂଲ୍ୟ

31 ଅନନ୍ତର ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ତୃତୀୟ ମାସ ଦୁଇନ ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋକୁ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ,

“ତୁମ୍ଭେ ମହାନ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମହତ୍ତ୍ୱରେ କାହାର ଭୂଲ୍ୟ?

3ଅଗୁରକୁ ଦେଖ! ସେ ଲିବାନୋନ୍ର ଏରସ ବୃକ୍ଷସ୍ୱରୂପ ଅଟେ । ତାହାର ସ୍ତମ୍ଭର ଘନଛାୟାଦାୟକ ଓ ଉଚ୍ଚାକୃତି ଗାଖାମାନ ଥିଲା । ଆଉ ତାହାର ଶିଖର ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

4ଅମାପ ଜଳ ତାହାକୁ ପୁଷ୍ଟ କଲା । ଗଭୀର ତରଙ୍ଗିଣୀ ତାହାକୁ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହେଲା ଓ ତାହାର ସ୍ତୋତ ସମୂହ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ସ୍ଥାନର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା ।

5ଏଣୁ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଅତି ଉଚ୍ଚ ହେଲା । ତାହାର ଡାଳଗୁଡ଼ିକ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆଉ ଅମାପ ଜଳ ହେତୁ ତାହାର ଗାଖାସବୁ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ବଢ଼ିଗଲା ।

6ଆକାଶର ପକ୍ଷୀସକଳ ତାହାର ଡାଳରେ ବସା ବାନ୍ଧିଲେ । କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁମାନେ ତାହାର ଗାଖାତଳେ ପ୍ରସବ କଲେ । ଏବଂ ତାହାର ଛାୟା ତଳେ ବହୁତ ଜାତିଗଣ ବାସ କଲେ ।

7ଏହରୂପେ ସେ ନିଜର ମହତ୍ତ୍ୱରେ ତାହାର ଗାଖାଗୁଡ଼ିକର ଦୀର୍ଘତା ଯୋଗୁଁ ମନୋହର ହେଲା, କାରଣ ପ୍ରଭୁର ଜଳ ନିକଟରେ ତାହାର ମୂଳ ଥିଲା ।

8ଏପରିକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନସ୍ଥ ଏରସ ବୃକ୍ଷ ପରି ବଡ଼ ନଥିଲେ । ଆଉ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର

କୌଣସି ଗାଖା ନଥିଲା । ଏବଂ ସାଧାରଣ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ସେହିଭଳି ଗାଖା ଯୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନରେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାପରି ନଥିଲେ ।

9ମୁଁ ତାହାକୁ ବହୁ ଗାଖାବିଶିଷ୍ଟ କରି ତାକୁ ରମଣୀୟ କଲି । ଏଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନ ଏଦୋନରେ ସକଳବୃକ୍ଷ ତାହାକୁ ଇର୍ଷା କଲେ ।”

10ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତ, “ସେହି ବୃକ୍ଷ ଅତି ଉଚ୍ଚ ହେଲା । ଗହଳିଆ ଡାଳସବୁର ଶିଖର ଦେଶ ଉଚ୍ଚତାରେ ମେଘକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା । ଆଉ ତାହା ଏତେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହେଲା ଯେ ଏହା ଅହଂକାରୀ ହେଲା । 11ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତାହାକୁ ବଳବାନ୍ ଗାସକର ହସ୍ତରେ ଦେଇଅଛି । ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଏହାକୁ ତାର ପୁଷ୍ପାମି ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ମୁଁ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଛି । 12ପୁଣି ନୀତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସୁକର ବିଦେଶୀମାନେ ତାହାକୁ କାଟି ପକାଇ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ସମସ୍ତ ଉପତ୍ୟକାରେ ତାହାର ଗାଖାସବୁ ପଡ଼ିଅଛି । ଆଉ ଦେଶର ସବୁ ନଳ ପ୍ରବାହ ନିକଟରେ ତାହାର ଡାଳସବୁ ଭଙ୍ଗା ଯାଇଛି । ତେଣୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଯାବତୀୟ ନୀତି ତାହାର ଛାୟା ତଳୁ ଗୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । 13ଏଣିକି ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ତାହାର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଗାଖା ଉପରେ ବାସ କରିବେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁମାନେ ତାହାର ଭଗ୍ନ ଗାଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

14“ଆଉ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ଆପଣା ଦୀର୍ଘତା ଯୋଗୁଁ ଗର୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ମେଘଗୁଡ଼ିକୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ନିଳ ସେତେ ବୃକ୍ଷସବୁ କିପରି ସେମାନେ ଡେଙ୍ଗା ହେବେ, ଏବିଷୟରେ ଅହଂକାର କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭବ ଅଟେ, ପୃଥିବୀ ତଳକୁ ଯିବାକୁ ଠିକ୍ ଲୋକମାନେ କବରକୁ ଗଲପରି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ ଦେବେ, ଯିଏ ପୁବରୁ ଗର୍ଭ ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲେ ।”

15ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତ, “ସେ ମୃତ୍ୟୁସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ, ମୁଁ ସେହିଦିନ ଗୋକ କଲି । ମୁଁ ତାହାକୁ ଅଗାଧ ନିକଟରେ ଆଜ୍ଞାପନ କଲି ଓ ତହିଁର ସ୍ରୋତ ସମୂହକୁ ନିବୃତ୍ତ କଲି । ତହିଁରେ ମହାନଳଗଣି ରୁଦ୍ଧ ହେଲା । ପୁଣି ମୁଁ ତାହା ପାଇଁ ଲିବାନୋନକୁ ଗୋକାକୁଳ କଲି । ଆଉ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ବୃକ୍ଷମାନେ ଦୁଃଖରେ ମ୍ଲାନ ହେଲେ । 16ମୁଁ ତାହାକୁ ଗର୍ଭଗାମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପାତାଳକୁ ପକାଇ ଦେଲିବେଳେ, ତାହାର ପତନ ଶବ୍ଦରେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ କମ୍ପିତ ହେଲେ । ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଏଦନର ସମସ୍ତ ନିକସେଚିତ ମନୋନୀତି ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ, ଲିବାନୋନର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନତମ ପୃଥିବୀରେ ସାନ୍ତନା ଦିଆଗଲା । 17ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଏହାର ମିତ୍ରଗଣ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ଛାଇରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହା ସହିତ ସିୟୋନ ତଳକୁ ଗଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଖଢୁରେ ହତ ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହେଲେ ।

18“ମିଶର, ଯିଏକି ମହାନତାରେ ଗୌରବରେ ଏଦନର ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲିଯାଏ? ଏହା ବ୍ୟତିତ ଭୁଲେ ଏଦନର ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ

ସହିତ ପୃଥିବୀ ଭୂତଳକୁ ଅଣାଯିବ । ଆଉ ଭୁଲେ ଅସ୍ତନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଢୁହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମ୍ଭୀର କରିବ । “ହଁ, ଫାରୋ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ହିଁ ଘଟିବ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ତାହା କହିଛନ୍ତି ।

ଫାରୋ ନକ୍ଷେ ଯୁବା ସିଦ୍ଧ କି ରକ୍ଷୟ?

32 ଅନନ୍ତର ଘାବଣ ବର୍ଷର ଘାବଣ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁଲେ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋ ନିମନ୍ତେ ବଳାପ କରି, ଆଉ ତାହାକୁ କୁହ,

“ଭୁଲେ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ସିଦ୍ଧ ଭୁଲ୍ୟ, ଭୁଲେ ଗୋଟିଏ ସମୁଦ୍ର ରକ୍ଷୟ ପରି । ଭୁଲେ ନଦୀ ସମୂହର ନଳକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଓ ଆପଣା ପାଦରେ ନଳ ଚହଲାଇ ତାକୁ ଗୋଳିଆ କରି ।”

3ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, “ମୁଁ ନାନା ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରି ଭୁଲେ ଉପରେ ମୋର ନୀଳ ପ୍ରସାରଣ କରିବି । ଆଉ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନୀଳରେ ଭୁଲକୁ ଉପରକୁ ଆଣିବେ ।

4ମୁଁ ଭୁଲକୁ ସ୍ଥଳରେ ଛାଡ଼ି ଦେବି ଓ ଭୁଲେ ପଦାରେ ପଡ଼ି ରହିବି । ମୁଁ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀ ସବୁକୁ ଆଣିବି ଓ ସେମାନେ ଭୁଲକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ । ପୁଣି ପୃଥିବୀର ସମୁଦାୟ ପଶୁଗଣଙ୍କୁ ଆଣିବି ଓ ସେମାନେ ଭୁଲୁ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ ।

5ମୁଁ ଭୁଲର ମାଂସକୁ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପକାଇବି ଓ ଭୁଲର ମୃତ ଶବ୍ଦରେ ଉପତ୍ୟକା ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି ।

6ଏବଂ ଭୁଲର ରକ୍ତକୁ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଢାଳି । ତାହା ପୃଥିବୀର ଭୂମି ଗୋଷ୍ଠଣ କରିବ ଓ ସିକ୍ତ ହେବ । ଆଉ ସମଗ୍ର ନିଳଧାର ଭୁଲ ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

7ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୁଲକୁ ନିର୍ବାପିତ କରେ ମୁଁ ଆକାଶକୁ ଆଜ୍ଞାନ କରିବି ଓ ତଦ୍ୱାରା ନକ୍ଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିବି । ଆଉ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ମେଘାଜ୍ଞାନ କରିବି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକିରଣ ଦେବି ନାହିଁ ।

8ଆକାଶର ସମସ୍ତ ଉଦ୍‌ଜଳ ନ୍ୟୋତିକୁ ମୁଁ କ୍ଷୀଣ କରିବି ଓ ଭୁଲ ଉପରେ ଓ ଭୁଲ ଦେଶ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଆଣିବି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି ।

9“ଭୁଲର ବିନାଶ ଘଟାଇବା ବେଳେ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ହୃଦୟକୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରିବି । ଏପରିକି ଭୁଲର ଅଜ୍ଞାତ ଦେଶ ସମୂହ ମଧ୍ୟ ଭୁଲପାଇଁ ବିକ୍ରତ ହେବେ । 10ଏବଂ ମୁଁ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଭୁଲ ବିଷୟରେ ଚମତ୍କୃତ କରାଇବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋର ଖଢୁ ଗୁଲନା କଲିବେଳେ ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଭୀତ ହେବେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୁଲର ପତନ ଆଣିବି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଦୀବନ ବିଷୟରେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ।”

11କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତ, “ବାବିଲ ରାଜାର ଖଢୁ ଭୁଲକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ । 12ମୁଁ ସେହି ବୀରମାନଙ୍କ ଖଢୁରେ ଭୁଲର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି ।

ଏବଂ ସେହି ବୀରଗଣ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶରର ଗର୍ବ ରୁଣ୍ଡ କରିବେ ଓ ତହିଁରେ ସମଗ୍ର ଜନତା ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । 13ମୁଁ ଅପାର ଜଳଗଣି ନିକଟରୁ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି । ତାହା ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାଣିକୁ ପାଦରେ ଚହଲାଇ ଗୋଳିଆ କରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଶୁମାନଙ୍କ ଖୁରରେ ତାହା ଚହଲି ଗୋଳିଆ ହେବ ନାହିଁ । 14ମୁଁ ମିଶରର ଜଳଗଣିକୁ ରଖିବି ଓ ଏହାର ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ତେଲ ପରି ଧିରେ ବହବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । 15“ମୁଁ ମିଶର ଦେଶକୁ ଧୂସ କରି ଗୁନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କରିବି । ଯେଉଁଠିରେ ସେ ପରିପୁଣ୍ଣ ଥିଲା ସେ ସବୁରୁ ମୁଁ ତାକୁ ରହିତ କରିବି । ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବି । ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ।

16“ଏହି ବଳାପ ଗୀତ ଲୋକେ ଗାନ କରିବେ । ଜତିମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ବଳାପ କରି ଏହି ଗୀତ ଗାଇବେ । ସେମାନେ ମିଶରର ସମଗ୍ର ଜନତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳାପ ପରି ଏହା ଗାନ କରିବେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ମିଶର ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ହେବ

17ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷର, ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହଲେ, 18“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ମିଶରର ଜନସମାଜ ବିଷୟରେ ଗୋକ କର ଏବଂ ତାକୁ ଓ ତାହାର ଜାତିମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣକୁ ଗଊଗାମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୃତଳରେ ପକାଇ ଦିଅ ।

19“ହେ ମିଶର, ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ? ତୁମ୍ଭେ ଅଧୋଗାମୀ ହୁଅ ଓ ବିଦେଶୀ* ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମୃତବତ୍ ପଡ଼ରୁହ ।

20“ମିଶର ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ବ । ସେ ଖଡ୍ଗରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଅଛି । ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଅ ।

21“ବୀରଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବଳବାନ୍ମାନେ ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହି ଅସ୍ତ୍ରନୂତ ଲୋକମାନେ ପାତାଳଗାମୀ ହୋଇ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଗୟନ କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ପାତାଳ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସହାୟକାରୀମାନଙ୍କୁ କଥା କହବେ ।

22-23“ଅଗୁର ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଜନସମାଜ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହାର କବର ସକଳ ତାହାର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଅଛି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହତ, ଖଡ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଗଉଁର ଶେଷ ସୀମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଇ ଅଛି ଓ ତାହାର ଜନସମାଜ ତାହାର କବରର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିବିଡ଼ାବସ୍ତ୍ରରେ ଭୟ ଜନ୍ମାଉଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ହୋଇ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବିଦେଶୀ ଆକ୍ଷରକଭାବରେ “ଅସ୍ତ୍ରନୂତ” ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ସେହି ରୁକ୍ଷରେ ଭାଗିଦାର ହୋଇ ନଥିଲେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ଇଗ୍ରାୟେଲ ସହିତ କରିଥିଲେ ।

24“ଏଲମ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୁଦ୍ଧରେ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କବରଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଅଛି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ କବରର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ତା’ର ସମସ୍ତ ଜନସମାଜ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିବିଡ଼ାବସ୍ତ୍ରରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ, ଅସ୍ତ୍ରନୂତ ଅବସ୍ଥାରେ କବରକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅପମାନ ଭୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । 25ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତା’ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଲୋକ ତା’ର କବରର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଅଛନ୍ତି । ସେହି ଅସ୍ତ୍ରନୂତମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଆତଙ୍କ ନିବିଡ଼ାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଗଲା । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଟିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କବରକୁ ଗଲେ, ସେ ଗବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ।

26“ଏବଂ ମେଷକ୍ ଏବଂ ଭୁବଲ୍ଲର ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କର କବର ସବୁ ଅଛି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନୁନୂତ ଥିଲେ ଓ ଖଡ୍ଗରେ ହତ ହେଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ନିବିଡ଼ ଥିବା ସମୟରେ ଦେଶରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇ ଥିଲେ । 27ଅସ୍ତ୍ରନୂତ ବୀରମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ କଣ ମୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ପତିତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖଡ୍ଗକୁ ଡକିଆ ଭିତରେ ରଖି ପାତାଳକୁ ଯାଇଛନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଉପରେ ଅଛି । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିବିଡ଼ ଥିବା ବେଳେ ଆତଙ୍କ ଖେଳାଇଛନ୍ତି ।

28“ହେ ମିଶର, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରନୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନାଶ ହେବ ଓ ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୟନ କରିବ ।

29“ସେ ସ୍ଥାନରେ ଇଦୋମ, ତାହାର ରାଜାଗଣ ଓ ତାହାର ଅଧିପତିମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ରନୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ସେମାନେ ନିବିଡ଼ରେ ସେମାନଙ୍କର ଗଳ୍ପପାଇଁ ପରିଚିତ ଥିଲେ ।

30“ଏମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ମୁଖ୍ୟ ଓ ସୀଦୋନର ସୈନ୍ୟଗଣ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଗଳ୍ପ ସତ୍ତ୍ୱେ, ମୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ନିହତ ଅସ୍ତ୍ରନୂତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପତିତ ହୋଇ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ କବରରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

31“ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ଓ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବେ । ଫାରୋ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

32“ଯେତେବେଳେ ଫାରୋ ନିବିଡ଼ ଥିଲେ, ମୁଁ ତାକୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କଲି । କିନ୍ତୁ ବିର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରନୂତ ଲୋକ ଓ ଖଡ୍ଗରେ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯିବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱର ଯିହଦିକଲ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପ୍ରହରୀ
ରୂପେ ନିମ୍ନକ କରନ୍ତି

33 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, **2**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦେଶ ବରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଆଣୁ, ସେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ସେତେବେଳେ ଏକ ପ୍ରହରୀ କରି ନିମ୍ନକ କରନ୍ତି। **3**ଆଉ ସେ ଯଦି ଦେଶ ବରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଆସିବାର ଦେଖେ, ତେବେ ସେ ତୁରୀ ବଦାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଏ। **4**ଯଦି କେହି ତୁରୀ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସତର୍କ ନ ହୁଏ ଓ ଶତ୍ରୁର ଖଡ୍ଗ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତେବେ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସେ ଦାୟୀ ରହିବ। **5**କାରଣ ସେ ତୁରୀଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସତର୍କ ହେଲ ନାହିଁ ଏବଂ ଶତ୍ରୁଗଣ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି। ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବେ। କାରଣ ସେମାନେ ସଚେତନ ହୋଇଥିଲେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇ ଆନ୍ତେ।

6“କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରହରୀ ଯଦି ଖଡ୍ଗ ଆସିବାର ଦେଖି ତୁରୀ ନ ବଜାଏ ଓ ଲୋକମାନେ ସଚେତନ ନ ହୁଅନ୍ତି ଆଉ ଖଡ୍ଗ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତେବେ ନିଜ ପାପ ଯୋଗୁଁ ହତ୍ୟା ହେଲା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାର ରକ୍ତର ପ୍ରତିଶୋଧ ସେହି ପ୍ରହରୀ ଉପରେ ନେବି।”

7“ଏଣୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶର ପ୍ରହରୀ କରି ନିମ୍ନକ କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ମୁଖରୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମୋ ପକ୍ଷରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବ। **8**ମୁଁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ କହିବି, ‘ହେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ।’ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ତାକୁ ସଚେତନ ନକରି ଓ ସେ ତାହାର ନିବନ୍ଧ ପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରେ, ତେବେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ନିଜ ପାପରେ ମରିବ। ମୁଁ ତାହାର ରକ୍ତର ପ୍ରତିଶୋଧ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନେବି। **9**କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ ସଚେତନ କଲପରେ ତା’ର ନିବନ୍ଧ ପଥ ନ ବଦଳାଏ ଓ ପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତାହାର ପାପ ଯୋଗୁଁ ମରିବ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବ।

ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଗୁହାଁନ ନାହିଁ

10“ଆଉ ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ପ୍ରକାର କହୁଅଛ, ‘ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପର ଭାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି ଓ ଆତ୍ମମାନେ ସେଥିରେ ହିଁ କ୍ଷୟ ପାଇଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବି?’

11“ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ନିବିଡ଼ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଦୁଷ୍ଟର ମରଣରେ ଆତ୍ମର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଯେପରି ନିଜ ପାପ ପଥରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ବଞ୍ଚେ, ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରୁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ କୁପଥରୁ

ଫେର ଓ ମୋର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ। ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମରିବ?’

12“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ସେଦିନ ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପାପ କରେ। ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ଦୁଷ୍ଟ ଗୋଭାବ ତା’ର ପତନର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ। ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଟି ତା’ର ପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ, ସେ ତା’ର ପାପ ପାଇଁ ଆଉ ଯତ୍ନଶୀଳ ଭାଗ କରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହିପରି ନିଜେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ପାପ କରେ, ତେବେ ତାକୁ ତା’ର ଅତୀତର ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗୁଁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ।’

13“ଯଦି ମୁଁ ନିଜେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁହେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିବ’, ଏବଂ ସେ ତା’ର ଅତୀତର ଧାର୍ମିକତାକୁ ଭରସା କରି ପାପ କରେ, ତା’ର କୌଣସି ପୂର୍ବ ଧାର୍ମିକତା ସ୍ମରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ତା’ର ପାପ ପାଇଁ ମରିବ। **14**ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକକୁ କୁହେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମରିବ’, ଏବଂ ସେ ପାପରୁ ବିରତ ହୁଏ ଯାହା ଠିକ୍ ଓ ଯଥାର୍ଥ ତାହା କରେ, **15**ସେହି ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ଯେବେ ବନ୍ଧନ ପ୍ରବ୍ୟ ଫେରାଇ ଦିଏ, ସେ ଯାହା ଅପହରଣ କରିଥିଲା, ଯଦି ସେ ସମସ୍ତ ଦିନିକାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପରିଶୋଧ କରେ, ଯେ ସେ ପାପି, କୌଣସି ପାପ ନକରି ନିବନ୍ଧନଦାୟକ ବ୍ୟୟ ପଥରେ ଗୁଲେ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବ ସେ ମରିବ ନାହିଁ। **16**ତାହାର ଅତୀତର କୌଣସି ପାପକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଯେହେତୁ ସେ ଯାହା ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରିଛି, ସେ ବଞ୍ଚିବ।

17“କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁ ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ!’

“କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ।” **18**ଯଦି ନିଜେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ଧାର୍ମିକତାରୁ ଓହରି ପାପ କରେ ସେ ତହିଁରେ ମରିବ। **19**ଯଦି ନିଜେ ଦୁଷ୍ଟ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଫେର ନ୍ୟାୟ ଓ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ସେ ବଞ୍ଚିବ। **20**ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଅଛ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ସରଳ ନୁହେଁ। ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ତା’ର ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରିବି।”

ଯିରୁଶାଲମ ଅଧିକୃତ ହୋଇଅଛି

21ଅନନ୍ତର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିର୍ବାସରେ ଘୃପଣ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ନିଜେ ପଳାତକ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ନଗର ପରିଚିତ ହୋଇଅଛି!”

22ସେହି ଭାଗ କର୍ତ୍ତା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସମୟରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଉପରେ ଥିଲା। ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସେହି ଭାଗକର୍ତ୍ତା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୋର ମୁଖ ଫିଟାଇଥିଲେ। ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ରହିଲି ନାହିଁ। **23**ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହିଲେ, **24**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଯେଉଁମାନେ

ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶର ସେହି ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ‘ଅବହାମ ଏକମାତ୍ର ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଲୋକ, ତେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଅଧିକାରରେ ବିଆଗଲ୍ ।’

25“ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ତ ସହତ ମାଂସ ଖାଉଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିମାଗଣକୁ ଦେଖ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ, ଆଉ ରକ୍ତପାତ କରୁଅଛ। ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେଶାଧିକାର ଦିଆଯିବ? 26ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଖଡ୍ଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛ। ଆଉ ପାପଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରୁଅଛ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପାପ ବ୍ୟତିରୁଣା ଧାରା ଅଗୁଣ କରୁଅଛ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେଶାଧିକାର ଦିଆଯିବ?’

27“ଏହାରୁପେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହବ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନୀବତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବା ଲୋକମାନେ ଖଡ୍ଗରେ ପତିତ ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଖୋଲି ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଶୁମାନେ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଦୃଢ଼ ଦୂର୍ଗ ଓ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିବେ, ସେମାନେ ମହାମାରୀରେ ମରିବେ। 28ଏବଂ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶକୁ ବିନଷ୍ଟ ଓ ଗୁନ୍ୟ କରିବି। ତହିଁରେ ତାହାର ପରାକ୍ରମର ଗର୍ବ ଲୁପ୍ତ ହେବ। ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲର ପବିତ୍ରଗଣ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ହେବେ, ଆଉ କେହି ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନାଗମନ କରିବେ ନାହିଁ। 29ସେମାନେ ଏପରି ଘୃଣ୍ୟ ଓ ମନ୍ଦକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ଧୂସିତ ଓ ଗୁନ୍ୟସ୍ଥାନ କରାଇବା। ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ।”

30“ପୁଣି ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କର କାନୁ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଧାରଗୁଣ୍ଡକରେ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ କଥାବାତା କରନ୍ତି। ଆଉ ନିଶେ ଅନ୍ୟ ନିଶକୁ କହେ, “ଭଲ ଆସ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ଶୁଣିବା।” 31ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ଲୋକପରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି। ମୋ ଲୋକପରି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ବସନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋ କଥା ମାନନ୍ତି ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ତାହା କରନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନେ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅସାଧୁ ଲାଭ ପାଇଁ ଲୋଭି ଅଟେ।

32“ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରୁଥିବା ଗାୟକ ସଦୃଶ ଅଟ। ତୁମ୍ଭର ମଧୁର ସ୍ଵର ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବଜାଇ ପାର। ତେଣୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କୁହ ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ। 33ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସତ ହୁଏ ଏବଂ ଏହା ଆସୁଛି, ତା’ପରେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଥିଲେ।”

ଇଗ୍ରାୟେଲ ଏକ ମେଷପାଳ ସଦୃଶ

34 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ସେ କହଲେ, 2“ହେ ମନୁଷ୍ୟ

ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ ପ୍ରଭୃତ କର। ସେହି ପାଳକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ କହନ୍ତି, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲର ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ ଧିକ୍, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି। ମେଷପାଳକମାନେ ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କି? 3ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୀର ପିଉଅଛ, ପଗମକୁ ପରିଧାନ କରୁଅଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପଲର ଯତ୍ନ ନେଉନାହିଁ। 4ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କୁ ସବଳ କରି ନାହିଁ ଓ ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରି ନାହିଁ, ଆହତ ମେଷମାନଙ୍କର କ୍ଷତସ୍ଥାନରେ ପଟି ବାନ୍ଧି ନାହିଁ। ବିତାଡ଼ିତ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିନାହିଁ କିମ୍ତା ଯେ ହନିଗଲ୍ ତାକୁ ଖୋଦିଲ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳରେ ଓ ନିଷ୍ଠୁରତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାସନ କରିଅଛ।

5“ଏବଂ ସେହି ମେଷପାଳକ ବିହୀନ ମେଷମାନେ ଛନ୍ଦିଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେଲେ। 6ଏବଂ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମୋର ମେଷପାଳ ହନିଗଲେ। ମୋର ମେଷଗୁଣ୍ଡକ ଦେଶର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଛନ୍ଦିଛତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଖୋଜନ୍ତି ନାହିଁ।”

7ତେଣୁ ହେ ମେଷପାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସେ କହନ୍ତି, 8“ମୁଁ ନୀବତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, କାରଣ ମୋର ପଲଟି ଲୁଣ୍ଠିତ ହେଲା ଏବଂ ମେଷପାଳକର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁର ଶିକାର ହେଲେ ଏବଂ ମୋର ମେଷପାଳକଗଣ ମୋର ମେଷଗୁଣ୍ଡକ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଯତ୍ନ ନେଲେ ଏବଂ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଲେ ନାହିଁ।”

9ତେଣୁ ହେ ମେଷପାଳକଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। 10ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଦେଖ, ମୁଁ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରିବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଷଗୁଣ୍ଡକ ପାଖରୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯିବି ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ସେଗୁଣ୍ଡକର ମେଷପାଳକ ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ପାଟିରୁ ମୁଁ ମୋର ମେଷଗୁଣ୍ଡକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ।”

11ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଆମ୍ଭ ମେଷମାନଙ୍କର ପାଳକ ହେବୁ। ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ନେବୁ। 12ଯେପରି ନିଶେ ମେଷପାଳକ ନିଜର ଛନ୍ଦିଭିନ୍ନ ମେଷମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ, ସେହିପରି ମୁଁ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ କରିବି। ଆଉ ମୋଘାଈନ୍ତ ଓ ଅଧକାର ବିନରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛନ୍ଦିଭିନ୍ନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ସେସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି। 13ଏବଂ ମୁଁ ନାନା ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି ଓ ନାନା ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବି। ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପବିତ୍ରମାନଙ୍କରେ, ଝରଣାଗୁଣ୍ଡକ ନିକଟରେ ଓ ଦେଶର ବିଭୋବସ୍ଥ ସ୍ଥାନଗୁଣ୍ଡକରେ ଚରାଇବି। 14ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଗୁଣି

ଭୂମିରେ ଚରାଇବି । ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଠ ହେବ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଗୋଠରେ ଗଠନ କରିବେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକର ପୁଷ୍ଟିକର ଗୁଣ ଉପରେ ସେମାନେ ଚରାନ୍ତି । 15ହଁ, ମୁଁ ନିଜ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ଗଠନ କରାଇବି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

16“ହଦି ଯାଇଥିବା ମେଷମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବି ଆଉ ଛନ୍ଦିନି ହୋଇଥିବା ମେଷମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି । ଏବଂ ଆହତ ମେଷର କ୍ଷତରେ ପଟି ବାନ୍ଧିବି ଓ ଦୁର୍ବଳକୁ ସବଳ କରିବି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ହୁଣ୍ଡପୁଷ୍ଟି ଓ ବଳବାନକୁ ସଫାର କରିବି ଓ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣିବି ।”

17ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ହେ ମୋର ପଲ, ମୁଁ ମେଷ ଓ ମେଷ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ମେଷ ଓ ଛାଗଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନ କରେ । 18ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ ଭୂମିରେ ଚରାପାର, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁଣ ସ୍ଥାନକୁ ପାଦରେ ଦଳିବ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚୁର ନିର୍ମଳ ଦଳ ପାନ କରପାର, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦଳକୁ ଗୋଳିଆ କରିବ କାହିଁକି? 19ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଭୂଖଣ୍ଡକୁ ପାଦରେ ଦଳି ଅଛ, ଆତ୍ମର ମେଷପଲ ତାହା ଭୋଜନ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ଦଳକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଦରେ ଗୋଳିଆ କରିଅଛ, ଆତ୍ମର ମେଷପଲ ତାହା ପାନ କରନ୍ତି ।”

20ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ମୁଁ ହୁଣ୍ଡପୁଷ୍ଟି ପଶୁ ଓ କ୍ଷୀଣ ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନ କରିବି । 21ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ସ୍ଥଳରେ ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କୁ ଠେଲି ଦେଉଅଛ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଡେଇଁଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ଗୁଞ୍ଜରେ ଠେଲି ଦେଉଅଛ । 22କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ପଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବି । ସେମାନେ ଆଉ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ ହେବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁଁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଭାଜନ କରିବି । 23ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ମେଷପାଳକ ଦାଉଦଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାଳକ ହେବ । 24ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ଓ ମୋର ବାସ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ହେବ । ଆତ୍ମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛୁ ।

25“ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗାନ୍ଧର ରୁକ୍ତ କରିବି । ମୁଁ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ତଡ଼ି ଦେବି । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ମରୁଭୂମିରେ ବାସ କରିବେ ଓ ବଣରେ ଗଠନ କରିବେ । 26ପୁଣି ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆତ୍ମ ପର୍ବତର ଚତୁର୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସ୍ଥାନକୁ ଆଖିବାଦ କରିବା । ମୁଁ ଯଥା ସମୟରେ ଦଳଧାରଣ ବର୍ଷା କରାଇବି ଓ ତାହା ଆଖିବାଦର ଦଳଧାରଣ ହେବ । 27କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ ଓ ଭୂମି ଗନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ । ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶରେ ନିରାପଦରେ ରହିବେ । ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଯୁଆଳର ଖିଲ ଭାଙ୍ଗିବି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସଭୂ କରିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । 28ପୁଣି

ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୁଚିତ ହେବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପୁଅବାସ୍ତୁ ପଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ । 29ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟାନ ଦେବି ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପମାନିତ ହେବେ ନାହିଁ । 30ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ହୃଦବୋଧ କରିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସହଚ ଅଛୁ । ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମୋର ନିଜର ଲୋକ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

31“ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ମେଷ ଓ ଆତ୍ମ ଭୂଖଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମେଷ ଅଟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟ ଓ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଇସ୍ରାଏଲ ବିପକ୍ଷରେ ବାଣୀ

35 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯଥା: 2ସେ କହଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ସେୟାର ପର୍ବତ ଆଡ଼େ ମୁଖ ରଖ ଓ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚୁର କରି ଏହା କୁହ, 3ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି,

“ହେ ସେୟାର ପର୍ବତ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଟେ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଧ୍ୱଂସ ସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କରିବି ।

4ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ଭୂମି ହେବ । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ।

5କାରଣ ତୁମ୍ଭର ଚିରନ୍ତନ ଗତୁତା ଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ସମୟରେ ଖତ୍ୱରେ ହତ୍ୟା କଲ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଲା ।”

6ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷାପାତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ତୁମ୍ଭର ଅନୁଧାବନ କରିବ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଦୃଶା କରିନାହିଁ, ତେଣୁ ମୃତ୍ୟୁ ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷେ ପକ୍ଷେ ଗୋଡ଼ାଇବ । 7ଏହିରୂପେ ମୁଁ ସେୟାର ପର୍ବତକୁ ଧ୍ୱଂସ ଓ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କରିବି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଯିବା ଆସିବା କରିବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି । 8ମୁଁ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଗର୍ବରେ ତାହାର ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବୃତ୍ତ କରିବି । ପୁଣି ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ଉପପର୍ବତ, ଉପତ୍ୟକା ଓ ଦଳପ୍ରବାହଗୁଡ଼ିକରେ ପତିତ ହେବ । 9ମୁଁ ଚିରକାଳ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭର ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଜନଶୂନ୍ୟ ହେବ । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ।”

10କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କହଲ, “ଏହି ଦୁଇ ଜାତି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଦେଶ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୂଦା ମୋର ହେବେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦେବି, ଏପରିକି ଯଦିଓ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାସ କରିବ ।”

ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନାନା ଦେଶରେ ବନ୍ଧିପୁ ହେଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଓ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କଲି। 20ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ଗୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ କଳ୍ପଷିତ କଲେ। କାରଣ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତରେ କହଲେ, ‘ଏମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକ ଓ ତାଙ୍କ ଦେଶରୁ ବତାଡ଼ିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି।’

21“ମୁଁ ମୋର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତି ତପ୍ତର, କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥିଲେ ମୋର ନାମକୁ କଳ୍ପଷିତ କଲେ। 22ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରିବାର, ତେଣୁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ବରୁଦରେ ଯାହା କରିବା କଥା ତାହା ମୋର ନାମର ସ୍ତରକ୍ଷା ପାଇଁ କରୁ ନାହିଁ। ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଯେଉଁଠାକୁ ଗଲେ, ସେହି ଗୁଣ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ନାମକୁ କଳ୍ପଷିତ କଲି। 23ଗୁଣ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥିବା ମୋର ମହାନ ନାମକୁ ମୁଁ ପୁଣି ପବିତ୍ର କରିବି। ଯାହା ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ କଳ୍ପଷିତ କଲି, ତାହାଲେ ଗୁଣ୍ଠମାନେ ନାଶିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହଲେ।”

24ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ମୁଁ ନୀତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିବି ଓ ସବୁ ଦେଶରୁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଫଗ୍ରହ କରିବି ଓ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମ୍ୟ ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବି। 25ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଣି ନିଜ ଛଣିବି ଓ ତହିଁରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ। ଆଉ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ସବୁ ଅଗୌରରୁ ଓ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ସକଳ ପ୍ରତିମାଗଣାଠାରୁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କରିବି।”

26ପରମେଶ୍ଵର କହଲେ, “ଆଉ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ଦେବି। ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଂସ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ତରମୟ ହୃଦୟ କାଢି ନେବି ଓ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାଂସମୟ କୋମଳ ହୃଦୟ ଦେବି। 27ଏବଂ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ମୋର ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବି। ଏବଂ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବି ଯେପରି ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମୋର ନିୟମ ସକଳ ମାନବ ଏବଂ ମୋର ଆଜ୍ଞାସବୁ ରଖିବାକୁ ଯତ୍ନବଦ୍ଧ ହେବ। 28ତାହାହେଲେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରିବ ଯାହା ମୁଁ ଦେଲି ଭ୍ରମ୍ୟର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କୁ ଓ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବ ଆଉ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବି।”

29ପରମେଶ୍ଵର କହଲେ, “ଆଉ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସକଳ ଅଗୌରରୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବି ଓ ମୁଁ ଗସ୍ୟକୁ ଆହ୍ଵାନ କରି ଉପାଦାନ ବୁଢ଼ି କରିବି। ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆଣିବି ନାହିଁ। 30ପୁଣି ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ଗସ୍ୟ ଉପାଦାନ ଏପରି ବୁଢ଼ି କରିବି ଯେ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନୀତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଯୋଗୁଁ ନିନ୍ଦା ପାଇବ ନାହିଁ। 31ଏବଂ ସେ ସମୟରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ଓ ମନ୍ଦ କ୍ରିୟାସବୁ ସ୍ମରଣ କରିବ। ପୁଣି ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନିଜର ପାପ ଓ ନିଜର ଦୃଶ୍ୟ କ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ନିନ୍ଦା କରିବ।”

32ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନାଶ

ଯେ ଆସେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା କରୁ ନାହିଁ। ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନିଜର ଆଚରଣ ଯୋଗୁଁ ଲଜ୍ଜିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ।”

33ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସକଳ ପାପରୁ ଶୁଣି କରିବି, ସେଦିନ ମୁଁ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ବସତି ବନ୍ଧିବି ଓ ଧୂସସ୍ଥାନ ସବୁ ପୁନଃନିର୍ମିତ ହେବ। 34ସେହି ଦିନଗୁଣ୍ଠ ଉପକୁ ପୁଣି ଲଙ୍ଗଳ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଦିନଗୁଣ୍ଠ ହେବ ନାହିଁ। 35ତେଣୁ ଲୋକମାନେ କହବେ, ‘ଏହି ଧୂସସ୍ଥାନ ଏଦିନ ଉଦ୍ୟାନ ସଦୃଶ ହୋଇଅଛି। ଆଉ ଏହି ଗୁଣ୍ଠ, ଧୂସ ଓ ଉପାଚିତ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ଓ ବସତି ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଅଛି।”

36ପରମେଶ୍ଵର କହଲେ, “ଭ୍ରମ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ନାଶିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ବସତି ପୁଣି, ଧୂସ ସ୍ଥାନକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଓ ଦିନଗୁଣ୍ଠ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୋପଣ କରିବି। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହୁଅଛି ଓ ଆସେ ଏହା ସଫଳ କରିବି।”

37ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏକଥା କହନ୍ତି, “ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ କରିବି, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ପଲରେ ଥିବା ମେଷ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ। 38ନିରୂପିତ ପର୍ବମାନଙ୍କରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେପରି ବଳଯୋଗ୍ୟ ମେଷ ଓ ଛାଗପଲ ପୁଣି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ଗୁଣ୍ଠ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ବହୁ ମନୁଷ୍ୟରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ।”

ଶୁଣ୍ଠ ଅସ୍ଥିସକଳର ଦର୍ଶନ

37 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ମୋ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରସାରଣ ହେଲା ଓ ସେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ମୋତେ ବାହାରକୁ ନେଇ ଯାଇ ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳୀରେ ବସାଇଲେ ଏବଂ ସେହି ଉପତ୍ୟକା ଅସ୍ଥିରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। 2ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଦେଇ ନେଲେ, ଯାହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିଲା। ସେହି ଉପତ୍ୟକାରେ ବହୁତ ଅସ୍ଥି ଥିବାର ମୁଁ ଦେଖି ପାରଲି। ମୁଁ ସେହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଅତିଗମ୍ଭୀର ଶୁଣ୍ଠ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି।

3ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହି ଅସ୍ଥି ସମୂହ ସଜୀବ ହୋଇ ପାରିବେ କି?”

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କେବଳ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି।”

4ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହଲେ, “ଏହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତର କରି କୁହ, ‘ହେ ଶୁଣ୍ଠ ଅସ୍ଥି ସକଳ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି। 5ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସେ ସକଳ ଅସ୍ଥିକୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବି ଓ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନୀତିତ ହେବ। 6ପୁଣି ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଶୁ ଓ ମାଂସ ଉପନ୍ନ କରିବି। ଆଉ ଚର୍ମରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦାନ କରିବି ଓ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଦେବି। ଆଉ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନୀତିତ ହେବ।

ତହିଁରେ ଏହା ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନାଶିବ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

7ମୋତେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କଲି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରୁଥିଲି ଏକ ଗଦ ଗୁଣାଗଲି ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା । ଆଉ ଅସ୍ଥିସକଳ ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼ିହୋଇ ଗଲେ । 8ମୁଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଦେଖିଲି, ସେହିସବୁ ଅସ୍ଥି ଉପରେ ସ୍ନାୟୁ ଓ ମାଂସ ଆଜ୍ଞାଦାନ କଲି, ପୁଣି ଚର୍ମ ସେ ସବୁକୁ ଆଜ୍ଞାଦାନ କଲି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣବାୟୁ ନ ଥିଲା ।

9ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁଲ୍‌ସେ ବାୟୁ ଉଦ୍‌ବେଗରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ପ୍ରଚୁର କର ଓ ବାୟୁକୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ପ୍ରାଣବାୟୁ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଆସ ଓ ଏହି ମୃତ ଗରୀରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନାସ ଦିଅ, ଯେପରି ସେମାନେ ନୀବିତ ହେବେ ।”

10ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା କଲେ, ତଦନୁସାରେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ପ୍ରଚୁର କଲି ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନାସ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଲା । ଆଉ ସେମାନେ ନୀବିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଛଡ଼ା ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ମହାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଗଠନ କଲେ ।

11ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଏହି ଅସ୍ଥିସକଳ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମୁଦାୟ ପରିବାର ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିସବୁ ଗୁଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆଶା ଭରସା ଲୋପ ପାଇଛି ଓ ଆତ୍ମମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ ।’

12ଏଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ପ୍ରଚୁର କରି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କର କବର ଉନ୍ମୁଳ୍ କରିବି ଓ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କର କବରରୁ ବାହାର କରାଇବି । ଆଉ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶକୁ ଆଣିବି । 13ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କର କବର ଉନ୍ମୁଳ୍ କରିବି ଓ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ବୋଲି ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନାଶିବ । 14ଆଉ ମୁଁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରାଇବି । ତହିଁରେ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନୀବିତ ହେବ । ପୁଣି ମୁଁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ବସାଇବି । ତାହାହେଲେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଅଛି ଓ ସଫଳ କରିଅଛି ବୋଲି ଭୁଲ୍‌ମାନେ ନାଶିବ ।” ଏହା ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ଯିହୁଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପୁନର୍ବାର ଏକାଠି ହେବେ

15ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ସେ କହିଲେ, 16“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଭୁଲ୍‌ସେ ଖଣ୍ଡେ ଆଶାବାଡ଼ି ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ‘ଏହି ଆଶାବାଡ଼ି ଯିହୁଦା ଓ ତାହାର ସାଙ୍ଗଗଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ;’ ତା’ପରେ ଆଉ ଖଣ୍ଡେ ଆଶାବାଡ଼ି ନେଇ ତାହା ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖ, ‘ଏହି ଆଶାବାଡ଼ି ଇଫ୍ରାୟିମର, ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ଯୋଷେଫ ଓ ତା’ର ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଏ ।’ 17ତା’ପରେ ଭୁଲ୍‌ସେ ହସ୍ତରେ ସେହି ଦୁଇ ଆଶାବାଡ଼ି

ଯେପରି ଏକ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଦୁଇ ଆଶାବାଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର ଯୋଡ଼ି ।

18“ଯେତେବେଳେ ଭୁଲ୍‌ସେ ଲୋକମାନେ ଭୁଲ୍‌କୁ ପଚାରିବେ, ଏହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଅ । 19ସେତେବେଳେ ଭୁଲ୍‌ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଇଫ୍ରାୟିମର ହସ୍ତରେ ଥିବାର ଯୋଷେଫର ଆଶାବାଡ଼ି ପୁଣି ତାହାର ସଖା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହକୁ ଆତ୍ମେ ନେବା, ଆଉ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୁଦାର ଆଶାବାଡ଼ି ସଙ୍ଗେ ଯୋଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କରିବା । ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମ ହସ୍ତରେ ଏକ ଆଶାବାଡ଼ି ହେବେ ।’

20“ଯେଉଁ ଦୁଇ ଆଶାବାଡ଼ିରେ ଭୁଲ୍‌ସେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଥିଲା, ତାହା ସେମାନେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଭୁଲ୍‌ସେ ହସ୍ତରେ ରହିବ । 21ପୁଣି ଭୁଲ୍‌ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶକୁ ସେମାନେ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ଥାନର ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ନେଇ ଆସିବି । ଆଉ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗୃହ କରି ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବି । 22ଆଉ ସେହି ଦେଶରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପବିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବି ଓ ସେମାନଙ୍କର ନିଜେ ରାଜା ହେବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଉ କେବେ ଦୁଇ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । 23ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗଣଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱାରା ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଆଉ ଅଗୁଣ କରିବା ଚାହୁଁ ରଖିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁସ୍ଥାନରୁ ରକ୍ଷା କରିବି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପାପ କଲେ ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କରିବି । ତହିଁରେ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ।

24“ପୁଣି ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ । କେବଳ ସେ ହିଁ ନିଜେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ମେଷପାଳକ ହେବେ । ଆଉ ସେମାନେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନ ଚଳିବେ ଓ ମୋର ବିଧିସବୁ ରକ୍ଷାକରି ପାଳନ କରିବେ । 25ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦାସ ଯାକୂବକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲି ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ କରିବେ । ମୁଁ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାକାଳ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ । ଏବଂ ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ସଦାକାଳ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବେ । 26ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତର ଏକ ରୁକ୍ମ ସ୍ଥିର କରିବି । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହା ଏକ ଚିରନ୍ତନ ରୁକ୍ମ ହେବ । ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବସାଇବି ଓ ବଢ଼ାଇବି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ମୁଁ ଆପଣା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସ୍ଥାପନ କରିବି । 27ଆଉ ମଧ୍ୟ ମୋର ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ଓ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ । 28ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ନାଶିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମୋର ବିଶେଷ

ଲୋକ କରେ। କାରଣ ମୋର ପବିତ୍ରତ୍ଵ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ।”

ଗୋଗ ବପକ୍ଷରେ ବାଣୀ

38 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ କହିଲେ **2**“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଗେଗର, ମେଗକର ଓ ଭୁବଲର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିପତି ମାଗୋଗ ଦେଶୀୟ ଗୋଗ ଆଡ଼େ ମୁଖ ରଖି ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରି କୁହ, **3**ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘ହେ ଗେଗର, ମେଗକର ଓ ଭୁବଲର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିପତି ଗ୍ଵା ଗୋଗ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳ ଅଟେ। **4**ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବି, ତୁମ୍ଭ କଳପାଟିରେ ଅଙ୍କୁଶ ଦେବି। ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ, ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଶ୍ଵ ଏବଂ ଅଗ୍ଵାରୋହୀଗଣଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ ବେଗରେ ସ୍ଵସଜ୍ଜିତ ଥିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଫଳକ, ଢାଲ ଓ ଖଢୁ ଧାରଣ କରିଥିବେ। **5**ସେମାନଙ୍କ ସହତ ପାରସ୍ୟ, କୂଶ ଓ ପୁଟ ଦେଶର ସୈନ୍ୟମାନେ ଥିବେ ଓ ସେମାନେ ଢାଲ ଓ ଚଟାପର ଧାରଣ କରିଥିବେ। **6**ଗୋମର ଓ ତା’ର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହୀନ ଉତ୍ତର ଦିଗର ପ୍ରାନ୍ତ ସୀମାସ୍ଥିତ ଗୋଗମାର ବଂଶ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଦଳ, ଏହି ଅନେକ ଜାତି ସେମାନଙ୍କର ସହତ ଥିବେ।

7“ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ଆଉ ଗୋଗ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ନିଅ। **8**ଅନେକଦିନ ପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ନିବେଦନ କରାଯିବ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପୂର୍ବାବସ୍ଥାକୁ ଫେରୁଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ଯାହାର ବହୁ ଦେଶରୁ ଲୋକମାନେ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ଅତୀତରେ ବାରମ୍ବାର ବିଧିସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣାଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ନିରାପଦରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି। **9**ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବହୁତ ଦେଶ ଝଡ଼ ସଦୃଶ ଉଠିବ। ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ସୈନ୍ୟଦଳ ଦେଶକୁ ମେଘଭୂଲ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରି ଆସିବ ।”

10ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଲେ, “ସେ ସମୟରେ ନାନା ଭାବନା ତୁମ୍ଭ ମନରେ ଆସିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଅନିଷ୍ଟ ସଂକଳ୍ପ କରିବ। **11**ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ‘ମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ବିହୀନ ସହର ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶକୁ ଯିବି; ସେମାନେ ଗାନ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନଗରର ସ୍ଵରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରାଚୀର ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଗଳ କି କବାଟ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ବପକ୍ଷରେ ଖଢୁ ଆଣିବ। **12**ଲୁଣ୍ଠନ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପହରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କରିବି। ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଧ୍ଵଂସପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଥାନ ଏବେ ବସତି ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନାନା ଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବି ଏବଂ ସେମାନେ

ପଶୁ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।”

13“ଶିବା, ଦାଦନ ଓ ତର୍ଗୀଗର ବଣିକରଣ ଆଉ ସେଠାସ୍ଥିତ ଯୁବା ସିଂହସକଳ ତୁମ୍ଭକୁ ପଚାରିବେ, ‘ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଲୁଚିବାକୁ ଆସିଅଛ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପହରଣ କରିବାକୁ ଆପଣାର ନିରାପତ୍ତକୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିଅଛ? ରୂପା ସ୍ତନା ବହି ନେବାର, ପଶୁ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ଲୁଚି ନେଇଯିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ କ’ଣ ରଖିଅଛ?”

14ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରି ଗୋଗକୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଲେ, ‘ଯେତେବେଳେ ମୋର ଲୋକମାନେ ଗାନ୍ଧରେ ଓ ନିରାପଦରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିବ?” **15**ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ସ୍ଵରୁ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରୁ ଆସିବ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଅନେକ ଜାତିମାନେ ଆସିବେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଗ୍ଵାରୋହଣ କରିଥିବା ମହାସମାଜ ଓ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଥିବେ।

16ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିବ ଏବଂ ଦେଶକୁ ମେଘଭୂଲ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିବ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବି, ଯାହା ଫଳରେ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ଜାଣି ପାରିବେ। ଯେତେବେଳେ ମୋର ପବିତ୍ରତା ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଦେଖାଇବି ।”

17ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଜଣକ ନୁହଁଇ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ମୋ ସେବକ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ସମୟ ଆଗରୁ କହିଥିଲି, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଯାଦକଗଣ ଯେଉଁମାନେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଇ ବର୍ଷ ବର୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବି ।”

18ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁଦିନ ଗୋଗ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ। ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ମୋର କୋପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବି। **19**ଆଉ ମୁଁ ମୋର ଅନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ପ୍ରତିକ୍ଷା କରେ, ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଭୟଙ୍କର ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ। **20**ସେ ସମୟରେ ସମୁଦ୍ରର ମତ୍ସ୍ୟଗଣ, ଆକାଶର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପଶୁଗଣ ଓ ଭୂମିରେ ଗୁରୁଣୁ ଥିବା ସରୀସୃପଗଣ ଆଉ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମ ସାକ୍ଷାତରେ ଭୟରେ କମ୍ପିତ ହେବେ। ପର୍ବତ ସବୁ ଉତ୍ପାଟିତ ହେବେ ଓ ଗୁଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ। ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଚୀର ଭୂମିସାର୍ ହେବ ।”

21ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ପର୍ବତରେ ଖଢୁକୁ ଗୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବି। ତାହାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତମାନେ ଏପରି ବିହ୍ଵଳ ହେବେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଢୁ ଆଣିବେ। **22**ପୁଣି ମୁଁ ଗୋଗ ବପକ୍ଷରେ ମହାମାରୀ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣି ଦଣ୍ଡିତ କରିବି। ମୁଁ ତାହା ଉପରେ, ତାହାର ସୈନ୍ୟଦଳ ଉପରେ ଓ ତା’ର ସର୍ଦ୍ଦାର ଅନେକ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ଲାବନକାରୀ ବୃଷ୍ଟି, ବୃହତ୍ ଶିଳା, ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ବୃଷ୍ଟି କରାଇବି। **23**ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ନିଜକୁ ବହୁ ଦେଶକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବି, ମୁଁ

ଦେଖାଇ ଦେବ ଯେ, ମୁଁ ମହାନ ଓ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ନାଶିବେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।”

ଗୋଗ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

39 “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଗୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍‌ଘୋଷଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି, ‘ହେ ଗୋଗ, ମେଗକ ଓ ଭୁବଲର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିପତି ଗୋଗ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି । **2** ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବି । ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଗର ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଣାଇବି । ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲର ପବିତ୍ରସମୂହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଣିବି । **3** ମୁଁ ଆଦାତ କରି ତୁମ୍ଭ ବାମ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭ ଧନୁ ଖସାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭ ତୀରସବୁ କଢାଇ ପକାଇବି । **4** ଇଗ୍ରାୟେଲର ପବିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ପତିତ ହେବ । ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗୀ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟ ପତିତ ହେବେ । ମୁଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାଂସାସୀ ପକ୍ଷୀ ଓ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କ ଗ୍ରାସ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବି । **5** ତୁମ୍ଭେ ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ପତିତ ହେବ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

6 ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, “ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦୟତାରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରୁଥିବା ମାଗୋଗର ଓ ଦ୍ୱୀପ ସମୂହ ଉପରକୁ ମୁଁ ଅଗ୍ନି ପ୍ରେରଣ କରିବି । ତହିଁରେ ଏହା ସେମାନେ ନାଶିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ । **7** ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବି । ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ ଆଉ ଅପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ । ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ, ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ନାଶିବେ । **8** ଆଉ ଦେଖ, ସେହିଦିନ ଆସ୍ତ୍ରଅଛି ଓ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆସିବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । “ପୁଣି ଯେଉଁ ଦିନର ବିଷୟ ମୁଁ କହୁଅଛି, ଏହା ସେହି ଦିନ ।

9 ସେହି ସମୟରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ନଗରବାସୀ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଆସି ଭାଇ, ଫଳକ, ଧନୁ, ତୀର, ଆଶାବାଞ୍ଚ ଓ ବର୍ଜ୍ଜା ଆଦି ଅସ୍ତ୍ର ଗସ୍ତ ନେଇ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଜାଳିଦେବେ । ସେମାନେ ସାତବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସବୁକୁ ନେଇ ନାଲେଣି କରିବେ । **10** ଆଉ ସେମାନେ ପଦାରୁ କାଠ ଆଣିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବନରୁ କିଛି କାଠ କାଟିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଅସ୍ତ୍ରଗଣକୁ ନାଲେଣି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ ଲୁଣ୍ଠନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଧନ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅପହରଣକାରୀଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅପହରଣ କରିବେ ।” ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

11 “ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି ମୁଁ ସେହିଦିନ ଗୋଗର ସମାଧି ସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ସମୁଦ୍ର ପୂର୍ବଦିଗସ୍ଥ ପଥକମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ବାଛିବି ଏବଂ ତାହା ପଥକମାନଙ୍କର ଗମନ ରୋଧ କରିବି । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ଗୋଗକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କବର ଦେବେ । ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନେ ‘ଗୋଗର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକା’ ବୋଲି ନାମ ଦେବେ । **12** ପୁଣି ଦେଶକୁ ଶୁଣି କରିବା

ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବାପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସାତମାସ ଲାଗିବ । **13** ଦେଶର ସମସ୍ତ ଦନସାଧାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହଲେ, ମୁଁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବି ଏବଂ ସେହି ଦିନଟି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ ।”

14 ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, “ଦେଶକୁ ଶୁଣି କରିବା ପାଇଁ ମୃତ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁର ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୁକ୍ତ ଦିଆଯିବ । ସେମାନେ ସାତମାସ ଧରି ମୃତ ଗବଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବେ ଓ କବର ଦେବେ । **15** ପୁଣି ସେହି ଗମନକାରୀମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟଦେଇ ଗଲବେଳେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅସ୍ଥି ଦେଖିଲେ, ସେଠାରେ ସେମାନେ ଏକ ଚିହ୍ନ ରଖିବେ । ତା’ପରେ କବର ଦେବା ଲୋକମାନେ ହାମୋନ-ଗୋଗ ଉପତ୍ୟକାରେ ତାକୁ କବର ଦେବେ । **16** ଆଉ ସେହି ‘ମୃତମାନଙ୍କର ନଗରର’ ନାମ ହାମୋନା* ନାମରେ ପରିଚିତ ହେବ । ଏହାରୁପେ ସେମାନେ ଦେଶ ଶୁଣି କରିବେ ।”

17 ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ୟପଶୁକୁ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆସ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଂସ ଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଓ ରକ୍ତ ପିଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭ ଯଜ୍ଞର ଗୁରୁଆଡ଼େ ରୁଣ୍ଡି ହୁଅ । ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପବିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମହାଯଜ୍ଞର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରୁଅଛି । **18** ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୀରମାନଙ୍କ ମାଂସ ଖାଇବ ଓ ସ୍ୱଦକୁମାରମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପିଇବ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାଗନ ଦେଶର ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ମେଷ, ମେଷବସ୍ତ୍ର, ଛାଗ ଓ ବୃକ୍ଷଭ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । **19** ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବଳିର ଆୟୋଜନ କଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ମାଂସ ଖାଇବ ଓ ମତ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତ ପିଇବ । **20** ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ମେଜରେ ଅଶୁ, ରଥ, ବୀର ଓ ସବୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଖାଇ ତୁପ୍ତ ହେବ ।” ଏହା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

21 “ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ, ନୀତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ମହମା ସ୍ଥାପନ କରିବି । ସେମାନେ ସେହି ଦଣ୍ଡ ଦେଖିବେ ଯାହା ମୁଁ ମୋର ହସ୍ତ ଉଠାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରିଅଛି । **22** ସେହି ଦିନଠାରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ନାଶିବେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ । **23** ଆଉ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ନାଶିବେ ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ନିଜ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ ଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋର ମୁହଁ ବୁଲେଇ ନେଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲି ଏବଂ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁଗଣର ଖତ୍ତରେ ପତିତ ହେଲେ । **24** ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅପରାଧ ଅନୁସାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କଲି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋର ମୁହଁ ଲୁଚାଇଲି ।”

25 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହ କଥା କହନ୍ତି,

ହାମୋନା ହବୁ ଗବର ଅର୍ଥ ଲୋକଗହଳ ।

“ଏବେ ମୁଁ ଯାକୁବକୁ ବନ୍ଦୀଭରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଆଣିବି ଓ ସମୁଦାୟ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବଂଶ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବି। ଏବଂ ମୁଁ ପବିତ୍ର ନାମ ସକାଶେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପରାୟଣ ହେବି। 26 ସେମାନେ ସର୍ବଦା ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଥିଲେ ବୋଲି ତାହା ଭୁଲିଯିବେ। ଆଉ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ଆପଣା ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ କରାଇବେ ନାହିଁ। 27 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଦିନ ନାନା ଜାତି ମଧ୍ୟରୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁଗଣ ଦେଶରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବି, ଅନେକ ଦେଶମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ମୋର ପବିତ୍ରତା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଇବି। 28 ପୁଣି ମୁଁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ। ମୁଁ ନାନା ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଇଲି ଓ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କାହାକୁ ଆଉ ସେଠାରେ ରଖିବି ନାହିଁ। 29 ଏବଂ ମୁଁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପରିବାର ଉପରେ ନିଜର ଆତ୍ମା ଢାଳି ଅଛି। ତାହାପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମୁଖ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇବି ନାହିଁ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହିଲେ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୂତନ ମନ୍ଦିର

40 ଆତ୍ମର ନିର୍ବାସନର ପଞ୍ଚବିଂଶ ବର୍ଷର, ଆରମ୍ଭରେ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ମୋ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲା। ଏହା ବାବଲ ଯିରୁଶାଲମ ଅକ୍ଷୀର କରିବାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶବର୍ଷ ପରେ ସେହିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସେଠାକୁ ଦର୍ଶନରେ ଆଣିଲେ।

2 ଦର୍ଶନ ଯୋଗେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଦେଶକୁ ଆଣି ଅତି ଉଚ୍ଚ ଏକ ପର୍ବତରେ ବସାଇଲେ। ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ନଗର ଭୁଲ୍ୟ ଆକୃତି ଥିଲା। 3 ସେ ମୋତେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ। ସେଠାରେ ଏକ ପୁରୁଷ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ପିତୃଲର ଆତ୍ମା ଭୁଲ୍ୟ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ କନାର ଏକ ମାପ ଫିତା ଓ ପରିମାପକ ଏକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। ଆଉ ସେ ଧୂର ନିକଟରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। 4 ସେ ଲୋକଟି ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆଖି ଓ କାନ ଖୋଲି ରଖିଛ ଓ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛ, ଯାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯାଉଛି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏଠାକୁ ଅଣାଗଲା। ତୁମ୍ଭେ ଯାହାସବୁ ଦେଖିବ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ।”

5 ମୁଁ ଦେଖିଲି ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ଥିଲା। ଆଉ ସେ ପୁରୁଷଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। ତାହା ଛଅହାତ ଦୀର୍ଘ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାତ ଏକହାତ ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିମିତ। ତହିଁରେ ସେ ଗୃହର ସ୍ଥୂଳତା ଏକ ଦଣ୍ଡ ଓ ଉଚ୍ଚତା ଏକ ଦଣ୍ଡ ମାପିଲେ।

6 ତା’ପରେ ସେ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆସି ତହିଁର ପାବାଛ ନେଇ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ। ତା’ପରେ ସେ ଫାଟକର ଏରୁଣ୍ଡି ବନ୍ଧ ମାପିଲେ, ଏହାର ଓସାର ଏକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। 7 ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର କୋଠାରୀଗୁଡ଼ିକ ଏକଦଣ୍ଡ ଦୀର୍ଘ ଓ ଏକ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା। ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଠାରୀର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚ

ହାତ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଥିଲା ଓ ଗୃହାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାରର ବାରଣ୍ଡା ନିକଟସ୍ଥ ଦ୍ୱାରର ସମ୍ମୁଖ ସ୍ଥାନ ଏକ ଦଣ୍ଡ ଥିଲା। 8 ତା’ପରେ ସେ ଗୃହାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାରର ବାରଣ୍ଡା ମଧ୍ୟ ମାପିଲେ। 9 ଦ୍ୱାରର ବାରଣ୍ଡା ଆଠ ହାତ ଥିଲା ଓ ତହିଁର ଉପସ୍ତମ୍ଭ ସକଳ ଭୁଲହାତ ଥିଲା। ଆଉ ଦ୍ୱାରର ବାରଣ୍ଡା ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଥିଲା। 10 ଆଉ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାରର ଏପାଖରେ ତିନି ଓ ସେପାଖରେ ତିନି କୋଠରୀ ଥିଲା। ସେ ତିନି ତିନି କୋଠରୀର ମାପ ସମାନ ଥିଲା ଓ ପ୍ରତିପାଖ ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ମାପର ଥିଲା। 11 ପୁଣି ସେ ଦ୍ୱାରର ପ୍ରବେଶ ପଥ ମାପିଲେ। ତାହାର ଦୀର୍ଘତା ତେର ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଦଶ ହାତ ଥିଲା। 12 ପ୍ରତି କୋଠରୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଏ ପାଖରେ ଏକ ହାତ ଓସାର ଓ ସେ ପାଖରେ ଏକ ହାତ ଲମ୍ବ ଛୋଟ କାନ୍ଥ ଥିଲା। ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଠରୀ ଛଅହାତ ବର୍ଗ ପରିମିତ ଥିଲା।

13 ତା’ପରେ ଏକ କାନ୍ଥଠାରୁ ଅନ୍ୟ କାନ୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶ୍ଚାତ୍ ହାତ ମାପିଲେ। ଏହାର ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ୱାର ଥିଲା। 14 ସେହି ମନୁଷ୍ୟଟି ଉପସ୍ତମ୍ଭର ଦୁଇ କାନ୍ଥ ସମେତ ଗୁରୁ କାନ୍ଥକୁ ସାମ୍ନା ସାମ୍ନି ମାପିଲେ। ଏହା ସର୍ବମୋଟ ଷାଠିଏ ହାତ ଥିଲା। 15 ପୁଣି ପ୍ରବେଶପଥ ଦ୍ୱାରର ଅଗ୍ରଭାଗରୁ ଅନ୍ତରସ୍ଥ ବାରଣ୍ଡାର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶ୍ଚାତ୍ ହାତ ଥିଲା। 16 ପ୍ରତି ଦ୍ୱାର କୋଠରୀର ଓ ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଗୁଡ଼ିକର ଭିତରେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଜଳାକବାଟି ଥିଲା। ଆଉ ମଣ୍ଡପଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥିଲା। ଆଉ ଜଳାକବାଟି ସବୁ ଭିତର ଆଡକୁ ମୁହଁ ଥିଲା ଫାଟକ ଦ୍ୱାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱର କାନ୍ଥରେ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା।

ବାହାର ପାଖ ଅଗଣା

17 ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ବାହାର ଅଗଣାକୁ ଆଣିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ କେତେକ କୋଠରୀ ଓ ନିର୍ମିତ ଚଟାଣ ଥିଲା। ସେହି ଚଟାଣ ଉପରେ ତିରିଶଟି କୋଠାଠାରୀ ଥିଲା। 18 ସେହି ଚଟାଣ ଦ୍ୱାରର ଦୀର୍ଘତାମୁସାରେ ପ୍ରଶସ୍ତ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଚଟାଣ ଦ୍ୱାରସବୁର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା ଓ ଏହା ନିମ୍ନତର ଚଟାଣ। 19 ତେବେ ସେ ନିମ୍ନତର ଫାଟକର ଭିତର ଭାଗଠାରୁ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଅଗ୍ରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର ପ୍ରସ୍ଥ ମାପିଲେ ଓ ତାହା ପୂର୍ବ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ 100 ହାତ ଥିଲା।

20 ତେବେ ସେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ମାପିଲେ। 21 ଏହି ଫାଟକଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ତିନୋଟି କୋଠରୀ ସହିତ ଏହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମାପ ପ୍ରଥମ ଚଟାଣ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା। ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପଶ୍ଚାତ୍ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ପଶ୍ଚାତ୍ ହାତ ଥିଲା। 22 ଏବଂ ତାହାର ଜଳାକବାଟି, ମଣ୍ଡପ ଓ ଖୋଦିତ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ମାପ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାରର ମାପ ଅନୁସାରେ ଥିଲା। ସାତୋଟି ପାହାଚ ଫାଟକ ଆଡକୁ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଶେଷ ଫାଟକର ଭିତର ପାଖରେ ଥିଲା। 23 ଉତ୍ତର ଫାଟକ ପାଖରୁ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଆଡକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଫାଟକ ଥିଲା, ଠିକ୍ ପୂର୍ବରେ ଥିବା ଫାଟକ ପରି। ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାରରୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 100 ହାତ ଥିଲା।

24ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ କଢାଇ ନେଲେ । ଏବଂ ସେଠାରେ ପୂର୍ବକୁ ମୁହଁ କରିଥିବା ଫାଟକ ଥିଲା । ସେ ଏହାର ପାର୍ଶ୍ୱକାନ୍ଥ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ମାପିଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଫାଟକ ପରି ଏହାକୁ ମାପିଲେ । 25ପୁଣି ସେ ଘରରେ ଓ ତାହାର ମଣ୍ଡପ ସକଳର ଗୁଣିଆଡ଼େ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଫାଟକ ପରି ଦଳାକବାଟି ଥିଲା । ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରୁଶ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ପଚଶ ହାତ ଥିଲା । 26ତାହା ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସାତଟି ପାବଛ ଥିଲା । ଏହାର ମଣ୍ଡପ ଶେଷ ଫାଟକର ଭିତର ଭାଗରେ ଥିଲା । ଫାଟକର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱର କାନ୍ଥରେ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ଛବି ଖୋଦିତ ଥିଲା । 27ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଏକ ଘର ଥିଲା । ତହିଁ ସେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ଏକ ଘରଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 100 ହାତ ମାପିଲେ ।

ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ

28ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣ ଘର ନେଇ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ । ସେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପରିମାଣାନୁସାରେ ଦକ୍ଷିଣଘର ମାପିଲେ । 29କୋଠରୀ, ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଓ ମଣ୍ଡପଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମାପ ବଢ଼ିଷୁ ଥିଲା । ଆଉ ମଣ୍ଡପ ଓ ତାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଦଳାକବାଟି ଥିଲା । ଆଉ ତାହା ପରୁଶ ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପଚଶ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା । 30ଏବଂ ତାହାର ମଣ୍ଡପ ପଚଶ ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପାଞ୍ଚ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା । 31ତା'ପରେ ତାହାର ମଣ୍ଡପଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା । ତାହାର ଉପସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକର ଉପର ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା । ତାହା ଉପରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଆଠଟି ପାବଛ ଥିଲା ।

32ଅନନ୍ତର ସେ ମୋତେ ପୂର୍ବ ଦିଗର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ସେ ଫାଟକଟିକୁ ମାପିଲେ ଓ ଏହା ଅନ୍ୟଟି ସହତ ସମାନ ଥିଲା । 33ତା'ର କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ, କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ସେହି ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ମାପିଲେ । ତହିଁର ଫାଟକ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଦଳାକବାଟି ଥିଲା । ତାହା ପରୁଶ ହାତ ଲମ୍ବ ଓ ପଚଶ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା । 34ତାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଅଭିମୁଖରେ ଥିଲା । ତାହାର ଉପସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା । ତାହା ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଠଟି ପାବଛ ଥିଲା ।

35ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଘରକୁ ଆଣିଲେ ଓ ତାହାକୁ ମାପିଲେ । ତା'ର ମାପସବୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫାଟକର ମାପ ସହତ ସମାନ ଥିଲା । 36ତହିଁର କୋଠରୀ, ଉପସ୍ତମ୍ଭ ଓ ମଣ୍ଡପଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ମାପ ବଢ଼ିଷୁ ଥିଲା । ଆଉ ତାହାର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଦଳାକବାଟି ଥିଲା । ଫାଟକର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରୁଶ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ପଚଶ ହାତ ଥିଲା । 37ଏହାର ଭୂମି ଫାଟକଟି ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଆଡ଼େ ମୁହଁ କରିଥିଲା । ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ତମ୍ଭ ସବୁର ଉପରେ ଉଭୟ ପାଖରେ ଖର୍ଦ୍ଦୁର ଆକୃତି ଥିଲା । ପୁଣି ତାହା ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଠଟି ପାବଛ ଥିଲା ।

କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ହୋମବଳ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ

38ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫାଟକର ଭୂମି ନିକଟରେ ଏକ ଘର

ବଢ଼ିଷୁ ଏକ କୋଠରୀ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଯାଦକମାନେ ହୋମବଳ ଧୋତ କଲେ । 39ଆଉ ଭୂମି ଘରର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ମେଦ ଥିଲା । ଏହାରେ ହୋମବଳ, ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ନିମନ୍ତେ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତର କରାଯାଏ । 40ଭୂମିର ବାହାର ଘରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ମେଦ ଥିଲା । 41କାନ୍ଥର ଭିତର ପାଖରେ ଗୁରୋଟି ମେଦ ଓ ବାହାର ପାଖର କାନ୍ଥର ଗୁରୋଟି ମେଦ, ଏହପରି ଆଠ ମେଦ ଥିଲା । ଏହି ଆଠଟି ମେଦକୁ ଯାଦକମାନେ ବଳଦାନ ଉତ୍ତର କଲବେଳେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । 42ଆଉ ହୋମବଳ ପାଇଁ କଟା ପ୍ରସ୍ତରର ଗୁଣି ମେଦ ଥିଲା । ତାହା ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଦେହହାତ, ପ୍ରସ୍ଥ ଦେହହାତ ଓ ଉଚ୍ଚତା ଏକହାତ ଥିଲା । ତାହା ଉପରେ ହୋମବଳ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତାର୍ଥକ ବଳ ବଧ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ର ରଖା ଯାଇଥିଲା । 43ଏବଂ ତିନି ଲକ୍ଷ ଦୀର୍ଘ ଆକୃତିମାନ ଭିତର କାନ୍ଥର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଲଗା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମେଦମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପହାରାର୍ଥକ ମାସ ରଖା ଯାଇଥିଲା ।

ଯାଦକମାନଙ୍କ ଆବାସ

44ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଦୁଇଟି କୋଠରୀ ଥିଲା । ଉତ୍ତର ଘର ନିକଟରେ ଥିବା କୋଠରୀଟି ଦକ୍ଷିଣାଭିମୁଖୀ ଓ ଦକ୍ଷିଣଘର ନିକଟରେ ଥିବା କୋଠରୀଟି ଉତ୍ତରାଭିମୁଖୀ ଥିଲା । 45ପୁଣି ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଦକ୍ଷିଣାଭିମୁଖୀ କୋଠରୀଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ରକ୍ଷାକାରୀ ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି । 46ଆଉ ଯେଉଁ କୋଠରୀର ମୁଖ ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଅଛି ତାହା ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଆଆନ୍ତି । ଏମାନେ ସାଦୋକର ସନ୍ତାନ, ଲେବୀର ବଂଶଧର ମଧ୍ୟରୁ ଏମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି ।”

47ଏହାପରେ ସେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମାପିଲେ । ତାହା ଏକ ବର୍ଗାକାର ଓ ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 100 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ 100 ହାତ ଥିଲା । ଯଜ୍ଞବେଦୀଟି ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ବାରଣ୍ଡା

48ତେବେ ସେ ମୋତେ ମନ୍ଦିରର ବାରଣ୍ଡାକୁ ଆଣି ବାରଣ୍ଡାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପସ୍ତମ୍ଭ ମାପିଲେ । ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଖ କାନ୍ଥର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପାଞ୍ଚହାତ ଥିଲା ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ତିନିହାତ ଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପନ୍ଦର ହାତ ଦାଗା ଥିଲା । 49ଭୂମିଟିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ବାର ହାତ ଥିଲା । ଦଗଟି ପାହାଚ ଭୂମିକୁ ଯାଇଥିଲା । ଉଭୟପାର୍ଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାନ୍ଥ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ କାନ୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପବ୍ତ ସ୍ଥାନ

41 ତାପରେ ସେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ କଢାଇ ନେଲେ । ସେ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ୱ କାନ୍ଥକୁ ମାପିଲେ । ଏହାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପ୍ରସ୍ଥ ଛଅ ହାତ ଲେଖାଏଁ ଥିଲା । ଆଉ ତମ୍ଭର ପ୍ରସ୍ଥ ହିଁ ଏତିକି । 2ପ୍ରବେଶ

ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତ ଦଶ ହାତ ଓ ସେହି ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନର ପାର୍ଶ୍ଵ ଧପାଖେ ପାଞ୍ଚହାତ ଓ ସେ ପାଖେ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା । ଏବଂ ସେ ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଗୁଳିଶ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ମାପିଲେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ

3ତା'ପରେ ସେ ଶେଷ କୋଠାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସେ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵର କବାଟ ପାଖର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ମାପିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଖ ଦୁଇ ଇଞ୍ଚି ମୋଟା ଏବଂ ସାତ ହାତ ପ୍ରସ୍ତ ଥିଲା । 4ତା'ପରେ ସେ ତା'ର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ମାପିଲେ । ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଥିଲା । ଆଉ ସେ ଲୋକଟି ମୋତେ କହିଲା, “ଏହା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।”

ଆବାସମନ୍ଦିରର ଅନ୍ୟସବୁ କୋଠା

5ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଥ ମାପିଲେ । ଏହା ଛଅ ହାତ ଓସାର ଥିଲା ଓ ମନ୍ଦିରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ କୋଠାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସ୍ତ ଗୁରୁ ହାତ ଲେଖାଏଁ ଥିଲା । 6ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠାଗୁଡ଼ିକ ତିନି ମହଲ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ଥିଲା ଓ ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମହଲ ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହଲରେ ତିରିଶଟି କୋଠା ଥିଲା । କାନ୍ଥଟି ଆକ ହୋଇ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠାଗୁଡ଼ିକ ଆକରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ଭର ମନ୍ଦିର କାନ୍ଥରେ ରହିବା ପରିପର୍ତ୍ତେ ତାହା ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । 7ପୁଣି ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠା ସବୁ ଉଚ୍ଚତାରେ ମନ୍ଦିରକୁ ବେଷ୍ଟନ କରି ଅଧିକ ପ୍ରଶସ୍ତ ହେଲା । କାରଣ ମନ୍ଦିରର ବେଷ୍ଟନ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ କ୍ରମଶଃ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚତାର ଅନୁକ୍ରମେ ମନ୍ଦିର ଆଡ଼ର ଆଡ଼ର ପ୍ରଶସ୍ତ ହେଲା । ଆଉ ନିମ୍ନତମ କୋଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ କୋଠାକୁ ଯିବାର ପଥ ମଧ୍ୟମ କୋଠା ଦେଇ ଗଲା ।

8ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ମନ୍ଦିରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଉଚ୍ଚାକୃତ ମେଦିଆ ଥିଲା । ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ମୂଳଭିତ୍ତି ଛଅହାତ ପରିମିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ନଳ ଥିଲା । 9ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ବାହାର କାନ୍ଥ ପାଞ୍ଚହାତ ପ୍ରସ୍ତ ଥିଲା । ମନ୍ଦିରର ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଖୋଲ ସ୍ଥାନ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲା । 10ଆଉ ଯାଦକମାନଙ୍କର କୋଠାଗୁଡ଼ିକ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ପ୍ରସ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଗୁରୁପଟେ ଥିଲା । 11ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ଵାର ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଖୋଲସ୍ଥାନ ଆଡ଼େ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଥିଲା । ଆଉ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନର ପ୍ରସ୍ତ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା ।

12ପଶ୍ଚିମ ପାଖର ଅଗାଣରେ ମନ୍ଦିର ଆଡ଼କୁ ମୁଖ କରି ଗୋଟିଏ କୋଠାଘର ଥିଲା । ଏହି ମନ୍ଦିର ସତ୍ତର ହାତ ପ୍ରସ୍ତ ଥିଲା ଓ ନବେ ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଥିଲା । ଆଉ କାନ୍ଥର ମୋଟେଇ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା । 13ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 100 ହାତ ଲମ୍ବା ମାପିଲେ । ଏବଂ ଅଗଣା ନିର୍ମିତ ଗୁହଟି ଓ ଏହାର କାନ୍ଥ ମଧ୍ୟ 100 ହାତ ଥିଲା । 14ଆଡ଼ର ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବ

ଦିଗରେ ନିଷେଧାଞ୍ଚଳ 100 ହାତ ପ୍ରସ୍ତ ଥିଲା । 15ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ନିଷେଧାଞ୍ଚଳକୁ ମାପିଲେ । ଏହା ଗୋଟିଏ କାନ୍ଥରୁ ଅନ୍ୟ କାନ୍ଥକୁ 100 ହାତ ଥିଲା ।

ମହା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ଭୂରଣି ଉତ୍ତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । 16କାଷ୍ଠ ଆଛାଦିତ ଦ୍ଵାରର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥାନ, ବନ୍ଦ ନଳାକବାଟି ସବୁ, ଦ୍ଵାର ସମ୍ମୁଖ ସ୍ଥାନର ନିକଟସ୍ଥ ତିନି ମହଲର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଅପ୍ରଶସ୍ତ ବାରଣ୍ଡା ସବୁ ଓ ଭୂମିଠାରୁ ନଳାକବାଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ମାପିଲେ । 17ଦ୍ଵାରର ଉପରି ଭାଗ,

ଅନ୍ୟସ୍ଥ ଓ ବହିଷ୍ଟ କାନ୍ଥ ସବୁର ଗୁରୁଆଡ଼େ ଉତ୍ତରେ ଓ ବାହାରେ ସେ ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶେଷ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଖୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । 18ପୁଣି ତହିଁରେ କରୁବ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୂର ବୃକ୍ଷର ଗିଲ୍ଲକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଓ ଦୁଇ କରୁବ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଖର୍ଦ୍ଦୂର ବୃକ୍ଷ ଥିଲା । ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରୁବର ଦୁଇ ଦୁଇ ମୁଖ ଥିଲା । 19ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ସିଂହର ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ମନୁଷ୍ୟର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵର ଖର୍ଦ୍ଦୂର ବୃକ୍ଷକୁ ଅନାଇଥିଲେ । 20ଭୂମିଠାରୁ ଦ୍ଵାରର ଉପରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରୁବଦୂତ ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୂର ବୃକ୍ଷର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହରୁପେ ମନ୍ଦିରର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଗିଲ୍ଲିତ ହୋଇଥିଲା ।

21ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଗାକାର ଥିଲା । ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖରେ କାଠରେ ନିର୍ମିତ ବେଦୀ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି ଗୋଟିଏ ଥିଲା । 22ପ୍ରଜ୍ଞବେଦୀ କାଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ ତିନିହାତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା ଓ ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଦୁଇହାତ ଥିଲା । ଆଉ ତାହାର କୋଣ ସବୁ ତହିଁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ । ତହିଁର ଗୁରୁପାଖ କାଷ୍ଠମୟ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ଆମକୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ମେଦ ଏହା ।”

23ମନ୍ଦିର ଓ ମହା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ଦ୍ଵାର ଥିଲା । 24ପ୍ରତ୍ୟେକ କବାଟରେ ଦୁଇଟି ପଟା ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ କବାଟ ଦୁଇଟି କବ୍‌ଜା ବିଶିଷ୍ଟ ପଟାରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । 25ପୁଣି କାନ୍ଥରେ ଯେପରି କରୁବଦୂତଗଣର ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୂର ବୃକ୍ଷର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ମନ୍ଦିର କବାଟରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ବାହାର ବାରଣ୍ଡାର ଅଗ୍ର ଭାଗରେ ମୋଟ କଡ଼କାଠର ଛାତ ଥିଲା । 26ବାରଣ୍ଡାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏ ପାଖରେ ଓ ସେ ପାଖରେ ବନ୍ଦ ନଳାକବାଟି ଓ ଖର୍ଦ୍ଦୂର ବୃକ୍ଷର ଆକୃତି ଥିଲା । ଆଉ ମନ୍ଦିରସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵ କୋଠା ଓ ମୋଟ କଡ଼କାଠ ସବୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଥିଲା ।

ଯାଦକମାନଙ୍କ କୋଠା

42 ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ । ଆଉ ନିଷେଧାଞ୍ଚଳରେ ଓ ପ୍ରାସାଦର ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ କୋଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ । 2ଏହି ମନ୍ଦିରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 100 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ତ ପଗୁଣ ହାତ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଅଗଣାରୁ ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । 3ଉତ୍ତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର କୋଡ଼ିଏ ହାତ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ତୃତୀୟ ମହଲରେ ଲଗାଲଗି ହୋଇ ଅପ୍ରଶସ୍ତ ବାରଣ୍ଡା ଥିଲା । 4କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଶହାତ

ପ୍ରସ୍ତର ଏକ ପଥ ଥିଲା ଓ ସମସ୍ତ ଘର ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ ଥିଲା । 5-6ଉପଗସ୍ତ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଥିଲା । କାରଣ ପ୍ରାସାଦର ଅଧଃସ୍ଥିତ ଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ କୋଠରୀ ଅପେକ୍ଷା ଅପ୍ରଗସ୍ତ ବାରଣ୍ଡା ସବୁ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ସ୍ଥାନ ନେଇଥିଲା । କାରଣ ତାହା ତିନି ମହଲା ଥିଲା । ଆଉ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ସ୍ତମ୍ଭ ପରି ସେ ସବୁରେ ସ୍ତମ୍ଭ ନ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଭୂମିଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ଅଧଃସ୍ଥିତ ଓ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଅପେକ୍ଷା ଅପ୍ରଗସ୍ତ ଥିଲା । 7କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବରେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁରୁପଟେ ବାହାରେ କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା । ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରୁଷ ହାତ ଥିଲା । 8ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣସ୍ଥିତ କୋଠରୀ ଗୁଡ଼ିକର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରୁଷ ହାତ ଥିଲା, ଯଦିଓ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ସମୁଦାୟ ପ୍ରାସାଦର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 100 ହାତ ଥିଲା । 9ପୁଣି ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରୁ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଗଲାବେଳେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତହିଁର ତଳେ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । 10ପ୍ରବେଶ ପଥଟି ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପାଖରେ କାନ୍ଥର ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁରେ ଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ନିକ୍ଷେପାଞ୍ଚଳ ପାଖରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୃହର ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ଥିଲା । ଏହି କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ମୁଖରେ ଏଗାରଟି ପଥ ଥିଲା ।

11ସେଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ପରି ଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତ ସମାନ ଥିଲା । ଆଉ ଏକା ପ୍ରକାରର ଘର ଥିଲା । 12ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥିତ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକର ଘର ଭୂଲ୍ୟ ପଥ ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଘର ଥିଲା । ସେହି ପଥ କାନ୍ଥର ସମ୍ମୁଖରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିବା ଲୋକର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପଡ଼ିଲା ।

13ତତ୍ପୂର୍ବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ପୃଥକସ୍ଥାନର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯେଉଁ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଅଛି ସେ ସବୁ ପବିତ୍ର କୋଠରୀ । ଯେଉଁ ଯାଜକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରେ ମହା ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ସବୁ ଭୋଜନ କରିବେ । ଆଉ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ମହା ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ସବୁ ଓ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳଦାନ ରଖିବେ । କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନ ଅତି ପବିତ୍ର ଅଟେ । 14ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନେ ପବିତ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ସେମାନେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରନ୍ତି ତାହା ସବୁ ସେଠାରେ ନ ରଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେସବୁ ପବିତ୍ର । ଆଉ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ ।”

ବହଃସ୍ଥ ଘରର ଅଗଣା

15ମନ୍ଦିରର ଭିତର ପାଖଗୁଡ଼ିକ ମାପି ସାରିଲା ପରେ ସେ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଘରର ପଥ ଦେଇ ମୋତେ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ ଓ ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ମାପିଲେ । 16ସେ ପରିମାପକ ନଳଦ୍ୱାର ପୂର୍ବପାର୍ଶ୍ୱ ମାପିଲେ । ଏହା ଦୈର୍ଘ୍ୟ 500 ହାତ ହେଲା । 17ତା’ପରେ ସେ ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱ ମାପିଲେ । ପରିମାପକ ଦଣ୍ଡରେ ତାହା 500 ହାତ ହେଲା । 18ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ମାପିଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପରିମାପକ ନଳରେ 500 ହାତ

ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଥିଲା । 19ସେ ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ମାପିଲେ ଓ ତାହା ପରିମାପକ ନଳରେ 500 ହାତ ହେଲା । 20ସେ ମନ୍ଦିରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ମାପିଲେ । ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 500 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ 500 ହାତ ଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ବାସ କରିବେ

43 ଏହାପରେ ସେ ମୋତେ ପୂର୍ବଘର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । 2ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହମା ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଆସୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖି ପାରିଲି ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଜନର ସ୍ୱର ପରି ଥିଲା ଏବଂ ଦେଶଟି ତାଙ୍କ ମହମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା । 3ମୁଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ସେଠାରେ ଦେଖିଲି, ତାହା ଯେତେବେଳେ ସହରକୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିବାକୁ ଆସିଲା ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଓ ମୁଁ କବାର ନଦୀରେ ଦେଖିଥିବା ଦର୍ଶନ ପରି ଥିଲା । ମୁଁ ଭୂମିଗାୟା ହୋଇ ପ୍ରସିପାତ କଲି । 4ଆଉ ପୂର୍ବ ଘର ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ।

5ତା’ପରେ ଆମ୍ଭଟି ମୋତେ ଉଠାଇ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମାରେ ମନ୍ଦିର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । 6ତା’ପରେ କେହି ଦିଶେ ମୋତେ କହିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଲି, ଯେତେବେଳେ ଲୋକଟି ମୋ ପାଖରେ ଛଡ଼ା ହେଉଥିଲେ । 7ଆଉ ସେ ମୋତେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଏହା ମୋର ସିଂହାସନର ସ୍ଥାନ ଓ ମୋର ପାଦ ପୀଠର ସ୍ଥାନ । ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ବାସ କରିବି । ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଶାରିରିକ ପାପସବୁ ସହତ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ରାଜାମାନଙ୍କ ମୃତ ଶରୀର କବର ଦେବାଘର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ । 8ସେମାନେ ମୋର ଘର ପ୍ରବେଶସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଘର ପ୍ରବେଶସ୍ଥାନ ରଖିଲେ ଓ ମୋର ଘରବନ୍ଧ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଘରବନ୍ଧ ରଖିଲେ । କେବଳ ମୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କାନ୍ଥ ପୃଥକ କରୁଥିଲା । ପୁଣି ନିଜର ଦୟାନ୍ୟ କର୍ମ ଘର ମୋର ପବିତ୍ର ନାମ ସେମାନେ ଅପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ମୁଁ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଅଛି । 9ପୁତ୍ର, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶାରିରିକ ପାପସବୁରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନଙ୍କର ମୃତଶରୀର ଆତ୍ମ ନିକଟରୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ, ତେଣୁ ମୁଁ ସଦାକାଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବି ।

10“ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶକୁ ଏହି ମନ୍ଦିର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧନା କର । ସେମାନେ ସେହି ଗୃହର ଯୋଜନା କାଣିଲେ ନିଜର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହୃଦୟ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । 11ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୃତ କୁକର୍ମ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରର ନକ୍ସା ବନ୍ଧନରେ ଦଶାଥ । ଆଉ ସେମାନେ ଯେପରି ଗୃହର ସକଳ ଆକୃତି ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ବିଧି ରକ୍ଷା କରି ତଦନୁସାରେ କର୍ମ

କରିବେ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହର ଆକାର, ତାହାର ଗଠନ ନିର୍ମାଣସ୍ଥାନ ଓ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ, ସକଳ ଆକୃତି ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି, ସମସ୍ତ ଆକୃତି ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଅ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସେସବୁ ଲେଖ। 12ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଏହି ପବିତ୍ର ଗୃହର ଉପରସ୍ଥ ଚତୁର୍ଦିଗର ସମୁଦାୟ ସୀମା ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ। ଏହାହିଁ ମନ୍ଦିରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ।

ଯଜ୍ଞବେଦୀ

13“ଦର୍ଦ୍ଦ ହାତର ମାପ ବ୍ୟବହାର କରି ଏଗୁଡ଼ିକ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ମାପ। ପ୍ରତିହାତ ଏକ ହାତ ଗୁଣ ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିମାଣ ବେଦୀର ମୂଳ ଏକ ହାତ ଗଭୀର ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଏକ ହାତ। ଆଉ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ତହିଁର ପ୍ରାନ୍ତ ଧାର ଏକ ଗୁଣଶୁ* ପରିମିତ ହେବ। ଏହା ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଉଚ୍ଚତା ଅଟେ। 14ଭୂମିସ୍ଥ ମୂଳଠାରୁ ତଳ ଥାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଏକ ହାତ ହେବ। ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଥାକଠାରୁ ବଡ଼ଥାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଏକ ହାତ ହେବ। 15ଯଜ୍ଞବେଦୀର ହୋମ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଗୁଣହାତ ଉଚ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ଏହାର ଗୁଣକୋଣ ଗିଞ୍ଜ ସଦୃଶ ହେବ। 16ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଅଗ୍ନିସ୍ଥାନର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବାର ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ବାର ହାତ ଓ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଗାକାର। 17ପାର୍ଶ୍ଵଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବର୍ଗାକାର ପୁଣି ଥାକର ଗୁଣପାଖର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଚଉଦ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଚଉଦ ହାତ ହେବ। ତହିଁର ଧାର ଗୁଣ ଦିଗରେ ଅଧିକାତ ଓ ତହିଁର ମୂଳ ଗୁଣଆଡ଼େ ଏକ ହାତ ପରିମିତ ହେବ। ତା’ର ପାବକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ହେବ।”

18ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି। ‘ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତାହା ଉପରେ ହୋମବଳି ଓ ରକ୍ତ ସେଚନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିୟମ ମାନବାକୁ ପଡ଼ିବ। 19ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସାଦୋକ ବଂଶଜାତ ଯେଉଁ ଲେବୀୟ ଯାଜକଗଣ ଆତ୍ମର ପରିଚୟ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ବୃଷଭ ଦେବ।” 20“ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ରକ୍ତ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗୁଣକୋଣରେ ଥିବା ଗୁଣ ଗିଞ୍ଜରେ, ଥାକର ଗୁଣକୋଣ ଉପରେ ଓ ଧାରର ଗୁଣଆଡ଼େ ଦେବ। ଏହି ରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ବେଦୀକ ଗୁଣ କରି ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ। 21ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ବୃଷଭକୁ ନେଇ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ବାହାରେ ମନ୍ଦିରର ନିରୂପିତ ସ୍ଥାନରେ ତାହା ଦଗ୍ଧ କରିବ।

22“ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନରେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୂପେ ଏକ ନିଖୁଣ ପୁଞ୍ଜାଗ ଉତ୍ତର କରିବ। ଷଷ୍ଠଦ୍ଵାର ଯେପରି ଗୁଣ କରିଥିଲେ ସେପରି ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଗୁଣ କରିବା ଉଚିତ୍। 23ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଗୁଣକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ଗୋଟିଏ ନିଖୁଣ ଯୁବା ଷଣ୍ଠ ଓ ପଲରୁ ଏକ ନିଖୁଣ ଅଣ୍ଡିର ମେଷ

ଉତ୍ତର କରିବ। 24ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ସେ ସବୁକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବ। ଆଉ ଯାଜକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲବଣ ଛଞ୍ଚିବେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ସବୁକୁ ହୋମବଳି ଉତ୍ତର କରିବେ। 25ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ତର କରିବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଭୟ ଏକ ନିଖୁଣ ଯୁବା ବୃଷଭ ଏବଂ ଏକ ନିଖୁଣ ମେଷଛୁଆ ଉତ୍ତର କରିବ। 26ସାତଦିନ ଯାଏ ଯାଜକମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିମନ୍ତେ ପୁନା କରି ତାହା ଗୁଣ କରିବେ। 27ସାତଦିନ ପରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରୁ ଯାଜକମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କର ହୋମାର୍ଥକ ବଳି ଓ ସହଭଗିତାର ବଳି ଉତ୍ତର କରିବେ। ତା’ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।

ବହର୍ଦ୍ଦାର

44 ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ବାହାର ଫାଟକ ବାଟରେ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ। 2ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଫାଟକ ବନ୍ଦ ରହିବ। ତାହା ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତାହା ବନ୍ଦ ରହିବ। 3କେବଳ ଅଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆହାର କରିବା ପାଇଁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବସିବେ। ସେ ଦ୍ଵାରର ବାରଣ୍ଡା ପଥ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ସେହି ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବେ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ରତା

4ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାର ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିଲେ। ତା’ପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ଦେଖିଲି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ତେଣୁ ମୁଁ ଭୂମିକୁ ଛୁଇଁ ପ୍ରଣାମ କଲି। 5ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସକଳ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଓ ତହିଁର ସକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ଯାହା ଯାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ମନୋଯୋଗ ସହକାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଦେଖ ଓ ଶୁଣ। ଆଉ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ଓ ପ୍ରସ୍ଥାନ ଉତ୍ତମରୂପେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କର। 6ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅବଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି। ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିଥିବା ଦୃଶ୍ୟକର୍ମ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଛି। 7କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାଣିତାଳି ଓ ହୃଦୟରେ ଅସ୍ପନ୍ଦିତ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ମନ୍ଦିର ଅଗଣାକୁ ଆଣିଲ ଓ ମୋର ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କଲ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଖାଦ୍ୟ ତିଆରି କଲ, ମେଦ ଏବଂ ରକ୍ତକୁ ଅପବିତ୍ର କଲ। ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁକ ଉତ୍ତର କରୁଥିଲ। ତୁମ୍ଭେମାନେ, ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ହୋଇଥିବା ମୋର ନିୟମ ଢ଼ଙ୍ଗ କଲ। 8ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନାହିଁ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ରକ୍ଷାର ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇଅଛ।”

ଗୁଣଶୁ ଏକ ଗୁଣଶୁ -ବାଇଗି ସେଣ୍ଟିମିଟର।

୯ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତୁ, “ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବଦେଶୀୟମାନେ ଅଛନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗାଣରୀକ ବା ହୁଦୟରେ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ କୌଣସି ବଦେଶୀୟ ଲୋକ ମୋ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ। 10ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମୋଠାରୁ ବିପତ୍ତଗାମୀ ହେଲେ, ଲେବୀୟମାନେ ମୋଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ ଏବଂ ଯିଏ ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜାର ପ୍ରଥା ଅନୁସରଣ କଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ବହନ କରିବେ। 11ଲେବୀୟମାନେ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ମନ୍ଦିରର ଫାଟକଗୁଡ଼ିକ ଜଗିଲେ। ସେମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କଲେ। ସେମାନେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ମାରିଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୋମବଳି କଲେ। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲେ। 12କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବାର ଓ ପାପର କାରଣ ହେଲା। ଏଣୁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି: ‘ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ବୋହବେ।’” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତୁ।

13“ପୁଣି ସେମାନେ ମୋର ଯାଦକମାନଙ୍କ ପରି ମୋର ନିକଟକୁ ବଳିଦାନ ଆଣିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ମୋର ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ନିକଟକୁ କିମ୍ବା ଅତି ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ଉତ୍ସୁକର ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅପମାନ ସହ୍ୟ କରିବେ। 14ତଥାପି ମନ୍ଦିରର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିରର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବି।

15“କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଲେବୀୟ ଯାଦକଗଣ, ସାଦୋକର ଉବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରଗଣ ଯେଉଁମାନେ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନିୟମ ଅନୁସରଣ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମୋଠାରୁ ବିପତ୍ତଗାମୀ ହେଲେ, ସେମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ। ସେମାନେ ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମେଦ ଓ ରକ୍ତ ବଳିଦାନ ହୋଇଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବେ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତୁ। 16“ସେମାନେ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ। ସେମାନେ ମୋତେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମୋ ମେଦ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ସେମାନେ ମୋର ସେବାରେ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବେ। 17ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଫାଟକ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ, ସେମାନେ ନାଲଲନ୍ଦ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ସେବା କରନ୍ତୁ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପଶମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ ନାହିଁ। 18ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ମସିନା ବସ୍ତ୍ର ପରଡ଼ି ଓ କଟି ଦେଶରେ ମସିନା ବସ୍ତ୍ର ଜଞ୍ଜିଆ ଥିବ। ସ୍ୱେତ ଜାତ ହେଲାଭଳି କୌଣସି ପୋଷାକ ସେମାନେ ପିନ୍ଧିବେ ନାହିଁ। 19ପୁଣି ସେମାନେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ ଉପାସନା ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ବସ୍ତ୍ର

କାଢ଼ି ଦେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋଠରୀରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରଖିବେ। ଲୋକମାନେ ଯେପରି ସେହି ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ନ ଛୁଇଁବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ।

20“ଏହି ଯାଦକଗଣ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ଵେତ କରିବେ ନାହିଁ। କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର କେଶକୁ ଲମ୍ବା ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର କେଶ କଞ୍ଚି କରିବା ଉଚିତ୍। 21କୌଣସି ଯାଦକ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ। 22ପୁଣି ସେମାନେ ବିଧବା କିମ୍ବା ସ୍ତ୍ରୀ ପରିତ୍ୟକ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶଜାତ ଅନୁଭା କୁମାରୀ କିମ୍ବା ମୃତ ଯାଦକର ବିଧବାକୁ ବିବାହ କରିବେ।

23“ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଓ ଅପବିତ୍ର ଆଉ ଶୁଣି ଓ ଅଶୁଣି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଶିଖାଇବେ। 24ବିବାଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେମାନେ ବିଚାରପତି ଭାବରେ ବିଚାର କରିବେ। ମୋର ସମସ୍ତ ଗାସନ ବିଧି ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ବିଚାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ନିରୂପିତ ସମସ୍ତ ପର୍ବରେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ମୋର ବିଧି ସବୁ ପାଳନ କରିବେ। ଆଉ ସେମାନେ ମୋର ବିଶ୍ରାମ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ରଖିବା ଉଚିତ୍। 25କାରଣ ସେମାନେ ଅଶୁଣି କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମୃତ ଲୋକ ଶବ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ପିତା, ମାତା, ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା, ଭ୍ରାତା କିମ୍ବା ଅବିବାହତା ଭଗିନୀ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ଅଶୁଣି କରିପାରନ୍ତେ। 26ପୁଣି ଯାଦକ ଶୁଣି ହେଲ ପରେ ଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ ସାତଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ। 27ସେ ଯେଉଁ ଦିନ ଉପାସନା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଯିବ ସେଦିନ ନିଜ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକି ବଳି ଉତ୍ତରଣ କରିବ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିସବୁ କହନ୍ତୁ।

28“ଆଉ ଲେବୀୟମାନେ ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଭିତରେ କୌଣସି ଭୂମି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବ ନାହିଁ। କାରଣ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଟେ। 29ସେମାନେ ଶସ୍ୟ ବଳି, ପାପାର୍ଥକି ବଳି ଓ ଦୋଷାର୍ଥକି ବଳି ଭୋଜନ କରିବେ। ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଯାହାସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଣ କରିବେ, ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କର ହେବ। 30ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ଅମଳର ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଓ ସମସ୍ତ ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପହାର ଯାଦକମାନଙ୍କର ହେବ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହରେ ଆଗାବୀଦ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଯାଦକକୁ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରଥମ ଅଂଶ ଦେବ। 31ପୁଣି ଯାଦକମାନେ କୌଣସି ସୟ୍ ମୃତ ବା ପଶୁ ପକ୍ଷୀପୁର ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ମୃତ ପଶୁ କିମ୍ବା ପକ୍ଷୀ ଉକ୍ଷଣ କରିବେ ନାହିଁ।

ପବିତ୍ର ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଦେଶ ବିଭାଗ
 45 “ଏବଂ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପାଇଁ ଗୁଳାବାଣ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ଭୂମି ବିଭାଗ କରିବ, ଭୂମ୍ଭେ

ଏଥିରୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଅଂଗପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 25,000 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ 20,000 ହାତ ହେବ । ସେ ସମସ୍ତ ଭୂମି ପବିତ୍ର ହେବ । 2ତାହା ମଧ୍ୟରୁ 500 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ 500 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବର୍ଗାକାର କ୍ଷେତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣେ ରହିବ । ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପରୁଗ ହାତ ପରିମିତ ଏକ ଖୋଲ ସ୍ଥାନ ରହିବ । 3ଆଉ ଏହି ପରିମିତ ଅଂଗରୁ ତୁମ୍ଭେ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଭୂମି ମାପିବ । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ଓ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେବ ।

4“ଦେଶର ଏହି ଅଂଗ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଯାଦକମାନେ, ଯିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦୀରରେ ସେବା କରେ ଏହି ଭୂମି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପାଇବେ । ଆଉ ଏହି ସ୍ଥାନ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଓ ଧର୍ମଧାମ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେବ । 5ପୁଣି 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ଯେଉଁ ଲେବୀୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉପାସନା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବାସ କରିବା ପାଇଁ ନଗର ହେବ ।

6“ପୁଣି ନଗରର ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ପାଖେ ପାଖେ 5,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଓ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଭୂମି ନିରୂପଣ କରିବ । ତାହା ସମୁଦାୟ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶର ନିମନ୍ତେ ହେବ । 7ପୁଣି ଅଧିକ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ହେବ ସେ ଭୂମି ପବିତ୍ର ଉପହାର ଓ ନଗର ଅଧିକାର ଭୂମିରେ ଉଭୟ ପାଖରେ ରହିବ । ଆଉ ପଶ୍ଚିମ ସୀମାଠାରୁ ପୂର୍ବ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିକି ଏହାର ଓସାର ଗୋଟିଏ ପରିବାରବର୍ଗର ଭୂମି ଅଂଗ ସହତ ସମାନ ହେବ । 8ଏହା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଅଧିକାରାର୍ଥେ ହେବ । ପୁଣି ଆମ୍ଭର ଅଧିକାଂଶମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ଉପଦ୍ରବ କରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶକୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଷ୍ଠି ଅନୁସାରେ ଦେଶ ଦେବେ ।”

9ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତୁ, “ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅଧିକାଂଶମାନେ, ଯଥେଷ୍ଟ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁରତା ଓ ଧନ ଅପହରଣ କରିବା ଦୂର କର । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର କର । ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୂମି ନେଇଯିବା ବନ୍ଦ କର ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତୁ ।

10“ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକିବା ବନ୍ଦ କର । ଯଥାର୍ଥ ତରଫୁ ଓ ଝିମ୍ପା ଓ ଯଥାର୍ଥ ମାପ ବ୍ୟବହାର କର । 11ବାତ୍ ଯେପରି ହୋମରର ଏକ ଦଗମାଂଗ ହେବ, ଝିମ୍ପା ହୋମରର ସହତ ସମାନ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ଝିମ୍ପା ଓ ବାତ୍‌ର ଏକ ସମାନ ପରିମାଣ ହେବ । ତହିଁର ପରିମାଣ ହୋମର ଅନୁସାରେ ହେବ । 12ପୁଣି ଏକ ଶେକଲ କୋଡ଼ିଏ ଶେର ହେବ, ଏକ ମିନା କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ, ପଚାଶ ଶେକଲ, ପନ୍ଦର ଶେକଲ ହେବ ।

13“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ବିଶେଷ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୋମର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ଗହମ ଓ ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ବାଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେବ ।

14ପୁଣି ବାତ୍ ସମୁଦାୟ ତୈଳର ନିରୂପିତ ଅଂଗ କୋରରୁ ଏକ ବାତ୍‌ର ଦଗମାଂଗ ହେବ । କୋର ଦଗ ବାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ହୋମର, କାରଣ ଦଗ ବାତ୍‌ରେ ଏକ ହୋମର ହୁଏ ।

15ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଭଲ ଜଳ ହୋଇଥିବା ଗୁରଣଭୂମି ସ୍ଥାନରୁ ପଲର 200 ମେଷ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ମେଷ ଦେବ । ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ ।

“ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଶସ୍ୟ ବଳି, ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ହେବ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତୁ ।

16“ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅଧିକାଂଶ ପାଇଁ ଏହି ଉପହାର ଦେବେ । 17ପୁଣି ପର୍ବ ଦିନରେ; ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଓ ବିଗ୍ରାମବାରଗୁଡ଼ିକରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶର ସକଳ ନିରୂପିତ ପର୍ବ ସମୟରେ ହୋମବଳି, ଶସ୍ୟାବଳି ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ସହଭାଗିତାର ନୈବେଦ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଦେବେ । ଅଧିକାଂଶ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପାପାର୍ଥକ ବଳି, ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ହୋମବଳି, ସହଭାଗିତାର ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।”

18ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତୁ, “ପ୍ରଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁଣ ଗୋବହୁ ନେଇ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଶୁଣି କରିବ । 19ପୁଣି ଯାଦକ ପାପାର୍ଥକ ବଳର ରକ୍ତର କିଛି ନେଇ ମନ୍ଦିରର ଚୈକାଠମାନର ଉପରେ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଥାକର ଗୁରୁ କୋଣର ଉପରେ ଆଉ ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଚୈକାଠର ଉପରେ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ । 20ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ଭ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପାପ କରେ ତାହାପାଇଁ ଓ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜାଣତରେ ପାପ କରେ, ତାହା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଏହି ପ୍ରକାର କରିବ । ଏହରୁପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ପବିତ୍ର କରିବ ।

ନିସ୍ତାରପର୍ବ ସମୟର ବଳି

21“ପ୍ରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିବସରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ହେବ । ସେହି ପର୍ବ ସାତଦିନ ଧରି ପାଳିତ ହେବ । ସେ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ାଶୂନ୍ୟ ରୋଚା ଭୋଜନ କରିବ । 22ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଓ ଦେଶସ୍ଥ ସକଳ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୁପେ ଏକ ବୃଷଭ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । 23ଭୋଦିର ସାତଦିନ ସମୟ ଯାଏ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସାତଦିନ ଯାଏ ପ୍ରତିଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସାତ ବୃଷଭ ଓ ସାତ ମେଷ, ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୁପେ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । 24ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଏକ ଏକ ବୃଷଭ ସହତ ଏକ ଏକ ଝିମ୍ପା ଯବ ଓ ଏକ ଏକ ମେଷ ସହତ ଏକ ଏକ ଝିମ୍ପା ଯବ ଓ ପ୍ରତି ଝିମ୍ପା ପାଇଁ ଏକ ଏକ ହିନ ତୈଳର ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । 25ଏବଂ ସେହି ଅଧିକାଂଶ ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନ ପର୍ବ ସମୟରେ ସାତଦିନ ଯାଏ ଏହିରୂପ

ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାର୍ଥକ ବଳ, ହୋମାର୍ଥକ ବଳ, ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଥାଇ ତୈଳ ଦାନର ବଧୁ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ।”

ଅଧିପତି ଓ ପବ୍ଲୁଟକ

46 ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହକଥା କହନ୍ତି, “ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପୂର୍ବଦ୍ୱାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଛଅଦିନ ବନ୍ଦ ରହବ। ମାତ୍ର ବିଗ୍ରାମ ଦିନ ଓ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ଖୋଲି ରହବ। **2**ପୁଣି ଅଧିପତି ବାହାର ଦ୍ୱାରର ବାରଣ୍ଡା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ଦ୍ୱାର ଚୌକାଠ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେବେ। ଆଉ ଯାଦକମାନେ ତାଙ୍କର ହୋମାର୍ଥକ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ। ସେ ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଣାମ କରିବେ ଓ ଡା’ପରେ ବାହାର ଯିବେ। କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରାଯିବ ନାହିଁ। **3**ଆଉ ବିଗ୍ରାମ ବାରରେ ଓ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ସେହି ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଦେଶର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମ କରିବେ।

4ପୁଣି ଅଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ହୋମବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ତାହା ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ନିଖୁଣ ଛଅଗୋଟି ମେଷଶାବକ ଓ ନିଖୁଣ ଏକ ମେଷ ହେବ। **5**ଆଉ ଉଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ମେଷ ସଙ୍ଗେ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେବେ ଓ ମେଷଶାବକ ସଙ୍ଗେ ସେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଉଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେବେ। ପୁଣି ଏକ ଏକ ଘିଅ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ହୀନ ତୈଳ ଦେବେ।

6ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ହୋମବଳ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିଖୁଣ ଗୋବହୁ ଛଅ ମେଷ ଶାବକ ଓ ଏକ ମେଷ ହେବ। ଆଉ ଏଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ନିଖୁଣ ହେବେ। **7**ଆଉ ଅଧିପତି ଉଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଗୋବହୁ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଘିଅ ଶସ୍ୟ, ମେଷ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଘିଅ ଶସ୍ୟ ଓ ମେଷଶାବକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନିଜ ନିଜ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଦେବେ। ଆଉ ଏକ ଏକ ଘିଅ ପର ଏକ ଏକ ହୀନ ତୈଳ ଦେବେ।

8ପୁଣି ଅଧିପତି ପ୍ରବେଶ କଲବେଳେ ସେହି ଦ୍ୱାର ବାରଣ୍ଡା ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ସେହି ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବେ।

9ମାତ୍ର ନିରୂପିତ ପବ୍ଲୁଟକମାନଙ୍କରେ ଯେତେବେଳେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଲୋକ ପ୍ରଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ପଥ ଦେଇ ଆସିବ, ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱାର ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବ। ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱାର ପଥ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ସେ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାର ପଥଦେଇ ବାହାର ଯିବ। ମାତ୍ର କେହି ଯେଉଁ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆସିବେ ସେହି ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଫେରିବେ ନାହିଁ। ଆଉ ନିଜ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପଥ ଦେଇ ବାହାର ଯିବ। **10**ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭିତରକୁ ଯିବେ ସେତେବେଳେ ଅଧିପତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭିତରକୁ ଯିବେ। ଆଉ ବାହାରକୁ ବେଳେ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ବାହାର ଯିବେ।

11ଆଉ ପର୍ବ ଓ ଉତ୍ସବାଦ ସମୟରେ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଗୋବହୁ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଘିଅ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ,

ଏକ ଅଶ୍ୱିର ମେଷ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଘିଅ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ମେଷ ଶାବକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆଉ ଏକ ଏକ ଘିଅ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଏକ ହୀନ ତୈଳ ଦେବେ।

12ପୁଣି ଅଧିପତି ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାବତ୍ତ ଉପହାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳ ଅବା ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ସ୍ୱେଚ୍ଛାବତ୍ତ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବଦ୍ୱାର ଫିଟା ଯିବ। ଏବଂ ସେ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଯେପରି କରନ୍ତି ସେହିପରି ଆପଣା ହୋମବଳ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ। ଡା’ପରେ ସେ ବାହାର ଯିବେ ଓ ବାହାର ଗଲପରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରାଯିବ।

ପ୍ରତ୍ୟହ ନୈବେଦ୍ୟ

13ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବର୍ଷାୟି ନିଖୁଣ ଏକ ମେଷ ଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ତାହା ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। **14**ଆଉ ତାହା ସହିତ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତ ଉଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଘିଅର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ଓ ସରୁ ମଇଦାକୁ ତିନାଇବାକୁ ଏକ ହୀନର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ତୈଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ଏହି ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ବନ୍ଦ ନକରି ସର୍ବଦା ଦେବ। **15**ଏହାରୂପେ ଲୋକମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ରୂପେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ମେଷଛୁଆ, ଉଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ତୈଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ।”

ଅଧିପତିଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବଧୁ

16ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଅଧିପତି ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ନିଜକୁ ତାଙ୍କ ଭୂମିର ଅଂଶରୁ ଗୋଟିଏ ଉପହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ତା’ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସେହି ପୁତ୍ରମାନେ ହେବେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କର ସଂପତ୍ତି ହେବ। **17**ମାତ୍ର ଯଦି ଅଧିପତି ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ କିଛି ଦାନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ମୂଲ୍ୟବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ହେବ। ଓ ଡା’ପରେ ତାହା ଅଧିପତି ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ। ଆଉ ସେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକୁ କେବଳ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣର ହେବ। **18**ଆଉ ଅଧିପତି ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ତତ୍ତଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ କେବଳ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ପାଇବେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ମୋର କୌଣସି ଲୋକ ତା’ର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଅଲଗା ହେବ ନାହିଁ।”

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପାକଗାଳ

19ଡା’ପରେ ସେ ଦ୍ୱାର ପାଖସ୍ଥ ପ୍ରବେଶ ପଥ ଦେଇ ମୋତେ ଯାଦକମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପବ୍ଲୁ କୋଠାରୁ ଆଣିଲେ। ମୁଁ ସେଠାରେ ପଶ୍ଚିମରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଥିବାର ଦେଖିଲି। **20**ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯାଦକମାନେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ସିଦ୍ଧ କରିବେ, ଆଉ ଉଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ପାକ କରିବେ। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ପବିତ୍ର କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ତାହା ସବୁ ଆଣିବା ଦରକାର ନାହିଁ।”

21 ଏହାପରେ ସେ ମୋତେ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣି ସେହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁରୁକୋଣ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ। ଆଉ ସେହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଥିଲା। 22 ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁରୁ କୋଣରେ ଗୁଳିଗ ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ଡିଗ୍ରୀ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ପ୍ରାଚୀର ବନ୍ଧିଷୁ ଏକ ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଥିଲା। କୋଣମାନଙ୍କର ଏହି ଗୁରୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମାପ ସମାନ ଥିଲା। 23 ସେହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଗୁରୁପାଖରେ ଥାକ ଥିଲା। ସେହି ଥାକ ଭିତର ପାଖକୁ ଲାଗି ପାକସ୍ଥାନ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। 24 ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏସବୁ ପାକ ଗୃହ ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଗୃହର ପରିଗୁରକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବଳି ସିଦ୍ଧ କରିବେ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେବ

47 ଅନନ୍ତର ସେ ମୋତେ ଫେରାଇ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ। ଗୃହର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ତଳ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବହୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି କାରଣ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖଭାଗ ପୂର୍ବାଭିମୁଖୀ ଥିଲା। ଆଉ ସେହି ଜଳ ତଳ ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବହୁଲା। 2 ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାରର ପଥ ଦେଇ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ। ଆଉ ବାହାର ପଥ ଦେଇ ବୁଲାଇ ପୂର୍ବାଭିମୁଖ ଦ୍ୱାରର ପଥ ଉପର ଦେଇ ବାହାର ଦ୍ୱାରକୁ ନେଇ ଗଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜଳ ବହୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି।

3 ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମାପ ଫିତା ନିଦ ହାତରେ ନେଇ ପୂର୍ବଆଡ଼େ ଗଲେ ଓ 1,000 ହାତ ମାପିଲେ। ଆଉ ମୋତେ ସେ ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ। ଜଳ ଆଣ୍ଟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା। 4 ପୁଣି ସେ 1,000 ହାତ ମାପିଲେ ଓ ମୋତେ ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରାଇଲେ, ଜଳ ଆଣ୍ଟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା। ପୁନର୍ବାର 1,000 ହାତ ମାପିଲେ ଓ ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମୋତେ ଗମନ କରାଇଲେ, ଜଳ ଅଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା। 5 ତାହାପରେ ସେ ଆଉ 1,000 ହାତ ମାପିଲେ। ସେତେବେଳେ ତାହା ଏକ ଗଭୀର ନଦୀ ହେଲା ଓ ମୁଁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିପାରୁଲି ନାହିଁ। କାରଣ ଜଳ ଏତେ ଗଭୀର ଥିଲା ଯେ, ନିଶ୍ଚୟ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ କେହି ପାର ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ। 6 ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଦେଖିଲ କି?”

ତତ୍ପରେ ସେ ମୋତେ ଫେରାଇ ନଦୀ ତୀରକୁ ଆଣିଲେ। 7 ମୁଁ ଫେରି ଆସିଲି ବେଳେ ନଦୀ ତୀରର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ବଡ଼ ବଡ଼ ବୃକ୍ଷ ଥିବାର ଦେଖିଲି। 8 ଲୋକଟି ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଜଳ ସବୁ ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ ଆଡ଼େ ବହୁଅଛି। ଆଉ ତାହା ପ୍ରବାହତ ହୋଇ ଆରକାକୁ ଯିବ, ଆଉ ତାହା ମୃତ ସମୁଦ୍ରକୁ ଯିବ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ଏହାର ଜଳ ନିର୍ମଳ ହୋଇଯାଏ। 9 ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ନଦୀ ସବୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ବହୁବ,

ସେ ସ୍ଥାନସ୍ଥିତ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ନୀବନକୁ ସବୁ ବଞ୍ଚିବେ ଓ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଅପାର ମତ୍ସ୍ୟ ହେବେ। କାରଣ ଏହି ସବୁ ଜଳ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଅଛି ଓ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ଉତ୍ତମ ହେବ। ଆଉ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଏହା ପ୍ରବାହତ ହେବ, ସେ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତେ ସଂନୀବିତ ହେବେ। 10 ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ନିକଟରେ ମତ୍ସ୍ୟଧରାଳ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିପାରିବ। ଏହିନଗରୀ ଠାରୁ ଏହିନଗରୁଲମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ପକାଇବାର ସ୍ଥାନ ହେବ। ସେଠାରେ ବଢ଼ିନି ନାତିର ଓ ବଢ଼ିନି ପ୍ରକାରର ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ପକାଇବେ। ଏବଂ ଏହାର ମାଛସବୁ ଭୃମଧ୍ୟ ସାଗରର ମାଛ ପରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ହେବେ। 11 ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଥାନରେ ପଙ୍କ ଓ ଝିଲ ଭୃମି ସବୁ ଉତ୍ତମ ହେବ ନାହିଁ, ସେହି ସବୁ ଲବଣ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ହେବ। 12 ନଦୀର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ଫଳବୃକ୍ଷ ହେବ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ପତ୍ର ମଳିନ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଫଳର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ। କାରଣ ସେହି ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ନିର୍ଗତ ଜଳରେ ବଢ଼ିଥିବା ହେତୁ ପ୍ରତି ମାସରେ ନୂତନ ଫଳ ଧାରଣ କରିବେ। ଆଉ ତାହାର ଫଳ ଆହାରାର୍ଥେ ଓ ପତ୍ର ଆରୋଗ୍ୟାର୍ଥେ ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ।”

ବଢ଼ିନି ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମନ୍ତେ ଭୃମି ବଣ୍ଟନ

13 ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶର ଦ୍ୱାଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବଢ଼ିଗ କରିବ, ତାହାର ସୀମା ଏହି ଯୋଷେଫ ତୁଳ ଭାଗ ପାଇବ। 14 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ସମାନ ସମାନ ଭାଗ କରିବ। କାରଣ ଏହି ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଥିଲି ଏବଂ ଏହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାର କରିବ।

15 “ପୁଣି ଦେଶର ସୀମା ଏହି ହେବ। ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ହିତ୍ତଲୋନ ପଥ ନିକଟସ୍ଥ ମହା ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ସଦାଦର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। 16 ହମାତ, ବରୋଥା, ଦମ୍ବେଶକର ଓ ହମାତର ସୀମାର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ସିବ୍‌ୟିମ; ହୌରଣର ସୀମା ନିକଟସ୍ଥ ହତ୍ତସର ହତ୍ତାକୋନ୍। 17 ପୁଣି ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ସୀମା ଦମ୍ବେଶକ ସୀମା ନିକଟସ୍ଥ ହତ୍ତସର ଏହିନନ ହେବ, ଆଉ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଉତ୍ତରରେ ହମାତର ସୀମା। ଏହା ଉତ୍ତର ସୀମା।

18 “ପୂର୍ବ ଦିଗର ସୀମା ହାମୋର, ନୋନ୍ ମଧ୍ୟରେ ହୌରଣ, ଦମ୍ବେଶକ ଦେଇ ଯଦ୍‌ନ ନଦୀ ଦେଇ ଗିଲୟଦ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବ। ପୂର୍ବ ସମୁଦ୍ର ହୌରଣ, ଦମ୍ବେଶକ ଓ ଗିଲୟଦ। ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଦେଶର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଯଦ୍‌ନ ହେବ। ଉତ୍ତର ସୀମାରୁ ପୂର୍ବ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାପିବ। ଏହା ପୂର୍ବ ସୀମା ହେବ।

19 “ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ତାମରଠାରୁ ମରୀବତ୍-କାଦେଶସ୍ଥ ଜଳ, ମିଗରର ଗ୍ରୋତୋମାର୍ଗ ଓ ମହା ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ। ଏହା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା।

20 “ପୁଣି ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ଠାରୁ ହମାତର ସମ୍ମୁଖ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାସମୁଦ୍ର ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ହେବ। ଏହା ପଶ୍ଚିମ

ସୀମା। 21ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦେଶ ଭାଗ କରିବ। 22ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ନିମନ୍ତେ ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିମନ୍ତେ ଗୁଳାବାଣ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ବିଭାଗ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସୁନନ୍ଦୁସ୍ତାନ ତୁଲ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବା ଉଚିତ୍। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଇଗ୍ରାୟେଲ ଭୂମିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ଉଚିତ୍। ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରିବାରବର୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂମି ପ୍ରାପ୍ତ କର। 23ସେମାନେ ନିଜର ବାସ କରୁଥିବା ପରିବାରବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ଅଧିକାର ପାଇବେ।” ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି

ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗ ପାଇଁ ଦେଶ

48 1-7“ଉତ୍ତର ସୀମା ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରଠାରୁ ପୂର୍ବକୁ ହତ୍ତଲୋନ, ହମାତ୍ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ହସ୍ତରେ-ଏମିନନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା। ଏହା ଦମ୍ବେଗକ ଓ ହମାତର ସୀମା ଉପରେ ଥିଲା। ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଦେଶ ବିଭାଗ ହେବ ଓ ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଶ ବିଭାଗ ହେବ। ଆଉ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନାମ ଏହିପରି: ଯଥା: ଦାନ, ଆଶେର, ନପ୍ତାଲି, ମନାସ୍ସି, ଇଫ୍ରାୟିମ, ରୁବେନ୍ ଓ ଯିହୁଦା।

ଭୂମିର ସୂତ୍ର ବିଭାଗ

8“ପୁଣି ଦେଶ ତୁମ୍ଭେ ଉପହାର ରୂପେ ଦେଇଛ ତାହା ଯିହୁଦାର ଉତ୍ତର ସୀମାରେ ରହିବ। ପୁଣି ଯିହୁଦାର ସୀମା ନିକଟରେ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦତ୍ତ ଉପହାର ଭୂମି ରହିବ। ତାହାର ଲମ୍ବ 25,000 ହାତ ଓ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଗର ସମାନ ହେବ। ଆଉ ଏହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ମନ୍ଦିର ହେବ। 9ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଉପହାର ଭୂମି ନିବେଦନ କରିବ, ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 25,000 ଓ ପ୍ରସ୍ଥ 10,000 ହାତ* ହେବ। 10ସେହି ବିଶେଷ ଭୂମି

“ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ। ତାହା ଉତ୍ତରରେ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ହେବ। ପୁଣି ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ହେବ। ଏହାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ହେବ। 11ତାହା ସାଦୋକର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ପବିତ୍ରୀକୃତ ଯାଦକମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ନିମନ୍ତେ ହେବ। ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ସେବା କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ରକ୍ଷଣାୟା। ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗ ବିପଥଗାମୀ ହେବା ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନେ ଯେପରି ବିପଥଗାମୀ ହେଲେ, ସେମାନେ ସେପରି ବିପଥଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ। 12ସେମାନେ ମହାପବିତ୍ର ଭୂମିରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସୀମା ପାଖରେ ଏକ ବିଶେଷ ଭାଗ ପାଇବେ।

10,000 ହାତ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରତିଲିପିରେ ଏହା 20,000 ହାତ ଅଛି।

13“ସୀମା ସହତ ଯାଦକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ, 10,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ପାଇବେ। ସମୁଦାୟ ଭୂମିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 25,000 ଓ ପ୍ରସ୍ଥ 10,000 ହାତ ହେବ। 14ସେମାନେ ସେହି ଭୂମିରୁ କିଛି ବିକ୍ରୟ କରିବେ ନାହିଁ କି ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ଭୂମିର ସବୁଠୁ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ, ଆଉ ତାହା ହାତେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ। କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତରୀକୃତ ହୋଇଅଛି।

ନଗର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ବିଭାଗ ବଣ୍ଟନ

15“ଆଉ 25,000 ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ 5,000 ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ତାହା ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର, ନଗର, ବସତିସ୍ଥାନ ଓ ଗୁରଣ ଭୂମି ନିମନ୍ତେ ରହିବ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ନଗର ରହିବ। 16ନଗରର ପରିମାପ ଏହିପରି ହେବ। ଏହାର ଉତ୍ତର ସୀମା, ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା, ପୂର୍ବ ସୀମା ଓ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପ୍ରତ୍ୟେକ 4,500 ହାତ ବିଶିଷ୍ଟ ହେବ। 17ଆଉ ନଗରର ଗୁରଣ ଭୂମି ହେବ। ତାହାର ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣ, ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ପ୍ରତ୍ୟେକ 250 ହାତ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ହେବ। 18ପୁଣି ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ଦୈର୍ଘ୍ୟାନୁସାରେ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ 10,000 ହାତ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ 10,000 ହାତ ହେବ। ଆଉ ତାହା ନଗରର କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। 19ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଯାବତୀୟ ପରିବାରବର୍ଗ ସେହି ଭୂମିରେ କୃଷି କରିବେ।

20“ସମୁଦାୟ ଉପହାର ଭୂମିର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 25,000 ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ 25,000 ହାତ ହେବ। ସୂତ୍ର ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଏହି ଭୂମିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ। ସେଥିରୁ ଏକ ଭାଗ ଯାଦକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଏକ ଭାଗ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଏକ ଭାଗ ନଗର ନିମନ୍ତେ ରହିବ।

21-22“ଭୂମିର ଅଂଶ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦୀର ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖାଗଲା ଏବଂ ସହର ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍। ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ପୂର୍ବସୀମା ଆଡ଼େ 25,000 ହାତ ପରିମିତ ଉପହାର ଭୂମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼େ 25,000 ହାତ ପରିମିତ ଭୂମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି ଅଧିପତିଙ୍କର ହେବ। ଆଉ ପବିତ୍ର ଉପହାର ଭୂମି ଓ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ତହିଁର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ। ଆହୁରି ଅଧିପତିଙ୍କ ଅଂଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ସୀମା ଓ ନଗର ଅଧିକାରର ସୀମାଠାରୁ ଯେଉଁ ଭୂମି ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମାନର ସୀମାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଛି ତାହା ଅଧିପତିଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ।

23-27“ଯଦ୍ଦି ନଦୀର ପୂର୍ବରେ ବାସ କରୁଥିବା ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସୂତ୍ର ଭୂମିର ଦକ୍ଷିଣରେ ରହିବ। ଏହିସବୁ ପରିବାରବର୍ଗମାନେ ଯଦ୍ଦି ନଦୀର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବାସ କରନ୍ତି। ପୂର୍ବ ସୀମାରୁ ମହା ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଭାଗ ଭୂମି ରହିବ। ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ରହିବେ ସେହି ପରିବାରବର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ: ବିନ୍ୟାମାନ, ଶିମିୟୋନ, ଇଷାଶର, ସବୁଲୁନ ଓ ଗାଦ।

28“ପୁଣି ଗାଦର ସୀମା ନିକଟସ୍ଥ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ନିକଟରେ ତାମରଠାରୁ ମରୀଚିତ୍-କାଦେଶସ୍ଥ ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଗରର ନଦୀ ଓ ମହାସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶର ସୀମା ହେବ । 29ସେହି ହେଉଛି ଦେଶ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରିବାରବର୍ଗର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରିବ ଓ ଏଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଂଶ ଅଟେ ।” ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।

ନଗରର ଦ୍ଵାର ସମୂହ

30“ଆଉ ଏହିସବୁ ନଗରର ନିର୍ମାଣ ସ୍ଥାନ ହେବ । ଇଗ୍ରାୟେଲଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ପରେ ସେମାନେ ନାମିତ ହେବେ ।

“ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ 4,500 ହାତ ପରିମିତ ଭୂମି ହେବ ।

31ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରିବାରବର୍ଗ ନାମାନୁସାରେ ଉତ୍ତରରେ ତିନି

ଦ୍ଵାର ହେବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ରୁବେନର ଦ୍ଵାର, ସିନ୍ଦୂଦାର ଦ୍ଵାର ଓ ଲେବୀର ଦ୍ଵାର ।

32“ନଗରର ପୂର୍ବଦିଗରେ 4,500 ହାତ ପରିମିତ ଭୂମି ହେବ ଓ ସେଠାରେ ତିନି ଦ୍ଵାର ହେବ । ଯଥା: ଯୋଷେଫର ଦ୍ଵାର, ବନ୍ୟାମୀନର ଦ୍ଵାର ଓ ଦାନର ଦ୍ଵାର ।

33“ନଗରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ 4,500 ହାତ ହେବ ଓ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତିନି ଦ୍ଵାର ରହିବ । ଯଥା: ଶିମିୟୋନର ଦ୍ଵାର, ଇଷାଶର ଦ୍ଵାର ଓ ସବୂଲୁନର ଦ୍ଵାର ।

34“ପୁଣି ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵର ଭୂମି 4,500 ହାତ ପରିମିତ ହେବ ଓ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତିନିଦ୍ଵାର ହେବ । ଯଥା: ଗାଦର ଦ୍ଵାର, ଆଶେରର ଦ୍ଵାର ଓ ନପ୍ତାଲର ଦ୍ଵାର ।

35“ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଦୈର୍ଘ୍ୟ 18,000 ହାତ ପରିମିତ ହେବ । ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ନଗରର ନାମ ହେବ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତହିଁ ବନ୍ଦ୍ୟମାନ ।”